

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

இஸ்லாமிய பாடத்திட்டம்

நபித்தோழர்கள் வரலாறு

வெளியீடு

இஸ்லாமிய அழைப்பு கையம்

ஜம்யிய்யத்து அஹ்லில் குர்ஆன் வல் ஹதீஸ்
நாகர்கோவில்
குமரி மாவட்டம்

நபித்தோழர்கள் வரலாறு

அம்மார் பின் யாசீர்(ரலி)

தாயார் பெயர் சுமைய்யா(ரலி) தந்தை பெயர் யாசீர்(ரலி). யாசீர்(ரலி) தன் தொலைந்து விட்ட சகோதரரைத் தேடியலைந்து மக்கா வந்து சேர்கிறார். மக்ஸூமி கோத்திரத்தில் அடிமைப் பெண்ணாயிருந்த சுமைய்யா (ரலி) அவர்களை அபூஹுதைஃபா அவர்கள் யாசீர்(ரலி) அவர்களுக்கு மனமுடித்து வைக்கிறார். இவர்களின் புதல்வரே அம்மார்(ரலி). இணைவைப்பாளர்களுக்கு இடையில் ஏகத்துவப் பிரச்சாரம் துவக்கப்படாத அந்நாளில் ஏகத்துவத்தின் மகிமையை உணர்ந்த யாசீர்(ரலி) சுமைய்யா(ரலி) தம்பதியினர் இஸ்லாத்தில் இணைந்தனர். ஆரம்பத்தில் இஸ்லாத்தில் இணைந்தவர்களில் ஆறாவது நபர் சுமைய்யா(ரலி) ஆவார். குரைஷிகள் இஸ்லாத்தில் இணைந்தோரை துன்புறுத்தினர் அபூஜஹல் போன்ற இணைவைப்பாளர்களில் முக்கியமானோர் மூதாதையர்களின் மூடப் பழக்க வழக்கங்களையும், இணைவைப்பையும் நியாயப்படுத்தி ஏகத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்ட ஏழைக் குடும்பத்தினரை அடிமைகளை கொடுமைப் படுத்தினர். அம்மாரின் குடும்பமும் இக்கொடுமைகளை சந்திப்பதில் விதிவிலக்கு பெறவில்லை. சித்தரவதையின் உச்ச கட்டமாக அம்மாரின் தாயார் சுமைய்யா(ரலி) அபூஜஹலால் மர்மஸ்தானத்தில் ஈட்டியால் குத்திக் கொல்லப்பட்டு இஸ்லாத்தில் முதல் ஷஹீதான பெண் என்ற பெருமையடைந்தார். அது போலவே யாசீர்(ரலி) அவர்களும். இணைவைப்பாளர்களால் இரக்கமின்றி கொல்லப்பட்டு ஷஹீதானார்கள்.

வீரத்தாயின் மகனான பெற்றோரின் தியாக மரணத்திற்குப் பின் அம்மார்(ரலி) ஏகத்துவக் கொள்கையை இதயத்தில் ஏந்தியவராக இணைவைப்பாளர்களின் எதிர்ப்பை மனத்துணிவுடன் சந்திக்கிறார். சுடு மணலில் ஆடையின்றி கிடத்தப்பட்ட அம்மார்(ரலி) ஈமானிய உறுதியுடன் திகழ்வதைக் கண்டு திடுக்குற்ற அபூஜஹல் சித்தரவதைகளை அதிகரித்து இணைவைக்கும் படி கூறுகிறான். மறுக்கிறார் அம்மார்(ரலி). தண்ணீரில் தலையை முக்கி மூர்ச்சையாக்கின்றனர் இணைவைப்பாளர்களால் உயிர் போகும் அந்நிலையில் அம்மார்(ரலி) அவர்களை நபிகளாரின் ஏகத்துவக் கொள்கையை இகழ்ந்துரைக்க ஏவுகின்றனர். அவ்வாறே செய்கின்றார் அம்மார்(ரலி) அவர்கள். விட்டு விடுகின்றனர். அழுதவாறு நபிகளாரிடம் வந்த அம்மார்(ரலி) நான் இணைவைப்பு வார்த்தைகளை கூறிவிட்டேன் எனக் கூற அப்போது எவர் ஈமான் கொண்டபின் அல்லாஹ்வை நிராகரிக்கிறாரோ அவர் (மீது அல்லாஹ்வின் கோபம் இருக்கிறது) - அவருடைய உள்ளம் ஈமானைக் கொண்டு அமைதி கொண்டிருக்கும் நிலையில் யார் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறாரோ அவரைத் தவிர - (எனவே அவர் மீது குற்றமில்லை) ஆனால் (நிர்ப்பந்தம் யாதும் இல்லாமல்) எவருடைய நெஞ்சம் கு.பரைக்கொண்டு விரிவாகி இருக்கிறதோ -

இத்தகையோர் மீது அல்லாஹ்வின் கோபம் உண்டாகும் இன்னும் அவர்களுக்குக் கொடிய வேதனையும் உண்டு. (16:106) என்ற வசனம் இறங்கியது.

அம்மார்(ரலி) அவர்களை தீயிலிட்டு பொசுக்குவார்கள். அப்பொழுது நபி இப்ராகீம்(அலை) அவர்களுக்கு நெருப்பை குளிர்ச் செய்தது போல் இவருக்கும் குளிர்ச் செய் என நபி(ஸல்)துஆ செய்தார்கள் என்று அம்ரு இப்னு மைமுன்(ரலி) கூறுகின்றார்கள். அம்மாரின் ஈமானிய உறுதி இறைநம்பிக்கை அவரின் எலும்புகளுக்குள்ளும் ஊடுருவியுள்ளது. யார் அம்மாருடன் பகை கொள்கிறாரோ அவர் அல்லாஹ்வின் பகை கொள்கிறார் என்ற நபி மொழியைச் செவியுற்ற காலித் பின் வலீத்(ரலி) அம்மார்(ரலி)அவர்களுடன் இருந்த மனப் பிணக்கை நீக்கி சமாதானம் செய்து கொண்டார்கள்.. சிறந்த போர் வீரரான அம்மார்(ரலி) அபூபக்கர்(ரலி)ஆட்சியில் நிகழ்ந்த யமாமா, பரசீகப் போரில் கலந்து கொண்டார்கள். யமாமா போரில் அம்மார்(ரலி), முஸ்லீம்களே ஏன் சுவனத்தை விட்டும் வெருண்டோடுகிறீர்கள் என போர் வீரர்களுக்கு உற்சாக மூட்டினார். அப்போரில் அம்மார்(ரலி)அவர்களின் ஒரு காது துண்டிக்கப்பட்டது. அப்படியும் அயராது போரிட்டார்.

உமர்(ரலி) ஆட்சி காலத்தில் கூ..பாவின் ஆளுனராக நியமிக்கப்பட்ட அம்மார்(ரலி) அவர்களை ஒருவன் ஒற்றைச் செவியன் எனக் கூறினான். அவனை அம்மார்(ரலி)அவர்கள் தண்டிக்கவில்லை. ஹுதைபத்துல் யமான்(ரலி) அவர்களிடம் அவருடைய மரணவேளையில் யாரைப் பின்பற்றுவது என மக்கள் கேட்டதற்கு அம்மார்(ரலி) அவர்களை பின்பற்றுங்கள். எங்கு உண்மை உள்ளதோ அங்கு அம்மார்(ரலி) இருப்பார் எனக் கூறினார்கள். ஹிஜ்ரத்க்கு பின் மதீனாவில் பள்ளி கட்டும் பணியில் அம்மார்(ரலி) இருமடங்கு சுமை சுமந்து வருவார்கள். புழுதி படிந்த அவர்களது மேனியையும் முகத்தையும் நபி(ஸல்)அவர்கள் தம் திருக்கரங்களால் துடைத்திருக்கிறார்கள். (புகாரி)

அம்மார்(ரலி) அவர்கள் அக்கிரமக்காரர்களால் கொல்லப்படுவார்கள் என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒருமுறை சுவர் இடிந்து விழுந்து மூர்ச்சையான அம்மார்(ரலி) அவர்களைக் குறித்து நபித்தோழர்கள் அவர் இறந்து விட்டதாக எண்ண மீண்டும் நபி(ஸல்) அவர்கள் சுமையாவின் மகனை அக்கிரமக் காரர்கள் கொலை செய்யப் போகின்றனர் எனக் கூறினார்கள். ஹிஜ்ரி 37 ல் அலி(ரலி) அவர்களுக்கும் முஆவியா(ரலி) அவர்களுக்கும்மிடையே நிகழ்ந்த ஸிப்பீன் போரில் அலி(ரலி)அவர்கள் படையில் பங்கெடுத்திருந்த அம்மார்(ரலி)அவர்கள் தனது 93 வது வயதில் அப்போரில் கொல்லப்படுகிறார்கள். இரத்தம் தோய்ந்த துணியுடன் கபனிடப் பட்டார்கள். அம்மாறை கான சுவனம் ஆசைப்படுகிறது-திர்மதியில் காணப்படும் நபி மொழி.

படிப்பினை :

உங்களில் (அல்லாஹ்வின் பாதையில் உறுதியாகப்) போர் புரிபவர்கள் யார் என்றும், (அக்காலை) பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் யார் என்றும் அல்லாஹ் (பரிசோதித்து) அறியாமல் நீங்கள் சுவனபதியில் நுழைந்து விடலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டு இருக்கின்றீர்களா? 3:142 வசனத்திற்கு ஒப்ப வாழ்ந்த அம்மார்(ரலி) அவர்களின் வாழ்விலிருந்து நாம் பெறும் படிப்பினை ஈமானிய உறுதியே. ஈமான் கொண்டு இஸ்லாத்தை ஏற்றது முதல் இஸ்லாம் மேலோங்கவேண்டும். சத்தியம் வெல்ல வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளில் தம் உடலாலும், உள்ளத்தாலும் போராடி தமது 93 வது வயதிலும் வாளேந்திப் போர் புரிந்து தம் உயிரையும் அல்லாஹ்விற்காகத் துறந்த தியாகச் செம்மல் அம்மார்(ரலி) அவர்களைப் போன்றே நாமும், நம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அல்லாஹ்விற்காகவே அர்பணிக்கக் கூடிய மக்களாக நம்மை ஆக்கியருள வல்ல நாயனிடமே பிரார்த்திப்போம்.

ஹம்ஸா (ரலி)

ஹம்ஸா பின் அப்துல் முத்தலிப் (ரலி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் அறப்போர் புரிந்து தம் உயிரை அர்ப்பணம் செய்த உத்தம சஹாபாக்களில் ஒருவர்.

அப்துல் முத்தலிபின் மகனான ஹம்ஸா (ரலி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் சிறிய தந்தையாவார். மேலும் வைபா எனும் செவிலித்தாயிடம் பால் அருந்தியதில் நபிகளாருக்கும் இவருக்கும் பால்குடிச் சகோதர உறவும் இருந்தது. இவர் நபிகளாரின் வயதினை ஒத்தவரும் நபிகளாரின் சிறந்த நண்பரும் கூட. வாலிபப் பருவத்தில் சிறந்த உடல்வாகும் வளப்பு மிகு தோற்றமும் கொண்டு விளங்கிய ஹம்ஸா(ரலி) சிறந்த வாக்குச் காதுரியமும், நேர்மையும் நிறைந்த பண்பாளராகத் திகழ்ந்தார். அண்ணலாரின் அழகிய நற்பண்புகள் ஹம்ஸா (ரலி) அவர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன.

இஸ்லாத்தை ஏற்பது நபிகள் (ஸல்) அவர்களுக்கு நபித்துவம் கிடைத்த ஆரம்பகட்டத்தில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டோரில் இவரும் ஒருவர். அண்ணலார் போதித்த ஏகத்துவ இறைவழிபாட்டுக் கொள்கையை எதிர்ப்பின்றி மனதால் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அவர்களின் சிந்தனை சலனமற்ற நீர்போல நிலைபெற்றிருந்தது. ஏகத்துவ எதிர்ப்பாளர்களின் விமர்சனங்கள் நபி(ஸல்)அவர்கள் மீது வீசப்பட்ட போதுதான் சலனமற்ற நீரில் எறியப்பட்ட கல்லினால் நீரில் உருவாகும் வண்ண வளையங்களின் அழகுத் தோற்றங்கள் போல ஹம்ஸா(ரலி) அவர்களின் சிந்தனையில் ஏகத்துவ இறைவழிபாட்டுக் கொள்கையின் இனிமை புரிந்தது.

க.:பாவின் அருகில் இணைவைப்பாளர்களில் முக்கியமானவானான அபூஜஹ்ல் தலைமையில் ஏகத்துவ எதிர்ப்பாளர் கூட்டம் நபி(ஸல்)அவர்களின் பிரச்சாரத்தை குறைகூறி நடக்கிறது. முஹம்மதுவின் பிரச்சாரங்கள் நம் முன்னோர்களின் அனுஷ்டானங்களுக்கு எதிராகவும், நம் வழிபாட்டுத் தெய்வங்களின் மகிமைக்கு பங்கம் விளைவிப்பதாகவும் உள்ளது. தம் சகோதரர் மகன் செய்யும் இப்பிரச்சாரங்கள் ஹம்ஸாவும் அறிவார் எனக்கூறி நபிகளாரைத் தூசித்துப் பேசுகிறான் அபூஜஹ்ல். இதனை செவிமடுத்த ஹம்ஸா(ரலி) முஹம்மதுவைத் தவறாக எவரும் எடைபோட வேண்டாம் என எச்சரிக்கிறார். இதனால் வாக்குவாதம் ஏற்பட, கூட்டம் குழப்பத்துடன் கலைகிறது. அதன் பிறகு தனிமையில் அமர்ந்து சிந்தித்த ஹம்ஸா(ரலி)அவர்களுக்கு நபிகளாரின் ஏகத்துவப் பிரச்சாரமும் அவர்களின் போதனைகளும் சரியானதே என மேலும் உறுதி ஏற்படுகிறது.

வேட்டையாடுதலில் ஆர்வம் கொண்ட ஹம்ஸா(ரலி) ஒருநாள் வேட்டைக்கு சென்று திரும்பிய பின்னர் க.:பாவை வலம் வர நாடியவராக அதனை நோக்கி செல்லும் போது அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுத்ஆன் என்பவனின் அடிமைப் பெண்ணொருத்தி ஹம்ஸா(ரலி) அவர்களை அபூஉமாராவே! முஹம்மதுவைப் அபூஜஹ்ல் மிக இழித்துரைக்கிறான், கொடுமைகள் புரிகிறான். முஹம்மது இவற்றையெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு அமைதியாக இருக்கிறார் என்று எடுத்துரைத்தார். இதனைக் கேட்டு வெகுண்ட சினங்கொண்டவராக ஹம்ஸா(ரலி) க.:பா சென்று அபூஜஹ்ல் எங்கே? என்று கேட்டவராக க.:பாவின் ஒரு ஓரத்தில் தன் நண்பர்களுடன் அமர்ந்திருந்த அபூஜஹ்லை நோக்கி தம்மிடம் இருந்த வில்லின் நாணை விரைப்புடன் இழுத்து அபூஜஹ்லின் தலைக்கு அம்பினைச் செலுத்தினார். தலையில் காயமுற்ற அவனிடம் ஏகத்துவத்தின் சிறப்பினை எடுத்துக் கூறியவராக அண்ணலார் போதிக்கின்ற போதனைகளை தாம் ஏற்றுக் கொண்டதையும் இஸ்லாத்தின் இனிய கொள்கைகளால் தாம் ஈர்க்கப் பட்டதையும் வீரத்துடன் எடுத்துரைக்கிறார்.

இஸ்லாத்தை எப்படியும் ஒழித்தே தீருவேன் எனக்கங்கனம் கட்டித் திரிந்த அபூஜஹ்லிடம் இதுபோன்ற மிரட்டல்கள் இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிக்கு எந்த தடையும் இழைக்க முடியாது என உறுதியாக எண்ணிய ஹம்ஸா(ரலி) சிங்கத்தின் குகையிலேயே சிங்கத்தை நேரிட்டு வீழ்த்தும் துணிவுடன் தாம் ஈமான் கொண்டதை எடுத்துரைத்தார். ஹம்ஸா(ரலி)வின் இடிமுழக்க குரலைக் கேட்ட குறைஷிகள் நிலை தடுமாறி ஓட்டம் பிடித்தனர். சிலர் அபூஜஹ்லுக்கு பரிந்து பேச முனைந்தும் அவன் அவர்களைத் தடுத்து விட்டான். இணைவைப்பாளர்கள் இந்நிலையில் தம் கடவுள்களுக்கு என்ன நேருமோ என்று ஒரு புறம் சிந்திக்க, சத்தியத்தை போதித்த சகோதரரின் மகன் தூசிக்கப்பட்டதால், விமர்சனங்களைச் செவியுற்ற நான் விபரீதங்கள் ஏதும் புரிந்து விட்டேனோ? என்ற மனக்குழப்பம் ஹம்ஸா(ரலி)க்கு ஏற்படுகிறது. தம் இதயத்தை விசாலமாக்கி உள்ளம் பக்குவப்பட க.:பா சென்று பிராத்தனை புரிந்ததோடல்லாமல் அண்ணல் நபிகளாரையும் பிராத்திக்க வேண்டுகிறார் ஹம்ஸா(ரலி)அவர்கள். நபி(ஸல்)அவர்கள் பிராத்திக்கிறார்கள்.

ஈமானிய உறுதி இன்னும் மெருகேறுகிறது. அண்ணல் நபிகளாரின் அடிச்சவடுகளைப் பின்பற்றும் உத்தம சஹாபாக்களில் ஒருவராகவும் நபிகளாரின் பக்கபலமாகயிருந்து ஏகத்துவ கொள்கையை எடுத்துரைப்பதில் வரும் இடர்களை துச்சமென மதித்து துயரேதுமின்றி துணிந்து செயல்பட்ட தீரர்களில் ஹம்ஸா(ரலி)அவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர் ஆவார். அஸ்துல்லா-அல்லாஹ்வின் சிங்கம் என்ற சிறப்புப் பெயருக்கும் சொந்தக்காரர் இவர் நபிகளார் மதீனத்துக்கு ஹிஜ்ரத் செய்தபின் நிகழ்ந்த பத்ருப் போரில் பங்கேற்று (ஹஜ்ரி 2ம் ஆண்டு) முஸ்லீம்களின் வெற்றிக்காக முனைந்து பேரிட்டு வெற்றிக் கனியைச் சுவைப் பதில் ஹம்ஸா(ரலி) அவர்கள் ஆற்றிய பங்கு நினைவு கூறத்தக்கது. அன்றைய அராபியர்களின் போர் வழக்கப்படி முதலில் தனித் தனியாக போராடும் முறையில் அண்ணல் நபிகளால் நியமிக்கப்பட்ட மூவர் ஹம்ஸா(ரலி), அலி(ரலி), அபூஉபைதா(ரலி) ஆகியோராவர். உத்பா, ஸைபா, வலீத் ஆகியோர் நிராகரிப்போரால் நிறுத்தப் பட்டவர்கள் இத்தனிப் போரில் ஹம்ஸா(ரலி)அவர்கள் உத்பாவை வீழ்த்தி வெற்றியின் ஆரம்ப நிலையை இஸ்லாத்துக்கு துவக்கி வைத்தார்கள்

இப்போரில்தான் குறைஷி இணைவைப்பாளர்களின் முக்கியமானோர்களாகிய அபூஜஹல், உத்பா, ஸைபா, வலீத் போன்றோரின் உடல்கள் கொல்லப்பட்டு கோர நிலையில் தூர் நாற்றத்திற்குள்ளாகி தீண்டுவாரின்றி கிடந்தன. உத்பாவின் மகளாகிய ஹின்தா(அபூஸுப்ப்யானின் மனைவி) ஹம்ஸாவின் ஈரலைப் பிடுங்கி பற்களால் கடித்து துப்புவேன் என்று சபதமேற்கிறார். ஹம்ஸாவைக் கொன்றால் உம்மை அடிமைத் தலையிலிருந்து விடுவிப்பதோடு பொன்னும் பொருளும் சன்மானமாய்த் தந்து சிறப்புவிக்கிறோம். என்று வஹ்ஷீ இனம் நீக்ரோ அடிமையையும் தயார் செய்தார்கள் இவன் ஜுபைர் இப்னு முத்அம் என்பவரின் அடிமை. வஹ்ஷீ குறிபார்த்து ஈட்டி எறிவதில் கைதேர்ந்தவன். பத்ருப் போரின் தோல்வியை ஜீரணிக்க முடியாத மக்கா நிராகரிப்பாளர்கள் பழிதீர்க்கும் பொறுட்டு துவங்கிய போர்தான் உஹதுப் போர். இப்போரின் ஆரம்ப நிலை இஸ்லாமியர்களின் பக்கம் சாதகமாகத்தான் இருந்தது. குறைஷியர்கள் விட்டு விட்டு ஓடிய போரின் கனிமத் -போர்ப் பொருட்-களை கண்ணுற்ற முஸ்லீம் வீரர்கள் அண்ணலாரின் கட்டளையை மீறி அங்கிருந்து இடம் பெயர்ந்து அப்பொருட்களை வாரி எடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் போதுதான் நிராகரிப்பாளர்கள் தருணம் பார்த்து பின்புறமாக தாக்குதல் நடத்தி பெருஞ் சேதத்தை விளைவித்தனர். ஆக ஆரம்பத்தில் வெற்றியடைந்த முஸ்லீம்கள் நபிகளாரின் கட்டளையை சிலர் புறக்கணித்ததால் இறுதியில் பெரும்பாதிப்பைச் சந்திக்கின்றனர். சிலர் செய்த தவறின் விளைவால் 70 நபித்தோழர்கள் ஷஹீதாக்கப்படுவதுடன் நபி (ஸல்) அவர்களும் காயப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

போர்களத்தில் ஹின்தா ஹம்ஸா(ரலி)யைக் கொல்வதற்கு உரிய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்

ஹம்ஸா(ரலி) வேறு ஒருவனுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது வஹ்ஷீ வீசிய ஈட்டி ஹம்ஸா(ரலி) அவர்களின் இடுப்பில் நுழைந்து கால்கள் வழியாக வெளியேறியது. அல்லாஹ்வின் பாதையில் அறப்போர் புரிந்த நிலையில் எதிரிகளால் தாக்கப்பட்டுத் தம் இன்னுயிரை நீத்தார் ஹம்ஸா(ரலி). அவர்களின் உடலை சின்னாபின்னப் படுத்தி உடலை கூறு போடுகின்றனர் நிராகரிப்பாளர்கள். அவரின் ஈரக்குலையை பல்லினால் கடித்து துப்புகிறாள் ஹிந்தா. போர் முடிந்து ஷஹீதான சகாபாக்களின் உடல்களை சேகரித்து கபனிட்டு அடக்கம் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த அண்ணலாருக்கு ஹம்ஸா(ரலி)யின் சிதைக்கப்பட்ட உடலைக் கண்டதும் நான் இது போன்ற வேதனை இதுவரையில் அனுபவிக்கவில்லை என சோகத்தினால் கண்ணீர் வடிக்கிறார். மக்கா வெற்றிக்குப் பின் ஹிந்தாவும் வஹ்ஸியும் இஸ்லாத்தை தழுவி விடுகின்றனர். இருப்பினும் நீங்கள் என் கண்முன் தோன்ற வேண்டாம் என அவர்களை மன்னித்து அப்புறப்படுத்தி விடுகின்றனர். நபிகளார்.

படிப்பினை:

ஹம்ஸா(ரலி) அவர்கள் முதலில் நன்றாக சிந்தித்து மார்க்கத்தை ஏற்றார்கள். ஈமான் கொண்ட பிறகு அதிலே மிகவும் உறுதியாக நின்று தன் இறுதி மூச்சுவரை இஸ்லாத்திற்காகவே போராடினார்கள். அவர்களுடைய வீரம் எதிரிகளை நடுங்கச் செய்யக் கூடியதாக இருந்தது.

தொழுகையை அதற்குரிய நேரங்களில் தொழுவது, பெற்றோரைப் பேணுவது, அல்லாஹ்வின் பாதையில் அறப்போர் புரிவது - இவை செயல்களில்(அமல்களில்) மிகச் சிறந்தவை. (புகாரி, திர்மிதி-இப்னு மஸ்ஊத்)

பேரீத்தம் பழம் ஒன்றை கையில் வைத்திருந்த நபித்தோழர் ஒருவர் அண்ணல் நபி(ஸல்)அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் பாதையில் அறப்போர் புரிவோர்க்கு சுவனம் கிடைக்குமா? என்று வினவ நபிகளார் ஆம் என்று பதில் அளித்தவுடன் கையிலுள்ள பேரீத்தம் பழத்தை தூக்கி எறிந்து விட்டு போர் புரிந்து வீரமரணமடைகிறார் - புகாரி.

மேற்கூறிய இரு நபிமொழிகளின் படியும் அருள்மறையின் 2:155,156 வசனத்திற்கேற்ப அனைத்து சோதனைகளுக்கும் ஆட்பட்டு இறுதியாக தனது உயிரையும் இறைவனுக்காகவே அர்ப்பணித்தார்கள். அதே போன்று நம்மையும் ஈமானில் உறுதியும், எதிரிகளைக் கண்டு நடுங்காமல் அவர்களை நடுங்கச் செய்யக் கூடிய வீரமும் உடையவர்களாக ஆக்க வல்ல நாயனிடமே வேண்டுவோம்.

அன்னை ஆயிஷா (ரலி)

அன்னையின் சிறப்புக்கள் :

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஆருயிர்த் தோழரும், அருமை நண்பருமான அபுபக்கர் (ரலி) அவர்களின் செல்வப் புதல்வி தான் அன்னை ஆயிஷா (ரலி) ஆவார்கள். திருமறைக் குர்ஆனில் பல இடங்களில் அன்னையவர்களின் பொருட்டால் பல குர்ஆன் வசனங்களை இறைவன் இறக்கியருளியுள்ளான் என்ற நற்பெருக்குச் சொந்தக்காரராவார்கள். இன்னும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களை மணந்து கொண்ட மனைவியர்களில், மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவராகவும், இன்னும் அவர்களில் அன்னையவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இன்னும் அந்த சுவனச் சோலைகளில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய மனைவியாக இருப்பதற்கும் அல்லாஹ் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றான். இன்னும் அன்னையவர்களின் உருவத்தை பச்சைப் பட்டுத் துணியில் வைத்து இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு வானவர் தலைவர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களால் காட்டப்பட்ட நற்பெயருக்கும் சொந்தக்காரராவார்கள். இன்னும் இவரை நீங்கள் மணக்கவிருக்கின்றீர்கள், இன்னும் இவரே மறுமைநாளிலும் உங்களுக்கு மனைவியாக இருக்கப் போகின்றவர் என்றும் அப்பொழுது இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் நன்மாரயம் கூறினார்கள்.

மிகச் சிறந்த அறிவாளியாகவும், அதிக ஞாபகசக்தியும் பெற்றுத் திகழ்ந்த அன்னையவர்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் மிக நீண்ட காலங்கள் வாழ்ந்திருந்ததன் காரணமாக, அதிகமான நபிமொழிகளையும் நமக்கு அறிவிப்புச் செய்திருக்கின்றார்கள். இஸ்லாமிய பிக்ஹுச் சட்டங்கள், ஷரீஅத் சட்டங்கள் இன்னும் இஸ்லாமியச் சட்டங்களின் பல கிளைகளிலும் அன்னையவர்களுக்கு இருந்த தெளிவான ஞானத்தின் மூலமாகவும், அதன் விளக்கங்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மனைவியாக வாழ்க்கைப்பட்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்களுடன் அதிக நேரங்கள் இணைந்திருந்ததன் காரணமாக அவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டவைகள், இன்னும் நேர்மை, நாணயம், நம்பிக்கை ஆகியவற்றில் மிகச் சிறந்த விளங்கிய அன்னையவர்கள், அவர்கள் வாழ்ந்த கால கட்டத்தில் ஒரு நடமாடும் பல்கலைக்கழகமாகவே திகழ்ந்தார்கள் என்றால் அதில் மிகையில்லை.

அன்னையவர்கள் மிகவும் இளகிய மனதுடையவர்கள். அவர்களது வீட்டிற்குள் நுழைந்த எவரும் வெறுங்கையுடன் திரும்பிச் சென்றதில்லை. வானவர் தலைவர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் மூலமாக இறைவனின் ஸலாத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட நற்பேறு பெற்றவர்கள். இன்னும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மலரிதழ்களின் மூலமாக சொர்க்கம் உண்டென நன்மாராயத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களுமாவார்கள்.

இன்னும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இறுதி வாழ்வு அன்னையவர்களின் மடியில் தான் கழிந்தது. அதிலும், அன்னையவர்கள் வாழ்ந்த அந்த வீடு தான் இறுதித் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மண்ணறையாகவும், நெடுதியில் கொள்ளும் இடமாகவும் ஆனது. அன்னையவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலும் சரி, இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் அவர்கள் வாழ்ந்த அந்த இல்லம் வானவர்களால் எப்பொழுதும் சூழப்பட்ட நிலையிலும், இறைவனின் சாந்தியும், சமாதானமும், அருளும் இறங்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய, புகலிடமான மதீனாவாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த உலகத்தில் தோன்றிய, இன்னும் தோன்றவிருக்கின்ற பெண்களில் மர்யம் பின்த் இம்ரான் (அலை) அவர்களைத் தவிர, மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மிகச் சிறந்த அருட்கொடைகளுக்கு உரித்தானவராகத் திகழ்கின்றார்கள்.

வானவர் தூதர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அன்னையவர்களின் உருவத்தை பச்சைப் பட்டில் வைத்து, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கனவில் அன்னையவர்களின் உருவத்தைக் காண்பித்து, இவர் தான் இந்த உலகிலும், மறு உலகிலும் உங்களுக்கு மனைவியாக வாய்க்கப் போகின்ற பெண்மணி என்ற நன்மாரயத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களும்,

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மணமுடித்துக் கொண்ட பெண்களில் கன்னிப் பெண்ணாக இருந்த நிலையில் மணமுடிக்கப்பட்டவரும்,

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இறுதி வாழ்வு அன்னையவர்களின் மடியில் கழிந்தது. இன்னும் அன்னையவர்கள் வசித்த இல்லத்தில் தான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அடக்கமும் செய்யப்பட்டார்கள்.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களும், அன்னையவர்களும் ஒன்றாக இருந்த பல சமயங்களில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு வானவர் தலைவர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் மூலமாக வஹி அருளப்பட்ட நற்பெயருக்கு உரித்தானவரும்,

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஆருயிர்த் தோழர், உற்ற நண்பர் அபுபக்கர் சித்தீக் (ரலி) அவர்களின் மகளும்,

அன்னையவர்களின் மீது களங்கம் சுமத்தப்பட்ட பொழுது, அத்தகைய களங்கத்திற்கு சொந்தக்காரரல்ல என்று இறைவனே சாட்சியமளித்து திருமறை வசனத்தை அன்னையின் பொருட்டால் இறங்கிய நற்பேற்றுக்கும் உரித்தானவரும்,

முஸ்லிமாகவே பிறந்து, முஸ்லிமாகவே வளர்க்கப்பட்டவரும், மிகவும் பரிசுத்தமான சூழ்நிலையில் வார்த்தெடுக்கப்பட்டவரும்,

வல்லோனானாம் அல்லாஹ் தனது மன்னிப்பையும், பேரருட் கொடைகளையும் அன்னைக்கு வழங்க இருப்பதாக வாக்குறுதி அளித்த அதிர்ஷ்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டவர்களாவார்கள்.

பிறப்பும் வளர்ப்பும், நினைவாற்றல்

ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் தாய் வழியும், தந்தை வழியும் மக்காவின் மிகச் சிறந்த பிரபலமான நன்கறியப்பட்ட குலமாக இருந்த காரணத்தால், மக்காவின் செழிப்பு மிக்க குடும்பத்துப் பெண்ணாகப் பிறந்தார்கள். இவர்களது தாயார் உம்மு ருமான் (ரலி), தந்தையோ மிகப் பிரபலமான நபித்தோழரும், முதல் கலீபாவுமான அபுபக்கர் (ரலி) அவர்களாவார்கள். உம்மு ருமான் (ரலி) அவர்களது முதல் கணவரது பெயர் அப்துல்லா அஸ்தி, இவருக்குப் பிறந்த மகனின் பெயர் அப்துர் ரஹ்மான். உம்மு ருமானின் முதல் கணவர் இறந்ததன் பின்னர் அபுபக்கர் (ரலி) அவர்கள் இவரை மணந்து கொண்டார்கள். இவருக்கும் அபுபக்கர் (ரலி) அவர்களுக்கும் பிறந்த செல்வம் தான் ஆயிஷா (ரலி) ஆவார்கள். கி.பி. 614 ஆம் ஆண்டு ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் பிறந்தார்கள். இவரது தந்தையாரான அபுபக்கர் (ரலி) அவர்களைப் பற்றி திருமறைக் குர்ஆனில் இறைவன் மிகவும் போற்றி சிலாகித்துக் கூறியுள்ளான். அபுபக்கர் (ரலி) அவர்கள் இஸ்லாத்தை முதன் முதலில் ஏற்றுக் கொண்ட நற்பேற்றைப் பெற்றவரும், இன்னும் மிகச் சிறந்த இறையச்சம் உடையவரும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது தூதுத்துவப் பணிக்காலத்தில், மக்கத்துக் குறைஷிகள் சொல்லொண்ணா துயரங்களைத் தந்த போது, அந்த இக்கட்டான தருணங்களில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பக்க பலமாக இருந்த இறைநம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தியவரும், இன்னும் தன்னுடைய உயிரை விட தூதர் (ஸல்) அவர்களின் உயிரை மதித்தவரும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் உற்ற தோழருமாக ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் தந்தை அபுபக்கர் (ரலி) அவர்கள் இருந்த காரணத்தினால், அவரது புகழுக்கு ஏற்றவாறு ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் புகழும் மிகவும் கீர்த்தி மிக்கதுதான். இன்னும் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் தந்தை அபுபக்கர் (ரலி) அவர்களின் மரணத்திற்குப் பின்னால் கூட தன்னுடைய ஆருயிர்த் தோழரான இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மிக அருகில் அடக்கம் செய்யப்பட்ட நற்பேறுக்கு உரித்தானவராகவும் திகழ்ந்தார்கள். இன்னும் சவனச் சோலைகளில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இணைந்து நுழையும் பாக்கியம் பெற்றவர்களுமாவார்கள்.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் ஐந்து வயதே நிரம்பிய சிறுமியாக இருந்த நேரமது. அப்பொழுது பொம்மைகளை வைத்து விளையாடுவது என்பது சிறுமிகளுக்கே உரிய பொழுது போக்கு மற்றும் விளையாட்டு என்ற அடிப்படையில், ஆயிஷா (ரலி) அவர்களும் இதில் விலக்காக இருக்கவில்லை, அக்கம் பக்கத்திலுள்ள சிறுமிகளுடன் பொம்மையை வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஒரு சமயம், ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் இறக்கை உள்ள குதிரையை வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில்,

என்ன ஆயிஷாவே! உங்களுடைய குதிரையில் இறக்கை முளைத்துள்ளது. குதிரைக்கு இறக்கை இருக்காதல்லவா என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கிண்டலாகக் கேட்டார்கள். துடிப்பும், வேடிக்கையும், நகைச்சுவை உணர்வும் கொண்ட சிறுமியாக இருந்த ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், அந்த இளம் வயதில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கிண்டலான பேச்சுக்கு இவ்வாறு பதில் கூறினார்கள்.

ஆம்! இறைத்தூதர் சுலைமான் (அலை) அவர்களிடம் இருந்த குதிரைகளுக்கு இறக்கை இருந்ததல்லவா! என்று பதில் கூறினார்கள்.

மேற்கண்ட சம்பவம் மூலம், ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் புத்திக் கூர்மையுள்ள, கேள்விகளுக்கு உடனுக்குடன் தக்க பதில் கொடுக்கக் கூடிய திறன், மார்க்கத்தைப் பற்றிய அறிவு, மற்றும் வரலாறு சம்பந்தமான அறிவு ஆகியவற்றை அந்த இளம் வயதிலேயே பெற்றிருந்த பாங்ககைக் காண முடியும்!

இன்னும் கம்ப்யூட்டர் போல மிகச் சிறந்த ஞாபக சக்தியைப் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் எந்த சம்பவத்தையும் மறந்ததாக குறிப்புகள் இல்லை. அவர் எதனையும் மறந்து விட்டார் என்று கூறுவதற்குக் கூட ஆதாரங்களில்லை.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செய்து, புறப்பட்ட வேளையில் அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுக்கு எட்டு வயது தான் நிரம்பியிருந்தது. ஆனால் அந்த சமயத்தில் நடந்த சின்னச் சின்ன விசயங்களைக் கூட அன்னை அவர்கள் ஞாபகம் வைத்திருந்தார்கள். முதன் முதல் இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யம் ஒன்று மதீனாவில் உதயமான அந்த வேளையில் நடந்த அத்தனை வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும் அன்னை அவர்கள் மிகவும் ஞாபகப்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள்.

மணவாழ்க்கை

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணைவியாக அவர்கள் வாழ்க்கைப் பட்ட பொழுது, அவர்களுக்கு ஒன்பது வயது தான் நிரம்பி இருந்தது. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு முழுக்க முழுக்க ஆதரவளித்து அரவணைத்துக் கொண்டிருந்த அன்னை கதீஜா (ரலி) அவர்களின் பிரிவினால் அண்ணலார் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் வாடிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் தான் இந்தத் திருமணம் நடந்தது. அன்றைய அரேபியாவின் இரு பெரும் தலைமைக் குலங்களாகத் திகழ்ந்த கதீஜா

(ரலி) மற்றும் அபூதாலிப் ஆகியோர்கள், மக்காவின் அத்தனை எதிர்ப்புகளிலும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இத்தகைய இருவரும் ஒரு சேர இறையடி சேர்ந்து விட, அந்த இக்கட்டான தருணங்களில், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனிமையில் விடப்பட்டது போலவும், எதையோ இழந்து விட்டது போலவும் மிகவும் கைசேததுக்குரியவராக இருந்தார்கள். இன்னும் இவர்கள் இருவரும் இறந்ததன் பின்னர் தான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களும், அவர்களது தோழர்களும் மிகவும் கொடிய கொடுமான கால கட்டத்தை மக்காவில் சந்திக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது குடும்பத்தில் இணைந்த பொழுது, அவர்கள் மிகப் பெரிய அரண்மனை வாழ்க்கையை வாழவில்லை. மிகப் பெரிய அறையில் தங்க வைக்கப்படவில்லை. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் பனூ நஜ்ஜார்கோத்திரத்தார்கள் வசித்த இடத்திற்கு அருகில் கட்டப்பட்ட மிகச் சிறிய அறையில் தான் தனது மண வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அறை 6 அடி நீள அகலத்தையும், மண்ணால் ஆன தரையையும், ஓலையால் வேய்ந்த கூரையையும் கொண்டதாக இருந்தது. மழை நீர் வீட்டினுள் விழாமல் இருப்பதற்கு துணியால் மூடப்பட்டிருந்தது. இன்னும் அந்த அறைக்கு ஒரே ஒரு கதவு தான் இருந்தது. அந்தக் கதவு என்றுமே மூடப்பட்டதுமில்லை. அந்தக் கதவில் மறைப்புக்காக ஒரு துணி ஒன்று தொங்கிக் கொண்டிருக்கும். அந்த அறையை அடுத்து ஒரு அறை சற்று உயரமாக இருந்தது. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நம்பிக்கையாளர்களின் தாய்மார்களை விட்டும் ஒதுங்கி இருந்த கால கட்டத்தில் இந்த அறையில் தான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனித்திருந்தார்கள். அறையின் உயரம் ஒரு ஆள் நிற்கும் அளவு உயரம் தான் இருந்தது. அந்த அறையில் பாய் ஒன்றும், தட்டு ஒன்றும், தோளால் ஆன தண்ணீர்ப் பை ஒன்றும், மரச் சிறாய்கள் வைத்து தைக்கப்பட்ட தலையணை ஒன்றும் தான் அந்த வீட்டின் சொத்தாக இருந்தது. இதனைத் தவிர்த்து, இந்த உலக வாழ்வை ஞாபகப்படுத்தக் கூடிய பொருட்கள் எதுவும் கிடையாது, இன்னும் மறுமையை ஞாபகப்படுத்தும் பொக்கிஷங்கள் தான் அங்கே காணப்படக்கூடியதாக இருந்தது.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களும் இந்த உலக வாழ்வின் ஆடம்பரங்களை விரும்பவில்லை. மாறாக, மரணத்தின் பொழுது ஏழையாகவே மரணிக்க விரும்பினார்கள். இன்னும் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படக் கூடிய அந்த மறுமை நாளிலே, ஏழைகளுடனும், தேவையுடையவர்களுடனுமே எழுப்பப்பட வேண்டும் என்று தான் அவர்களது பிரார்த்தனையும் இருந்தது.

அன்னையவர்களின் தயாள குணம்

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தார்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வது மற்றும் அவர்களது தேவைகளைச் செய்து கொடுக்கும் பொறுப்பாளராக பிலால் (ரலி) அவர்கள் இருந்தார்கள். இன்னும் அன்னையவர்களுக்கு தேவையான பொருளாதார உதவிகளைக் கூட பிலால் (ரலி) அவர்களிடம் பெற்றுக் கொண்டு, தங்களது தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளும் வசதி கூட அவர்களுக்கு இருந்தது. இன்னும் அன்றைய அரேபியாவின் முழு ஆட்சிப் பொறுப்பும் இஸ்லாத்திட்டம் இருந்து கொண்டிருந்தது. இஸ்லாமிய அரசின் நிறைசேரி என்றழைக்கக் கூடிய நிதியமைச்சகத்துக்கு நாடெங்கிலும் இருந்து பொருள்களும், செல்வங்களும், தானியங்களும் வந்து குவிந்த வண்ணம் இருந்தன. ஆனால், மிகப் பெரிய சாம்ராஜ்யத்திற்குச் சொந்தக்காரராக இருந்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறந்த தினத்தன்று, அவர்களது வீட்டில் சமைக்கக் கூடிய தானியங்கள் இல்லாத நிலை தான் இருந்தது.

இந்த உதாரணமிக்க வாழ்வை ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் தங்களது இறுதி நாட்கள் வரை கூடக் கடைபிடித்து வாழ்ந்தார்கள். தனக்கு உதவிப் பணமாக நிதியமைச்சகத்திலிருந்து வரும் பணத்தை ஏழைகளுக்கும், தேவையுடையவர்களுக்கும் செலவிடக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். ஆயிஷா (ரலி) அவர்களது இல்லத்துக்கு வந்து திரும்பும் எந்த ஏழையும் வெறுங் கையுடன் திரும்பியதில்லை.

இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யம் விரிவடைந்து தினமும் நிதியமைச்சுக்கு பொருள்களும், செல்வங்களும் குவிந்து கொண்டிருந்த நிலையில், அன்னையவர்கள் நினைத்திருந்தால் மிகச் சிறந்த செல்வச் செழிப்பு மிக்க வாழ்வை வாழ்ந்திருக்க முடியும். ஆனால் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் காட்டித் தந்த வாழ்வை, தனது இறுதிக் காலம் வரைக்கும் கடைபிடித்து வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

அப்துல்லா பின் ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் அன்னை ஆயிஷா (ரலி) மற்றும் அன்னையின் உடன் பிறந்தாளான அஸ்மா (ரலி) ஆகிய இருவரது கொடைத்தன்மையை இங்கு நமக்கு நினைவு இவ்வாறு நினைபடுத்துகின்றார்கள்.

அவர்கள் பெறுகின்ற அனைத்து செல்வங்களையும் அல்லாஹ்வின் பெயரால் தானம் செய்யக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு செல்வம் சேர்ந்தவுடன் அவற்றை தேவைப்படுகின்ற ஏழை எளியவர்களுக்கு தானமாக வழங்கக் கூடியவர்களாகவும், அதே நேரத்தில் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் அவ்வப்பொழுது சேர்ந்த பணத்தை தானமிடக் கூடியவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அஸ்மா (ரலி) அவர்களோ, தான் கடன் வாங்கும் நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்க நிலையில் கூட, யாராவது எதையாவது கேட்டு வந்து விட்டால் தன்னிடம் இருப்பவற்றைக் கொடுத்து விடக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். அப்பொழுது, நீங்களே கடன் வாங்கும் நிலையில் இருக்கும் பொழுது, எதற்கு பிறருக்கு வழங்குகின்றீர்கள் என்று

பிறர் கேட்கும் பொழுது, திருப்பிச் செலுத்துகின்ற எண்ணத்துடன் வாங்கும் கடனை அடைப்பதற்கு அல்லாஹ் உதவி புரிவதாக வாக்களித்திருக்கின்றான் அல்லவா! என்று கூறுவார்களாம். இன்னும் நான் அல்லாஹ்வின் உதவியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் என்றும் கூறக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

ஒரு சமயம், தன்னிடம் இருந்த 70 ஆயிரம் திர்ஹம்களை ஒரே நேரத்தில் அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவிட்டார்கள் அன்னையவர்கள். அப்பொழுது அவர்களது கைத்துண்டு தான் அவர்களிடத்தில் மிச்சமிருந்தது. இன்னும் ஒரு மாலைப் பொழுதில் அவர்களுக்கு ஒரு லட்சம் தினார்களை முஆவியா (ரலி) அவர்கள் சிரியாவிலிருந்து அனுப்பி வைத்தார்கள். அதனை அப்பொழுதே தானமாக மக்களுக்கு வழங்கி விட்டார்கள். அப்பொழுது, அவர்களுக்கு பணிப்பெண்ணாக இருந்த பெண்ணொருத்தி, அன்னையவர்களே..! நீங்கள் இன்றைக்கு நோன்பு வைத்துள்ளீர்கள், உங்களுக்காக எதையாவது ஒதுக்கி வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறிய பொழுது, நீங்கள் எனக்கு ஏன் இதனை முன்பே தெரியப்படுத்தவில்லை என்று தான் கேட்டார்கள். இன்னும் ஒரு முறை அப்துல்லா பின் ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் ஒரு லட்சம் திர்ஹம்களை அனுப்பி வைத்தார்கள். அது வந்த வேகத்தில் தானமாக வழங்கப்பட்டு விட்டது அன்னையவர்களால்..!

ஒரு நாள் அன்னையவர்கள் நோன்பு வைத்திருந்தார்கள். அப்பொழுது ஒரு ஏழைப் பெண் தானமாக எதையாவது பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கில் அன்னையவர்களின் வீட்டுக்கு வந்திருந்தாள். அப்பொழுது அன்னையவர்கள் தனது பணிப் பெண்ணை நோக்கி, நம்மிடம் இருக்கின்ற அந்த துண்டு ரொட்டியை எடுத்து அந்தப் பெண்ணுக்குக் கொடுக்குமாறு கூறினார்கள். அந்தப் பணிப் பெண்ணோ, அன்னையே..! நீங்கள் நோன்பு திறப்பதற்கு இந்த ரொட்டித் துண்டை விட்டால் நம்மிடம் எதுவும் கிடையாது என்று கூறினார்கள். அதற்கு அன்னையவர்கள், அவளோ பசியென்று நம் வீடு தேடி வந்து நிற்கின்றாள். முதலில் அவளது பசியைப் போக்குவோம். மாலையில் நம் பசியைப் போக்க இறைவன் வேறு எதாவதொரு ஏற்பாட்டைச் செய்வான் என்று கூறினார்கள். அன்றைய மாலைப் பொழுதில், நோன்பு திறக்கும் நேரத்தில் ஒரு வீட்டிலிருந்து அன்னைக்காக சமைத்த இறைச்சித் துண்டு வந்திருந்தது. அப்பொழுது, பார்த்தாயா பெண்ணே..! நாம் காலையில் தானம் கொடுத்ததை விடச் சிறந்த உணவை அல்லாஹ் நமக்காக ஏற்பாடு செய்து தந்திக்கின்றான் என்று கூறினார்கள். முஆவியா (ரலி) அவர்களுக்கு விற்ற வீட்டில் தான் அன்னையவர்கள் இருந்தார்கள், இன்னும் தனக்கு வருகின்ற பரிசுப் பணம், உதவிப் பணம் ஆகியவற்றை அல்லாஹ்வின் நேசத்திற்காக அனைத்தையும் தானம் வழங்கக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

இன்னும், தனது அக்காள் அஸ்மா (ரலி) அவர்களது மகனான அப்துல்லா பின் சுபைர் (ரலி) அவர்கள் மீது அளப்பரிய பாசம் கொண்டிருந்தார்கள். அதன் காரணமாக அப்துல்லா பின் சுபைர் (ரலி) அவர்களும் தனது

சிறிய தாயார் மீது அளப்பரிய பாசத்தை வைத்திருந்ததோடு, அவர்களின் தேவையை நிறைவு செய்து உதவி வந்தார்கள்.

ஒருமுறை, அன்னையவர்கள் மித மிஞ்சி தான தர்மங்கள் வழங்கி வருவதையிட்டு, அப்துல்லா பின் சுபைர் (ரலி) அவர்கள் ஏதோ ஒரு விமர்சனமான வார்த்தைகளை, அன்னையவர்களைப் பற்றிக் கூறி விடுகின்றார்கள். அதனைக் கேட்ட அன்னையவர்கள் மிகவும் கோபம் கொண்டு, அல்லாஹ்வின் பாதையில் எனது பொருள்களைச் செலவழிப்பதை விமர்சனம் செய்வதற்கும், அதனைத் தடுப்பதற்கும் இந்தப் பூமியில் யாருக்கும் எந்த அதிகாரமும் கிடையாது. அவர் எவ்வாறு இப்படிப்பட்ட விமர்சனத்தைச் சொல்லலாம். இனி ஒரு போதும் நான் அப்துல்லா பின் சுபைர் (ரலி) அவர்களிடம் பேச மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்து விட்டார்கள். பின் அவர்களது கோபம் தணிந்தது. தனது தவறை நினைத்து, அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக சத்தியமிட்டதற்குப் பகரமாக பல அடிமைகளை விடுதலை செய்தார்கள்.

இன்னும் அன்னையவர்கள் மிகவும் இளகிய மனதுடையவர்கள், எளிதில் அவர்களது கண்கள் கண்ணீரைச் சொறிந்து விடும் அளவுக்கு இளகிய மனதுடையவர்கள். ஒரு சமயம் ஒரு பெண் தனது இரு குழந்தைகளுடன் அன்னையின் வீட்டு வாசலில் தானம் கேட்டு வந்து நின்றார். அப்பொழுது அன்னையவர்களிடம் மூன்று பேரிச்சம் பழங்கள் தான் இருந்தது. அதனை அந்தப் பெண்ணுக்குக் கொடுத்தார்கள், அதனைப் பெற்றுக் கொண்ட அந்தப் பெண் - தனது குழந்தைகளுக்கு முறையே ஒரு பழத்தைக் கொடுத்து விட்டு, ஒன்றைத் தானும் வாயில் போட்டுக் கொண்டாள். அதில் ஒரு குழந்தை தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பழத்தை மிக வேகமாகத் தின்று முடித்து விட்டு, தாய் அசை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் வாயையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. தனது குழந்தைகளின் அகோரப் பசிப் பிணியை அறிந்த அந்தத் தாய், தனது வாயிலிருந்த பழத்தை வெளியில் எடுத்து, இரு குழந்தைகளுக்கு ஆளுக்குப் பாதியாகப் பிரித்துக் கொடுத்தாள். அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்களால் தாங்க இயலாமல், அழுதே விட்டார்கள். அவர்களால் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் அழத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

களங்கம் சுமத்தியவர்களை இனங்காட்டினான் இறைவன்

அன்னையவர்களது வாழ்வு பரிசுத்தமானது, இறையச்சம் மிகுந்தது, இருப்பினும் அவர்கள் கூட நயவஞ்சகர்களின் சதித் திட்டத்திலிருந்து தப்பிக்க இயலவில்லை. ஹிஜ்ரி 5 ஆம் ஆண்டு ஷஃபான் மாதம் கதீத் என்ற இடம் நோக்கி இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது படையணியை நடத்திச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். பனூ முஸ்தலக் என்ற

கோத்திரத்தாருக்கும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது படைக்கும் இடையே சிறியதொரு போர் ஒன்று நடந்தது. இந்தக் குறிப்பிட்ட போரின் பொழுது, இறைத்தூதர்(ஸல்) அவர்களுடன் பல நயவஞ்சகர்கள் சேர்ந்து வந்திருந்தார்கள். அந்தப் போரின் பொழுது, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது படை மரீஸா என்ற ஆற்றின் கரையை அடைந்த பொழுது, அங்கு சிறிது தங்கி இளைப்பாறி விட்டுச் சென்றார்கள்.

அந்தப் போரின் பொழுது இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் வந்திருந்த ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுக்கு 19 வயது நிரம்பியிருந்தது, இன்னும் அவர்கள் மிகவும் ஒல்லியாக இளைத்துமிருந்தார்கள். அப்பொழுது, தனது அக்காளான அஸ்மா (ரலி) அவர்களிடமிருந்து ஒரு கழுத்து மாலை ஒன்றை இரவல் வாங்கி அணிந்து வந்திருந்தார்கள். பாலவன நடுவே படைகள் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த பொழுது, தனது சிறு தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அன்னையவர்கள் ஒதுக்குப்புறமான இடம் தேடிச் சென்று விட்டார்கள். திடீரென தான் அணிந்திருந்த கழுத்து மாலையைக் காணாத அன்னையவர்கள், தான் வந்த வழியில் எங்கேயேனும் விழுந்திருக்கக் கூடும் என்று நினைத்து, வந்த வழியே திரும்பி தேடிச் செல்ல ஆரம்பித்தார்கள். இந்த நேரத்தில் அவர்கள், தனது இருப்பிடத்திற்கு மீண்டும் திரும்பி வந்து பார்த்த பொழுது, படைகள் அந்த இடத்தை விட்டும் சென்று விட்டிருந்தன.

அந்தக் காலப் பழக்கம் எவ்வாறிந்ததென்றால் பெண்கள் ஆண்களிடமிருந்து தனித்து வைக்கப்படுவார்கள். இன்னும் பெண்கள் ஓட்டகத்தின் மீது பயணம் செய்யும் பொழுது, அவர்கள் பெட்டி போன்ற பரிகையில் அமர்ந்து பயணம் செய்வார்கள். அந்தப் பெட்டியில் திரைச் சீலைகள் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். இதனால் ஆண்கள் அவர்களைப் பார்ப்பது தவிர்க்கப்பட்டிருந்தது. படைகள் கிளம்பும் பொழுது, ஓட்டகத்தை ஓட்டி வரக் கூடியவர்கள், பெண்கள் உட்கார்ந்திருக்கக் கூடிய அந்தப் பெட்டியை ஓட்டகத்தின் மீது தூக்கி வைக்க, ஓட்டகம் பின் எழுந்து தனது பயணத்தைத் துவங்கும். அது போல ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அமர்ந்து வந்த பெட்டியும் தூக்கி வைக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆயிஷா (ரலி) அப்பொழுது, மிகவும் இளைத்திருந்த காரணத்தால், பெட்டியைத் தூக்கி வைத்தவர்களுக்கு, உள்ளே ஆள் இருக்கின்றதா? அல்லது இல்லையா என்பதை அறிய இயலாதிருந்தது. எனவே, ஆள் இல்லாமலேயே பெட்டி தூக்கி வைக்கப்பட்டு, படைகள் அந்த இடத்தை விட்டும் நகர்ந்து வெகு தூரம் சென்று விட்டன. இந்த நிலையில், கழுத்து மாலையைத் தேடி விட்டு, திரும்பி வந்த அன்னையவர்கள் படையைக் காணாது, தன்னைக் காணாது மீண்டும் அவர்கள் தன்னை இதே இடத்திற்கு தேடி வருவார்கள் என நினைத்து, பயப்படாமல் அந்த இடத்திலேயே உட்கார்ந்து விட்டார்கள்.

அன்றைய தின வழக்கப்படி, படைகள் விட்டுச் சென்ற பொருட்களை எடுத்து வருவதற்காகவே ஒருவரை நியமித்து வைத்திருப்பார்கள். இவர் படைகள் கிளம்பிச் சென்றவுடன் மிகவும் தாமதமாக அந்த இடத்தை

விட்டும் கிளம்பி வருவார். அவ்வாறு அதற்கு பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டவர் தான் ச.:பவான் பின் முஅத்தல் (ரலி) என்பவர். இவர் படைகள் எதனையும் விட்டுச் சென்றிருக்கின்றார்களா என்று அந்த இடத்தில் தேடிக் கொண்டு வரும் பொழுது, ஹிஜாப் அணிந்த நிலையில் ஒரு உருவம் ஒன்று, அங்கு தரையில் படுத்துக் கிடப்பதைக் காண்கிறார்கள். தரையில் படுத்துக் கிடப்பது பெண் என்று தெரிந்ததும், ச.:பவான் (ரலி) அவர்கள் சற்று ஒதுங்கி நின்று, தனது ஒட்டகத்தை ஒட்டும் தொணியில் குரல் கொடுக்கின்றார்கள். அந்தக் குரலைக் கேட்டு படுத்திருக்கும் பெண் எழும்பட்டும் என்று தான் அவர்கள் அவ்வாறு செய்தார்கள். ஒட்டகத்தை அதட்டும் குரலின் ஒலியைக் கேட்ட அன்னையவர்கள் விழித்தெழுந்தார்கள். பின் அந்த ஒட்டகத்தில் ஏறி அமர்ந்து உட்கார், ச.:பவான் (ரலி) அவர்கள் அந்த ஒட்டகத்தை கையில் பிடித்துக் கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

அன்றைய தினம் மதிய வேளையில் இன்னொரு இடத்தில் படையணி தங்கக் கூடாரம் அடித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது, ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் ச.:பவான் (ரலி) அவர்களுடன் அந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். இன்னும் அனைத்து படைவீரர்கள் முன்னிலையிலும் அந்த ஒட்டகத்திலிருந்து கீழே இறங்கினார்கள். இந்தக் காட்சி, குழப்பம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று வந்திருந்த நயவஞ்சகர்களுக்கு அவல் கிடைத்தது போலாகி, அவர்கள் அனைவரும் அப்துல்லா பின் சலூல் என்ற நயவஞ்சகனின் தலைமையில் தங்களது சதித் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். இவனுக்கென்றே தனியானதொரு குணம் உண்டு. அந்த கேடு கெட்ட குணத்தை வைத்து, சந்தேகத்தையும், கிசகிசுக்களையும் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் மீது கதை கட்டி, முஸ்லிம் படைகள் மத்தியில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்த ஆரம்பித்தான்.

இந்த கிசகிசு மதீனாவின் அனைத்து வீதிகளிலும் ஒலிக்க ஆரம்பித்தது. இந்த கிசகிசுவில் ஹஸன் பின் தாபித், ஹம்னா பின் ஜஹ்ஸ், மற்றும் மஸ்தா பின் அதாதா ஆகியோரும் முன்னணியில் இருந்தார்கள். அந்தக் கிசகிசுவில் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் கற்பின் மீது களங்கத்தைச் சுமத்தி பேசப்பட்டது (இறைவன் பாதுகாப்பானாக!). நயவஞ்சகர்கள் தங்களது நயவஞ்சகச் சேற்றை அன்னை மீது வாழி இறைத்த வண்ணமிருந்தார்கள். மேலும், இந்த கிசகிசுக்கள் இறைத்தாதர் (ஸல்) அவர்களது காதிற்கும் எட்டியது. தனது குடும்பத்துப் பெண், இன்னும் தனது பிரியமான மனைவியின் மீது களங்கம் சுமத்தப்படுத்திப் பேசப்படுவது, இறைத்தாதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அதிகமான சங்கடத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் தன்னைச் சுற்றி நடக்கின்ற இந்த அநாகரீக செயல்கள் எதனையும் அறியாதவர்களாக மதீனாவில் இறைத்தாதர் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தில் ஆயிஷா (ரலி) தனது கடமைகளைச் செய்து வந்தார்கள்.

ஒருநாள் இரவு, வயதான மஸ்தா பின் அதாதா (ரலி) அவர்களுடன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் தனது சிறு தேவைகளை நிறைவேற்றும்

நோக்குடன் மதீனாவின் ஒதுக்குப் புறமான இடத்திற்குச் சென்ற பொழுது, தனது மகனின் கேடு கெட்ட செயலை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, தனது மகனைக் குறித்து சாபமிட்டுக் கொண்டே வருகின்றார். அதனைக் கேட்ட ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், ஏன் நீங்கள் உங்கள் மகன் மீது சாபமிடுகின்றீர்கள், அவர் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய தோழரும், இன்னும் பத்ருப் போரில் கலந்து கொண்ட நற்பேற்றுக்கும் உரியவராவார், நீங்கள் எச்சரிக்கையுடன் உங்கள் மகனைப் பற்றிப் பேசுங்கள் என்று கூறுகின்றார்கள். தனது மகனின் இழி செயலைக் குறித்து விசனப்பட்ட அந்தத் தாய், இந்தப் பிரச்சனையை ஆயிஷா (ரலி) அவர்களது காதுகளுக்குக் கொண்டு செல்கின்றார்.

தன்னைச் சுற்றி நடந்து கொண்டிருப்பவைகள் குறித்து எதுவுமே அறியாதிருந்த அன்னையவர்கள், தனது காதில் விழுந்த அந்த செய்தியைக் கேட்டவுடன், தன்னைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்டிருக்கும் சதிவேலைகளை அறிந்தவுடன் அன்னையால் தாங்க முடியவில்லை. அவர்களது முகம் வெளிறிப் போனது. விரைவாக வீடு வந்து சேர்ந்த அன்னையவர்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தனது தாய், தந்தையரைப் பார்த்து வருவதாகக் கூறி அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு, நேரே தனது தாய் வீட்டிற்கு வந்து விடுகின்றார்கள். மதீனாவில் உலவி வந்த இந்த கிசுகிசுக்களை அவர்களும் கேட்டிருந்த காரணத்தினால், அன்னையவர்கள் அணையுடைத்த வெள்ளம் போல அழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அன்னையவர்களின் பிரியத்திற்குரிய தாயார் தனது மகனின் நிலையை அறிந்து, அவரைத் தேற்ற முயன்றும் அவர்கள் தோற்றுத்தான் போனார்கள். அன்னையவர்களின் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் ஆறாய் ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

நீங்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பிரியத்திற்குரிய மனைவியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், உங்கள் மீது பொறாமை கொண்டவர்கள் தான் இந்த களங்கத்தைச் சுமத்தி இருக்கின்றார்கள். எனவே, அழ வேண்டாம், எல்லாம் விரைவில் சரியாகி விடும் என்று அந்த அன்னையவர்கள் வீடு தேடி வந்த தனது மகளான ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறினார்கள். ஆனால், தூய்மையான வாழ்வுக்குச் சொந்தக்காரரான அன்னையவர்கள் எந்த ஆறுதல் வார்த்தைகளையும் செவி கொடுத்துக் கேட்கும் நிலையில் இல்லை. தன் மீது களங்கம் சுமத்தப்பட்டிருக்கும் நிலையில் தன்னால் எவ்வாறு அமைதியாக இருக்க முடியும், மனதில் பாரத்தை வைத்துக் கொண்டு எவ்வாறு நிம்மதி அடைய முடியும் என்றார்கள். இரண்டு நாட்கள் இரவும் பகலும் அழுது கொண்டே இருந்ததன் காரணமாக அன்னையின் உடல் நலிவடைந்திருந்தது.

முன்றாம் நாள் அன்னையவர்களின் தாய் மற்றும் தந்தை அபுபக்கர் (ரலி) அவர்களும் வீட்டில் அமர்ந்து கொண்டு தங்களது ஆசை மகளுக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகளை கூறிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அங்கு வருகின்றார்கள்.

ஆயிஷாவே! நீங்கள் தவறிழைத்திருக்கும் பட்சத்தில் இறைவனிடம் பாவ மன்னிப்புத் தேடிக் கொள்ளுங்கள் என்று அமைதியான குரலில் அன்னைக்கு அறிவுரை கூறினார்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள்.

கண்ணில் நீர் வற்றியிருந்த கண்களோடு சோகத்துடன் இருந்த அன்னையவர்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு பதில் அளிக்க அனுமதி வழங்குமாறு தன் தாயிடம் கேட்கின்றார்கள். ஆனால் அன்னையின் தாயார் அவர்களோ எந்தப் பதிலையும் கூறாது அமைதியாக இருக்கின்றார்கள். பின் தனது தந்தையை நோக்கி, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு நான் பதில் அளிப்பதற்கு எனக்கு அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்க, அபுபக்கர் (ரலி) அவர்களோ வந்திருந்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் சொன்னதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. அனுமதியும் வழங்கவில்லை.

இறுதியாக, அன்னையவர்கள் தனது ஆருயிர்க் கணவரைப் பார்த்துக் கூறினார்கள், நான் தவறிழைத்திருக்கவில்லை என்று சொல்லி மறுத்தால், எனது சொல்லை யாரும் நம்பும் நிலையில் இல்லை. ஆனால் நான் குற்றமற்றவள், அல்லாஹ் மட்டுமே இதனை அறிவான் என்று கூறி விட்டு, என் மீது சுமத்தப்பட்ட களங்கத்திற்குச் சரியான பதில் இதுவாகத் தானிருக்கும் என்று, யூசுப் (அலை) அவர்களது தந்தை அளித்த பதிலாக வருகின்ற, யூசுப் அத்தியாயத்தின் கீழ்க்கண்ட வசனத்தை ஒதிக் காண்பித்தார்கள்.

எனவே (எனக்கு இந்நிலையில் அழகிய) பொறுமையை மேற்கொள்வதே நலமாக இருக்கும் மேலும், நீங்கள் கூறும் விஷயத்தில் அல்லாஹ்வே உதவி தேடப்படுவான்” என்று கூறினார். (12:18)

அன்னையவர்கள் இருந்த நிலையில், யூசுப் (அலை) அவர்களது தந்தையாரான யூசுப் (அலை) அவர்களது பெயரைக் கூட ஞாபகப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு மனதால் மிகவும் நொந்து போய் இருந்தார்கள். இந்த கணத்தில் தான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு கீழ்க்காணும் வசனம் இறக்கி அருளப்பட்டு, அன்னையவர்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்பதை இறைவன் அறிவித்துக் கொடுத்தான்.

இந்த வசனம் அருளப்பட்ட பின் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் புருவங்களைச் சுற்றியும் வியர்வை முத்துக்கள் பணித்திருந்தன. பின் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் பக்கம் திரும்பியவர்களாக இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கீழ்க்காணும் வசனத்தை ஒதிக் காண்பித்தார்கள்.

எவர்கள் பழி சுமத்தினார்களோ, நிச்சயமாக அவர்களும் உங்களில் ஒரு கூட்டத்தினரே! ஆனால் அது உங்களுக்குத் தீங்கு என்று நீங்கள் எண்ண வேண்டாம். அது உங்களுக்கு நன்மையாகும். (பழி சுமத்தியவர்கள்) ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவன் சம்பாதித்த பாவம் (அதற்கொப்ப

தண்டனை) இருக்கிறது. மேலும், அ(ப்பழி சுமத்திய)வர்களில் பெரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டவனுக்குக் கடினமான வேதனையுண்டு. (24:11)

மு.:மினான ஆண்களும், மு.:மினான பெண்களுமாகிய நீங்கள் - இதனைக் கேள்வியுற்றபோது, தங்களைப் (போன்ற மு.:மினானவர்களைப்) பற்றி நல்லெண்ணங் கொண்டு, “இது பகிரங்கமான வீண் பழியேயாகும்” என்று கூறியிருக்க வேண்டாமா? (24:12)

அ(ப்பழி சுமத்திய)வர்கள் அதற்கு நான்கு சாட்சிகளைக் கொண்டு வர வேண்டாமா, எனவே அவர்கள் சாட்சிகளைக் கொண்டு வரவில்லையெனில், அவர்கள் தாம் அல்லாஹ்விடத்தில் பொய்யர்களாக இருக்கிறார்கள். (24:13)

இன்னும், உங்கள் மீது இம்மையிலும், மறுமையிலும் அல்லாஹ்வின் அருளும், அவனுடைய ரஹ்மத்தும் இல்லாதிருந்தால், நீங்கள் இச் சர்ச்சையில் ஈடுபட்டிருந்தமைக்காக கடினமான வேதனை நிச்சயமாக உங்களைத் தீண்டியிருக்கும். (25:14)

இப்பழியை (ஒருவரிடமிருந்து ஒருவராக) உங்கள் நாவுகளால் எடுத்து(ச் சொல்லி)க் கொண்டு, உங்களுக்குத் (திட்டமாக) அறிவில்லாத ஒன்றைப் பற்றி உங்கள் வாய்களால் கூறித் திரிகின்றீர்கள் இன்னும் இதை நீங்கள் இலேசானதாகவும் எண்ணி விட்டீர்கள். ஆனால் அது அல்லாஹ்விடத்தில் மிகப்பெரிய (பாவமான)தாக இருக்கும். (25:15)

இன்னும் இதை நீங்கள் செவியேற்ற போது, “இதைப் பற்றி நாம் பேசுவது நமக்கு(த் தகுதி) இல்லை (நாயனே!) நீயே தூயவன் இது பெரும் பழியாகும்” என்று நீங்கள் கூறியிருக்கலாகாதா? (24:16)

நீங்கள் (திட்டமாக) மு.:மின்களாகயிருப்பின் நீங்கள் இது போன்ற (பழி சுமத்துவ)தின் பால் மீளலாகாது என்று அல்லாஹ் உங்களுக்குப் போதிக்கிறான். (24:17)

இன்னும், அல்லாஹ் (தன்) வசனங்களை உங்களுக்கு (நன்கு விவரித்துக் கூறுகிறான் மேலும் அல்லாஹ் (யாவும்) அறிந்தவன் விவேகம் மிக்கோன். (24:18)

எவர்கள் ஈமான் கொண்டுள்ளோரிடையே இத்தகைய மானக்கேடான விஷயங்கள் பரவ வேண்டுமெனப் பிரியப்படுகிறார்களோ, அவர்களுக்கு நிச்சயமாக இம்மையிலும் மறுமையிலும் நோவினை செய்யும் வேதனையுண்டு. அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) அறிகிறான். நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள். (24:19)

இன்னும், உங்கள் மீது அல்லாஹ்வின் அருளும், அவனுடைய ரஹ்மத்தும் இல்லாதிருந்தால் (உங்களை வேதனை தீண்டியிருக்கும்.) மேலும்,

நிச்சயமாக அல்லாஹ் இரக்கமுடையவனாகவும், அன்புடையயோனாகவும் இருக்கின்றான். (24:20)

ஈமான் கொண்டவர்களே! ஷைத்தானுடைய அடிச்சுவடுகளை நீங்கள் பின்பற்றாதீர்கள் இன்னும் எவன் ஷைத்தானுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிறானோ அவனை, ஷைத்தான் மானக் கேடானவற்றையும், வெறுக்கத்தக்கவற்றையும், (செய்ய) நிச்சயமாக ஏவுவான் அன்றியும், உங்கள் மீது அல்லாஹ்வின் அருளும், அவனுடைய ரஹ்மத்தும் இல்லாதிருந்தால், உங்களில் எவரும் எக்காலத்திலும் (தவ்பா செய்து) தூய்மையடைந்திருக்க முடியாது - எனினும் தான் நாடியவர்களை அல்லாஹ் தூய்மைப் படுத்துகிறான் - மேலும் அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) செவியுறுவோனாகவும், நன்கறிவோனாகவும் இருக்கின்றான். (24:21)

மேலே கண்ட இறைவசனம் இறங்கியதன் பின், தங்களது செல்வத்தின் மீது சுமத்தப்பட்ட களங்கம் பொய்யென்று இறைவனால் நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது குறித்தும், தனது மகளின் நிலை கண்டு, இறைவன் திருவசனத்தை இறக்கியது குறித்தும், அன்னையவர்களின் பெற்றோர்கள் அகமகழிந்து போனார்கள். நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டார்கள்.

ஆயிஷாவே! நீங்கள் உங்கள் கணவரிடம் சென்று நன்றி கூறுங்கள்..! என்று கூறிய பொழுது, நான் அல்லாஹ்வுக்குத் தான் நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கின்றேன் என்று பதில் கூறி, அல்லாஹ் தான் என்மீது சுமத்தப்பட்ட களங்கத்தைத் துடைத்தெறிந்தான். இன்னும் எனது கண்ணியத்தைக் காக்கும் பொருட்டு தனது வசனங்களை இறக்கி அருளியமைக்காக அல்லாஹ் தான் என் நன்றிக்கு உரியவன் என்று பதிலிறுத்தார்கள். இன்னும் இந்த வசனங்கள் மறுமை நாள் வரை ஒலிக்கும். இந்த வரலாற்றுச் சம்பவம், இஸ்லாமிய வரலாற்றில் உட்புகு என்றழைக்கப்படுகின்றது.

மதிப்பும் கௌரவமும்

இந்த சம்பவத்திற்குப் பின்பாக அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் மீது இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வைத்திருந்த பிரியம் இன்னும் அதிகமாயிற்று. ஒருமுறை அமர் பின் ஆஸ் (ரலி) அவர்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களே! இந்த உலகத்தில் உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான நபர் யாராக இருக்கும்? என வினவிய பொழுது, ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் தான் இந்த உலகத்திலேயே எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான நபர் என்று பதிலளித்தார்கள். பின்பு, ஆண்களில் யார் என வினவிய பொழுது, அபுபக்கர் சித்தீக் (ரலி) என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஒருமுறை உமர் (ரலி) அவர்கள் தனது மகனும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது மனைவியுமான ஹப்ஸா (ரலி) அவர்களிடம், ஆயிஷா (ரலி)

அவர்களுடன் போட்டி போட வேண்டாம் என்றும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் மீது அளவு கடந்த பிரியம் வைத்திருக்கின்றார்கள் என்றும், அவரைக் குறைத்துமதிப்பிடாது கௌரவமாக உயர்ந்த அந்தஸ்துடன் கண்ணியத்துடன் பழகி வரும்படி அறிவுரை கூறினார்கள்.

இதன் காரணமென்னவெனில், அன்னையவர்கள் இஸ்லாமிய மார்க்க அடிப்படைச் சட்டங்களிலும், அதன் விளக்கத்திலும் தன்னிகரற்ற அறிவு ஞானத்தைப் பெற்றிருந்ததேயாகும்.

இன்னும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்களைப் பேச விட்டு ரசித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். ஒருமுறை ஆப்பிரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த வீரர்கள், அம்புகளை எறிந்து கொண்டு தங்களுக்குள் வீர விளையாட்டு ஒன்றை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அதனை அன்னையவர்கள் பார்க்க விரும்பிய பொழுது, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முன்னிற்க அவர்களுக்குப் பின் அன்னையவர்கள் மறைந்து நின்று கொண்டு, பிறர் தன்னைக் கவனிக்காதவாறு விளையாட்டைக் கண்டு ரசித்தார்கள். அந்த விளையாட்டு முடியும் வரைக்கும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அந்த இடத்தை விட்டும் நகரவில்லை. இன்னும் இருவரும் தங்களுக்கிடையில் மாறி மாறி பல கதைகளைப் சொல்லிக் காட்டிக் கொள்வார்கள்.

கணவனும் மனைவியும் எவ்வாறு நட்புடன் வாழ வேண்டும் என்பதற்கு அன்னையவர்களின் வரலாறு மிகுந்த படிப்பினை மிக்கது. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களது மனைவிமார்களுடனும், குடும்பத்தவர்களுடனும் பிரியத்துடன் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தாலும், அல்லாஹ்வுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளில் இருந்து அவர்கள் சிறிதும் கவனக் குறைவாக இருந்தது கிடையாது. தொழுகைக்கு அழைப்புக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டால், தனக்கு அருகில் குடும்பத்தவர்கள் இருக்கின்றார்களே, அவர்களுடன் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், பொழுது சந்தோசமாகக் கழிந்து கொண்டிருக்கின்றதே என்று எண்ண மாட்டார்கள். மாறாக, தங்களது குடும்பத்தவர்களுடன் தான் இதுவரை அமர்ந்திருந்தோமா என்று பிறர் நினைக்கும் அளவுக்கு, பாங்கு சொன்ன உடனேயே அந்த இடத்தை விட்டும் அகன்று பள்ளியை நோக்கி விரையக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். குடும்பத்தவர்கள் மீதான அன்பு இறைவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையினின்று அவர்களைப் பராக்காக்கி விடாது.

அன்னையவர்களின் வரலாற்றில் இன்னுமொரு சம்பவம் அவர்களது மதிப்புக்கு மணி மகுடம் சூட்டியது போலாகி விட்டது. ஆம்! அன்னையவர்களின் பொருட்டால் அப்பொழுது ஒரு இறைவசனத்தை இறைவன் இறக்கி அருளினான். ஒரு பயணத்தில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அபுபக்கர் (ரலி) மற்றும் பல தோழர்கள் கலந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களும் அந்தப்

பயணத்தில் உடன் சென்றிருந்தார்கள். பாலைவனத்தில் ஒரு இடத்தில் பயணத்தை இடை நிறுத்தி தங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது, அன்னையவர்களின் கழுத்து மாலை ஒன்று மீண்டும் காணாமல் போய் விட்டது. நபித்தோழர்கள் பலர் அந்த மாலையைத் தேடிச் சென்றும், அதனைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது கூடாரத்தில் தங்கியிருந்தார்கள். அப்பொழுது அதிகாலைத் தொழுகைக்கு பாங்கும் சொல்லப்பட்டு விட்டது. ஆனால், அவர்கள் கூடாரம் அடித்துத் தங்கிய இடத்தில் அதிகாலைத் தொழுகைக்கு தங்களைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ள அங்கு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை.

நபித்தோழர்களோ அதிகாலைத் தொழுகைக்கு நேரமாகிக் கொண்டிருக்கின்றது, தண்ணீரும் அருகில் இல்லை, எங்கே தொழுகை தவறி விடுமோ என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்கு அன்னையவர்கள் தான் காரணம் என்றும், காரணம் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நபித்தோழர்களிடம் காணப்பட்ட அந்த வருத்தத்தக்க நிலையைக் கண்ட அபுபக்கர் (ரலி) அவர்களோ, இந்த சூழ்நிலை உங்களால் தானே வந்தது என்று தனது மகளான அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்களைக் கடிந்து கொள்ளும் நிலைக்கு சூழ்நிலை இறுக்கமானது. அந்த நேரத்தில் தான் அன்னையவர்களின் பொருட்டால், இறைவன் கீழ்க்கண்ட வசனத்தை இறக்கி அருளினான் :

நீங்கள் நோயாளியாகவோ, யாத்திரையிலோ, மலஜலம் கழித்தோ, பெண்களைத் தீண்டியோ இருந்து (சுத்தம் செய்து கொள்ள) தண்ணீரைப் பெறாவிடின், சுத்தமான மண்ணைத் தொட்டு உங்களுடைய முகங்களையும், உங்களுடைய கைகளையும் தடவி “தயம்மும்” செய்து கொள்ளுங்கள் (இதன்பின் தொழலாம்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் பிழை பொறுப்பவனாகவும், மன்னிப்பவனாகவும் இருக்கின்றான். (4:43)

இதுவரைக்கும் அன்னையவர்களைக் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருந்த நபித்தோழர்கள், மேற்கண்ட இறைவசனம் இறங்கியதன் பின்பு, இறைவன் தங்கள் மீது காட்டிய கருணையை எண்ணி மகிழ்ந்தவர்களாக, அன்னையவர்களின் பொருட்டால் தான் இந்த சலுகை எங்களுக்குக் கிடைத்தது என்று புகழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

அஸீத் பின் ஹுதைர் (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்கள், அன்னையவர்களின் பொருட்டாலும், அவர்களது தந்தை அபுபக்கர் (ரலி) அவர்கள் பொருட்டாலும், இறைவன் நம் மீது பல நன்மைகளை அருளியுள்ளான், இந்த நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அந்தக் குடும்பத்தவர்கள் தான் காரணகர்த்தாக்கள் என்று அடிக்கடி கூறுவர்களாம்.

சற்று முன்பு தனது மகளைக் கடிந்து கொண்ட அபுபக்கர் (ரலி) அவர்கள் கூட இப்பொழுது தனது மகள் மீது இறைவன் சொறிந்த கருணை மழையைக் கண்டு புன்னகை பூக்க ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள்

கூறினார்கள் : இந்த இறைவசனம் இறங்கும் வரைக்கும், இவ்வளவு பெரியதொரு அருட்கொடையை எனது மகளின் பொருட்டால் இறைவன் இறக்கி அருளுவான் என்று நான் நினைக்கவில்லை, இந்த அருட்கொடை எமக்கு மட்டும் உரித்தானதல்ல, மாறாக, உலக இறுதி நாள் வரைக்கும் தொடர்ந்து வரக் கூடியதல்லவா என்று தனது மகளுடன் இறைவன் இருந்து கொண்டிருக்கின்றான் என்பதை இட்டு எண்ணி எண்ணி அபுபக்கர் (ரலி) அவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள். இன்னும் அல்லாஹ்வைப் போற்றிப் புகழ்ந்தவர்களாக, தனது மகளுக்கு இறைவன் நீடித்த ஆயுளை வழங்க வேண்டும் என்றும், அதன் மூலம் இந்த முஸ்லிம் உம்மத் எண்ணற்ற அருட்கொடைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் பிரார்த்தித்தார்கள்.

அன்றைய தினத்தினுடைய அதிகாலைத் தொழுகை நிறைவடைந்து, பயணத்திற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, கிளம்பிய ஓட்டகங்களின் ஒன்றின் கீழாக இருந்து, காணாமல் போன கழுத்து மாலை கண்டெடுக்கப்பட்டும் விட்டது.

பிரிவும், பதிலும்

ஹிஜ்ரி 9 ம் வருடம், இஸ்லாம் அரபுப் பிரதேசத்தையும் தாண்டி தனது ஆட்சிப் பரப்பை அதிகரித்துச் சென்று கொண்டிருந்தது. இஸ்லாத்தை ஆறத் தழுவிக்கொண்ட அரபுப் பூமியின் புதிய தலைநகராக மதீனத்துந்பவி திகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு முன்பாக, மிகவும் வசதி வாய்ப்புகளுடனும் வாழ்ந்திருந்த மனைவிமார்கள் சிலர், இப்பொழுது மதீனாவில் காணப்படும் செல்வச் செழிப்புக்கு ஈடாக தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் செலவுத் தொகைகள் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்தனர். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது மனைவிமார்களது உலகாதாய நோக்கம் கொண்ட இந்த கோரிக்கை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைச் சங்கடப்பட வைத்தது, கவலை கொள்ளச் செய்தது.

இதன் காரணமாக எந்த மனைவியரிடத்திலும் சேர்ந்திருப்பதில்லை என்று உறுதி பூண்டவர்களாக ஆயிஷா (ரலி) அவர்களது வீட்டினை ஒட்டிய அறையில் தங்கிக் கொண்டார்கள். இந்த கால கட்டத்தில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குதிரையில் இருந்து தவறி விழுந்ததன் காரணமாக சிறு காயமும் ஏற்பட்டிருந்தது. இந்த சூழ்நிலை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது குடும்பத்தவர்களிடையே சிறு சலனத்தையும், அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

28 நாட்கள் முடிந்து, 29 ம் நாள் அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் தங்கியிருந்த அறைக்கு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வந்து,

ஆயிஷாவே! நான் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். பின் உங்களது பெற்றோர்களிடம் ஆலோசனை கலந்து விட்டு உங்களது முடிவினைச் சொல்லுங்கள் என்று கூறியவர்களாக, இந்த உலக வாழ்க்கையின் கஷ்டங்கள், வறுமை ஆகியவற்றையா அல்லது வசதியான வாழ்க்கையா.., இந்த இரண்டில் எது வேண்டும் என்பதை நீங்கள் தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு முன் இதுபற்றி உங்களது பெற்றோர்களுடன் கலந்தாலோசனை செய்து கொள்ளுங்கள் என்று கூறினார்கள்.

இதனைக் கேட்ட ஆயிஷா (ரலி) அவர்களது மனதில் இருந்து பட்டென பதில் வந்தது. நானும் என்னுடைய குடும்பத்தவர்களும், தேவை ஏற்படும் எனில் எங்களது வாழ்வையே உங்களுக்காக அற்பணம் செய்வதற்குத் தயாராகவே இருக்கின்றோம். இது விசயத்தில் எனது குடும்பத்தவர்களுடன் கலந்தாலோசனை செய்வதற்கு எந்த அவசியமுமில்லை. நான் என்னுடைய வாழ்வை உங்களுடன் வாழ்வதற்கே விரும்புகின்றேன், இந்த உலக வாழ்க்கையின் ஆடம்பரங்களை அல்ல என்று அன்னையவர்கள் கூறி முடித்தார்கள். இந்த பதிலைக் கேட்ட இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வதனத்தில் அழகிய புன்சிரிப்பு தவழ்ந்தது. அதன் பின் அல்லாஹ் கீழ்க்கண்ட வசனத்தை இறக்கி அருளினான் :

நபியே! உம்முடைய மனைவிகளிடம் “நீங்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையையும், இதன் அலங்காரத்தையும் நாடுவீர்களானால், வாருங்கள்! நான் உங்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு உரியதைக் கொடுத்து அழகிய முறையில் உங்களை விடுதலை செய்கிறேன். “ஆனால், நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், அவன் தூதரையும், மறுமையின் வீட்டையும் விரும்புவீர்களானால், அப்பொழுது உங்களில் நன்மையாளர்களுக்காக அல்லாஹ் மகத்தான நற்கூலி நிச்சயமாக சித்தம் செய்திருக்கிறான்” என்றும் கூறுவீராக! (33:28-29)

ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுடன் ஏற்பட்ட இந்த வாதங்கள் முடிவுற்ற பின், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களே! நீங்கள் என்னிடம் பெற்றுக் கொண்ட இந்த பதிலை நீங்கள் மற்ற மனைவியர்களிடத்தில் கூற வேண்டாம். அவர்கள் என்ன பதிலைச் சொல்கின்றார்கள் என்பதை நான் பார்க்க வேண்டும் என்று குலைந்தபடி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களோ..! ஆயிஷாவே! நான் கற்பித்துக் கொடுக்கும் ஆசிரியனாகத் தான் என்னுடைய இறைவனால் அனுப்பப்பட்டுள்ளேனே தவிர, அடக்குமுறையாளனாக அல்ல..! அவரவர் முடிவில் தலையிடும் அதிகாரம் எனக்கில்லை என்று கூறி முடித்தார்கள்.

பின் மற்ற மனைவியர்களிடத்தில் அவரவர் விருப்பம் என்னவென்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கேட்ட பொழுது, அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் என்ன பதிலைக் கூறினார்களோ அதே பதிலையே மற்றவர்களும் கூற, மிக நீண்ட நாட்களாக வருத்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்த

அந்தப் பிரச்சனை ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. மதீனாவைச் சூழ்ந்திருந்த இறுக்கமான சூழ்நிலை கலைந்து, மீண்டும் அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் திரும்பியது.

இன்னும், அன்னையவர்கள் இருமுறை நேரடியாக வானவர் தலைவர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களை நேரில் பார்த்திருப்பதாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வானவர் தலைவர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களைக் காணும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள்

ஒரு சமயம், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குதிரையின் மீது அமர்ந்திருந்த ஒரு மனிதரிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். (இதனைப் பார்த்த ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள்) இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களே! யார் அந்த மனிதர்? என்று வினவினார்கள். ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் கேள்வியை ஆச்சரியத்துடன் கேட்ட இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அந்த மனிதரை நீங்கள் பார்த்தீர்களா? என்று கேட்டு விட்டு, அவர் தான் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள், அவர்கள் மனித உருவில் வந்திருந்தார்கள், இன்னும் உங்களுக்கு அவர்கள் தனது ஸலாத்தை எத்தி வைத்து விடும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள் என்று கூறினார்கள். உடனேயே, யா அல்லாஹ்! எங்களது விருந்தினரும், இன்னும் உன்னுடைய கண்ணியமிக்க தூதுவருமான ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களுக்கு நற்பேறுகளை வழங்குவாயாக! என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களது வீட்டில் தங்கியிருந்த சமயத்தில், ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அங்கு வருகை தந்தது பற்றி அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கும் இந்த செய்தியில், ஒரு முறை ஆயிஷா (ரலி) அவர்களது வீட்டின் முன் முன்பின் அறியாத மனிதர் ஒருவர் நின்று கொண்டிருப்பதைப் பற்றி, தொழுது கொண்டிருந்திருந்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுது முடித்து விட்டு, வீட்டுக்கு வெளியில் வந்து பார்க்கின்றார்கள், யாரை எதிர்பார்த்து இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் காத்திருந்தார்களோ, அந்த ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் தான் அங்கு வந்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள். ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களே! ஏன் நீங்கள் உள்ளே வர மறுக்கின்றீர்கள்..! உள்ளே வாருங்கள்..! என்று அழைக்கின்றார்கள். ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களோ, நாயும் இன்னும் உருவப் படங்களும் உள்ள இடங்களுக்கு நாங்கள் வர மாட்டோம் எனப் பதில் கூறுகின்றார்கள். பின்னர் வீட்டினுள் சென்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பார்த்த பொழுது, ஒரு பொம்மை வீட்டின் ஒரு மூலையில் கிடந்ததை அப்புறப்படுத்திய பின் வானவர் தூதர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்களது வீட்டினுள் நுழைந்தார்கள்.

நபிமொழி அறிவிப்பாளராக..!

இன்னும், அன்னையவர்களுக்கு இருந்த கல்வி ஞானத்தின் காரணமாக மிகச் சிறந்த உயர்ந்த அந்தஸ்திற்குரியவர்களாக திகழ்ந்தார்கள். மார்க்கத்தின் மிகவும் சிக்கலான பல கேள்விகளுக்கு பல நபித்தோழர்களும், பெண்களும் அன்னையிடம் வந்து அதற்கான விளக்கத்தையும் தெளிவையும் பெற்றுச் செல்லும் அளவுக்கு மார்க்க விசயங்களில் மிகவும் கற்றறிந்த மேதையாகத் திகழ்ந்தார்கள். இன்னும் ஸஹீஹான பல நபிமொழிகள் அன்னையின் மூலமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் வாழ்ந்த இன்னும் அவர்களுடன் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருந்த பல நபித்தோழர்களில், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை நமக்கு நபிமொழிகளாக அறிவித்த, இன்னும் தனிச்சிறப்பாக ஆயிரக்கணக்காக நபிமொழிகளுக்கு சொந்தக்காரர்களின் முதல் ஏழு நபித்தோழர்களின் வரிசையில் அன்னையவர்களும் இடம் பெற்றுள்ளார்கள்.

1. அபூஹுரைரா அப்துர் ரஹ்மான் பின் சகர் தோசி (ரலி) (5374 ஹதீஸ்கள்)
2. அப்துல்லா பின் உமர் பின் கத்தாப் (ரலி) – (2630 ஹதீஸ்கள்)
3. ஆயிஷா (ரலி) (2210 ஹதீஸ்கள்)
4. அப்துல்லா பின் அப்பாஸ் (ரலி) (1660 ஹதீஸ்கள்)
5. ஜாபிர் பின் அப்துல்லா அன்ஸாரி (ரலி) (1540)
6. சஅத் பின் மாலிக் அபூ ஸயீத் அல் குத்ரீ (ரலி) (1540)
7. அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) (2286)

மற்ற பெண்களைக் காட்டிலும் அன்னையவர்கள் கல்வி ஞானத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற முதல் தர பெண்மணியாகத் திகழ்ந்தார்கள் என்று இமாம் தகபி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். கல்வி ஞானம் பெற்றவர்களில் அவர் முதலாமவராகத் திகழ்ந்தார்கள். அன்னையைப் பற்றி மதிப்பிட வேண்டும் என்றால், அவர்கள் தனது இளமைக் காலத்தில் அபுபக்கர் (ரலி) போன்ற உன்னதமிக்க மனிதரைப் பெற்றோராகவும், இன்னும் தனது மணவாழ்க்கையை மிக இள வயதில் ஆரம்பித்து அதனை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடனும் வாழ்ந்த காரணத்தினால் அவர்களது வாழ்க்கையே ஒரு பாடப் புத்தகமாகத் திகழ்ந்ததே, அவர்களைக் கல்விக் கடலாகப் பரிணமிக்கச் செய்தது. இன்னும் இறைவனின் தூய ஞான ஒளியானது

அன்னைக்கு நேரடியாக இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மூலமாகக் கிடைத்ததும், இன்னும் அவர்களின் பொருட்டு இறைவன் பல முறை பதில் தந்திருக்கின்றான், தனது திருவசனங்களை அன்னையின் பொருட்டால் அருள் செய்திருக்கின்றான் என்பதிலிருந்து, உலகத்துப் பெண்களில் அன்னையவர்கள் ஒலிக் கீற்றாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றால் அதில் மிகையில்லை.

கலீபாக்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அன்னையவர்களின் மார்க்க தீர்ப்புகள் (∴பத்வாக்கள்) ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. சொத்துப் பங்கீடு விசயத்தில் அன்னையவர்கள் மிகச் சிறந்த கல்வி ஞானத்தைப் பெற்றிருந்த காரணத்தினால், மக்கள் அதில் ஏற்படும் சந்தேகங்களுக்கு அன்னையை அணுகக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். சொத்துப் பங்கீடு விசயத்தில் மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனைகளுக்கு அன்னையவர்கள் மிக எளிதாக, அதனை தீர்த்து வைக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். உர்வா பின் சுஹைர் (ரலி) என்பவர் அன்னையவர்களின் உடன் பிறந்த சகோதரியின் மகனாவார், இவர் மார்க்க விசயங்களில் ஏற்படும் சந்தேகங்களுக்கு அன்னையிடம் சென்று பதில் பெற்று வரக் கூடியவராக இருந்தார். இன்னும் அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் மகனார், அன்னைக்கு மஹரமானவர் என்பதால், எந்த நேரமும் அன்னையிடம் சென்று மார்க்க விசயங்களில் ஏற்படும் சந்தேகங்களுக்கு பதில் பெற்று வரக் கூடியவராக இருந்தார்கள்.

இறைத்தூதர் (ஸல்) இறுதிக் கணமும், அன்னையும்...

ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுக்கிருந்த மார்க்க விசய ஞானம், இன்னும் சிறப்பான குணநலன்கள் ஆகியவற்றின் காரணமாக இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அன்னையவர்கள் மீது அலாதியான அன்பும் பெருமதிப்பும் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு சமயம் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களும் உடல் நலமற்றிருந்தார்கள், அன்னையவர்களும் உடல் நலமற்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், ஆயிஷாவே! எனக்கு முன்பாக நீங்கள் இறந்து விட்டீர்கள் என்று சொன்னால், நானே உங்களைக் குளிப்பாட்டுவேன், நானே உங்களுக்கு கஃபன் இடுவேன், இன்னும் நானே உங்களை மண்ணறைக்குள் இறக்கி வைப்பேன் இன்னும் உங்களுக்காக நான் பிரார்த்தனையும் செய்வேன் என்று கூறினார்கள். இதனைக் கேட்ட அன்னையவர்கள், எனது மரணத்தை நீங்கள் கொண்டாடுவீர்கள் போலிருக்கின்றதே! என்று வேடிக்கையாகக் கேட்டு விட்டு, உங்களுக்கு முன் நான் மரணித்து விட்டால், நான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த வீட்டிற்கு ஒரு புது மனைவியைக் கொண்டு வந்து விடுங்கள் என்று கூறினார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அன்னையைப் பார்த்து புன்முறுவல் பூத்தார்கள், உடல் நலம் தேறாமலேயே தன்னைப் படைத்தவனிடம் சென்று சேர்ந்தார்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள்..!

என்னுடைய முறையின் பொழுது எனது வீட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையில், அதுவும் எனது மடியில் வைத்து இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணித்தது கண்டு நான் பெருமைப்படுகின்றேன், அதனைப் பாக்கியமாகவும் கருதுகின்றேன் என்று அன்னையவர்கள் பெருமையோடு கூறக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

அன்னையவர்களின் சகோதரர் அப்துர் ரஹ்மான் (ரலி) அவர்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அந்த இறுதிக் கணங்களில் அன்னையவர்களின் இல்லத்தில் நுழைகின்றார்கள். நுழைந்தவரின் கையில் பல் துலக்கக் கூடிய மிஸ்வாக் குச்சி இருக்கின்றது. அந்த மிஸ்வாக் குச்சியை ஆசையுடன் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பார்க்கின்றார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் விருப்பத்தை அறிந்து கொண்ட அன்னையவர்கள், உங்களுக்காக மிஸ்வாக்கைக் கொண்டு பல் துலக்க ஆசையாக இருக்கின்றதா? எனக் கேட்க, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சைகையால் சம்மதம் தெரிவிக்க, அன்னையவர்கள் தனது சகோதரிடமிருந்து மிஸ்வாக்கைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அந்த மிஸ்வாக் கடினமாக இருந்த காரணத்தால் அன்னையவர்கள் தனது பற்களால் கடித்து, அந்த மிஸ்வாக்கை மிருதுவாக்கி, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பற்களை துலக்கி சுத்தப்படுத்தி விடுகின்றார்கள். அருகில் இருந்த பாத்திரத்தில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது கைகளை நனைத்து அடிக்கடி தனது முகத்தில் தடவிக் கொண்டே...

வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை, மரணம் அதிக வேதனையுடையதாக இருக்கின்றது.

பின் தனது விரல்களை உயரே சுட்டிக் காட்டியவர்களாக, மிகச் சிறந்த நண்பரை நோக்கி (நான் விரைகின்றேன்) என்று கூறினார்கள்.

அது கணமே, உடல் என்னும் கூட்டுக்குள் சிறையிருந்த உயிர், வல்லோனை நோக்கி விரைந்தது.

கனவு நிறைவேறுதல்

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறப்பதற்கு முன் அன்னையவர்கள் ஒரு கனவு கண்டார்கள். அந்தக் கனவில் முன்று நிலவுகள் அன்னையின் இல்லத்தில் இறங்குவதாகக் கண்டார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறந்த பொழுது, அன்னையவர்களின் இல்லத்தில் தான் அவர்களது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. இன்னும், அன்னையவர்கள் கண்ட கனவில் தோன்றிய முன்று நிலவுகளில், ஒரு நிலவு அவர்களது இல்லத்தை ஒளியூட்டிக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் அவர்கள் கண்ட கனவின் ஒரு பகுதி நிறைவடைந்து விட்டது என்று அபுபக்கர் (ரலி) அவர்கள் அந்தக் கனவின் விளக்கத்தைக் கூறினார்கள். பின்னர்

அன்னையவர்களின் தந்தையாரான அபுபக்கர் (ரலி) அவர்கள் இறந்த பொழுது, தனது ஆருயிர்த் தோழர் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடத்திற்கு அருகிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். பின் உமர் (ரலி) அவர்களும் அங்கேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டதுடன், அன்னையவர்களின் கனவு நிறைவேறியது.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் யார் மீது அதிகமான அன்பு கொண்டிருந்தார்களோ, இன்னும் அவர்களது அதிக விருப்பத்திற்கு உரியவராக இருந்தார்களோ, அந்த அன்னையவர்களின் இல்லத்திலேயே அவர்களது உயிரும் பிரிந்தது என்று இமாம் தகபி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஆம்! இதன் மூலம் தனது விருப்பத்திற்குரிய மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்களதும், இன்னும் தனது விருப்பத்திற்குரிய இடமுமான அன்னையவர்களின் இல்லத்திலேயே இறந்தார்கள், அங்கேயே நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

அன்னையவர்கள் ஹிஜ்ரி 58 ஆம் ஆண்டு இந்த மண்ணுலகை விட்டு, சொர்க்கச் சோலைகளை நாடிச் சென்று விட்டார்கள். தனது 66 ம் வயதில் ரமளான் மாதம் 17 ஆம் நாள் மரணமடைந்தார்கள்.

இன்னா லில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிஊன்.

மதீனாவில் ஜன்னத்துல் பக்கீ என்ற நல்லடக்க பூமியில் அன்னையவர்கள் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அபுஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அன்னையவர்களுக்கு இறுதித் தொழுகையை முன்னின்று நடத்தினார்கள். அப்துல்லா பின் முஹம்மது பின் அப்துர்ரஹ்மான் பின் அபுபக்கர் சித்தீக் (ரலி) மற்றும் அப்துல்லா பின் அப்துர்ரஹ்மான் பின் அபுபக்கர் சித்தீக் (ரலி) ஆகிய இருவரும் அன்னையின் உடலை மண்ணறைக்குள் வைத்தனர்.

(ஆனால், அந்நாளில் நல்லடியார்களிடம்) சாந்தியடைந்த ஆத்மாவே! நீ உன்னுடைய இறைவன்பால் திருப்தி அடைந்த நிலையிலும், (அவன்) உன்மீது திருப்தியடைந்த நிலையிலும் மீளுவாயாக. நீ என் நல்லடியார்களில் சேர்ந்து கொள்வாயாக. மேலும், நீ என் சுவர்க்கத்தில் பிரவேசிப்பாயாக (என்று இறைவன் கூறுவான்). (89:27-30)

அஸ்மா பின்த் அபுபக்கர் (ரலி)

இப்போது நாம், இஸ்லாமிய வரலாற்றில் புகழுடன் ஒளிவீசும் தாரகையாய்த் திகழ்கின்ற ஒரு மகத்தான பெண்மணியின் சரிதையைக் காணப் போகின்றோம்.

அண்ணல் நபியின் ஆருயிர்த் தோழர் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களின் மூத்த புதல்வியும் சுவனத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி சொல்லப்பட்டவர்களில் ஒருவரான ஜுபைர் இப்னுல் அவ்வாம் (ரலி) அவர்களின் மனைவியும் மாபெரும் வீரத் தியாகியாய்த் திகழ்ந்த அப்துல்லாஹ் ஜுபைர் (ரலி)யின் அன்பு அன்னையுமான மரியாதைக்குரிய அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் வரலாறுதான் அது!

இறைவனின் மீது உண்மையான - உறுதியான நம்பிக்கை கொண்ட அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் சிறுவயது முதலே இஸ்லாத்தின் வெற்றிக்காக அரும்பெரும் பணிகளை ஆற்றும் நல்வாய்ப்பைப் பெற்றார்கள்!

ஜுபைர் (ரலி) அவர்களின் குடும்பத் தலைவியை வறுமையும் துன்பமும் வந்து வாட்டிய காலமும் உண்டு. அப்போது அவர்கள் பொருமையின் சிகரமாய் ஒளிர்ந்தார்கள். பிறகு செழிப்பும் வளவாழ்வும் வந்து மகிழ்வித்தன. அப்போது கிஞ்சிற்றும் செருக்குறாமல் குணத்தின் குன்றாய் வாழ்ந்துகாட்டி பெண்குலத்திற்கு ஒரு சிறந்த முன்மாதிரியைப் படைத்தார்கள்.

அவர்களின் வாழ்க்கை -

வறுமைக்கு இலக்காகும் இல்லத்தரசிகளுக்கு ஒரு நம்பிக்கை நட்சத்திரம்! பெண்ணினத்தை இழிவுக் கண்கொண்டு பார்ப்பவர்களுக்கு - ஒரு பெண் ஆணைவிடவும் அதிக அறிவு பெற்றவளாக, சிறந்தவளாக திகழ முடியும் எனும் உண்மையின் நிரூபணம்!

பெண் என்றால் ஓர் இன்பப் பொருளாகவே இருக்க வேண்டும், வெளியலங்காரத்தையும் பகட்டையும் தவிர வேறெந்த நன்மையோ குறிக்கோளோ அவளிடம் இல்லை என்று கருதுபவர்களுக்கு -

பெண் என்பவள் வெறும் வெளியலங்காரம் எனும் நிலையை விட்டு உயர்ந்தவள், சமுதாயப் புத்தமைப்பில் ஓர் அங்கமாகவும் சமுதாயத்தின் உயர்வையும் சிறப்பையும் நிலைநாட்டுவதற்கு உறுதுணையாகவும் அவள் இருந்திட முடியும் எனும் உண்மையின் தெளிவுரை!

இஸ்லாத்தைத் தழுவுதல்

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் அழைப்பை ஏற்று சுமார் 17 பேர் மட்டுமே இரகசியமான முறையில் இஸ்லாத்தைத் தழுவிருந்த காலத்திலேயே 18வது நபராக அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் இஸ்லாத்தின் முன்னணிப் படையில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டார்கள்!

மக்காவில் இஸ்லாத்தின் அழைப்புப் பணி பகிரங்கமாக
மேற்கொள்ளப்படத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலத்தில் இணை

வைப்பாளர்களான குறைஷிகளின் உள்ளத்தில் கோபக்கனல் பொங்கி எழுந்ததும் - பிறகு எத்துணை பயங்கரமான கொடுமைகள் தலைவிரித்தாடின என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே!

அல்லாஹ்வின் அருமைத் தூதரும் அவர் தம் ஆருயிர்த் தோழர் அபூபக்கர் ஸித்தீக் (ரலி) அவர்களும் கூட அக்கொடுமைகளிலிருந்து தப்பித்திருக்க முடியவில்லை. இவை அனைத்தையும் கண்ணுற்ற சிறுவயதுப் பெண்ணாய் இருந்த அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் உள்ளத்தில் ஈமான் மென்மேலும் உறுதிப்பட்டது. எவ்விதத் தளர்வோ தயக்கமோ அடைந்தார்களில்லை. இக்கொடுமைகளுக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட வேண்டுமென்ப பொறுமையுடன் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்!

இறுதியில் மதீனா நகர் நோக்கி ஹிஜ்ரத் செய்வதற்கு இறைவன் தன் அன்புத் தூதருக்கும் அவர்தம் தோழர்களுக்கும் அனுமதி வழங்கினான்! வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அப்பயணம் வெற்றிபெற அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் ஆற்றிய சேவை என்ன?

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்காவைத் துறந்து மதீனா புறப்பட்ட இந்நிகழ்ச்சி வெளிர்ங்கத்தில் - ஏதோ இரு மனிதர்கள் மக்காவிலிருந்து மதீனாவுக்குப் புறப்பட்டார்கள் எனும் வகையில் ஒரு சாதாரணமான பயணமாகத் தெரியலாம்! ஆனால் அந்தப் பயணம் - அதன் விளைவைப் பொறுத்து மகத்தானதொரு நிகழ்ச்சியே!

ஆம்! ஹிஜ்ரத் ஒரு சாதாரணப் பயணம் அல்ல! அண்ணலார் அவர்கள் 13 ஆண்டுகாலமாக மக்காவில் ஆற்றிவந்த ஏகத்துவப் பிரச்சாரத்தின் வீரப்பயணம்!

இஸ்லாத்தின் அழைப்புப்பணி ஒளிவுமறைவு, பலவீனம் எனும் நிலையிலிருந்து விடுபட்டு மனத்திண்மையுடனும் வலிமையுடனும் வெற்றிச் சிகரத்தை எட்டிப்பிடிக்கத் தொடங்கிய பயணம்!

ஒரு மாபெரும் சகாப்தத்தின் தொடக்கமான இந்த ஹிஜ்ரத் பயணம் அன்று தோல்வி அடைந்திருக்குமாயின், இறுதித் தூதரின் உயிரே பேராபத்திற்குள்ளாகும் நிலைமை!

ஆகையால்தான் நபியவர்கள் அந்தப் பயணத்தை மிகமிக இரகசியமாக மேற்கொண்டார்கள்! மிகவும் முக்கியமானவர்களுக்குத்தான் அதன் இரகசியம் தெரியும். அத்தகையவர்கள் மட்டுமே அதில் துணைபுரிய அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்! அண்ணலாரின் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களில் அலீ (ரலி) அவர்களுக்குத் தெரியும்! அடுத்து, சித்தீகுல் அக்பரின் மூத்த புதல்வி அஸ்மா (ரலி) அவர்களுக்கும் அந்தப் பயணத்தின் அனைத்து விபரங்களும் தெரியும்! அவர்கள்தான் அதில் நபியவர்களுக்கும் தம் தந்தை அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களுக்கும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக பொறுப்புமிக்க உதவிகளை அளித்தார்கள்!.

அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் சாதூர்யம்

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், குறைஷி குலத்து வன்னெஞ்சர்களால் முற்றுகையிடப்பட்டிருந்த தம்முடைய இல்லத்திலிருந்து இரகசியமாக வெளியேறி - தம் தோழர் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களுடன் மக்காவின் அருகிலிருந்த தெளர் குகையை அடைந்தார்கள். எதிரிகளின் நிலைமைகளை அனுசரித்து சில நாட்களாக அங்கே தங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதும் - அந்நாட்களில் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள்தான் அவ்விருவருக்கும் உணவு தயாரித்து மிகமிக இரகசியமாகக் குகைக்குச் சென்று கொடுத்து வரவேண்டும் என்பதும் திட்டம்!

அங்கே மக்காவில்.....! அண்ணலாரின் வீட்டுக்கு வெளியே தங்களின் கொடிய கொலைபாதகத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக நபியவர்கள் எப்போது வெளியே வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து காத்துக் கொண்டிருந்த எதிரிகளுக்கு..... பாவம்.....! வீட்டினுள் விரிப்பில் படுத்துக் கொண்டிருப்பது முஹம்மத் (ஸல்) அல்ல, அலீ (ரலி) தான் என்பது அதிகாலை நேரம் புலர்ந்ததும் தான் தெரிய வந்தது! ஆனால் அப்போது அவர்களால் என்ன செய்திட முடியும்?

அவர்களின் தலைவன் அபுஜஹ்ல் தன்னுடைய திட்டம் தோல்வி அடைந்தது கண்டு வெகுண்டெழுந்தான்.....! அவனுக்குப் பைத்தியமே பிடித்து விடும்போல் இருந்தது!

அவனும் அவனுடைய தோழர்களும் அவர்களுக்கே உரிய போலிப் பகட்டெனும் செருக்குடனும் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களின் இல்லத்திற்கு வந்தார்கள். அபுஜஹ்ல் வேகமாகக் கதவைத்தட்டினான்! உள்ளே இருந்து வெளியே வந்தது வேறு யாருமல்ல, இளம் வயதுப் பெண்மணியாகிய அஸ்மா (ரலி) தான்! குகையில் தங்கியுள்ள அண்ணலாருக்கம் தம் அன்புத் தந்தையாருக்கும் வீட்டில் உணவு தயார் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்!.

உன் தந்தை எங்கே? இது அபுஜஹ்லின் அகங்காரக் கேள்வி! அவர்களைப் பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாது:

உரிய பதில் வராததைக் கண்டதும் அபுஜஹ்ல் அதட்டினான்: மிரட்டினான் ஆனால் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் எதற்கும் அஞ்சவில்லை: அசைந்து கொடுக்கவில்லை. அப்போது கொடியோன் அபுஜஹ்ல் அன்பே உருவான அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் அழகிய கன்னத்தில் கையை ஓங்கி பளீரென அறைந்தான்!

ஆத்திரத்தால் அறிவிழந்தவர்கள் இப்படித்தான் செய்வார்கள் ஆண்களிடம் தங்களின் ஜம்பம் பலிக்காவிட்டால் பாவம்! பெண்களைத்தான் அடிப்பார்கள்!

பொறுமைக் கடலான அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் அந்த அற்பனின் அடியைத் தாங்கிக்கொண்டு ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை முறையோடு கவனித்திடலானார்கள். அந்தக் கோழைகளின் மிரட்டல்களுக்கெல்லாம் அஞ்சி நடுங்கிச் சோர்ந்து உட்கார்ந்து விடவில்லை - ஹிஜ்ரத் பயணம் இப்போது முன்னெவிட ஜாக்கிரதையாக தெளர் குகையிலிருந்து தொடர்ந்திட வேண்டியதிருப்பதால்!

அஸ்மா (ரலி)யின் சகோதரர் - அபூபக்கர் அவர்களின் மூத்த புதல்வர் அப்துல்லாஹ் என்பவர் (அதுவரை அவர் முஸ்லீம் ஆகாமல் இருந்தார்) பகல் நேரங்களில் மக்காவின் தெருக்களில் சுற்றித் திரிந்து எதிரிகளின் திட்டங்கள், செயல்பாடுகள் என்னவென்பதை அறிந்து கொண்டு வருவார். மாலை நேரத்தில் தம் சகோதரியுடன் குகைக்கு வந்து எல்லாச் செய்திகளையும் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தெரிவிப்பார்!

அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களின் வேலையாள் அமீர் இப்னு .:புஹ்ரா என்பவரின் மூலம் ஒரு தற்காப்புப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது! அது என்ன? அவர் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களுக்குச் சொந்தமான ஆடுகளை மேய்ச்சலுக்காக ஒட்டிக்கொண்டே சென்று குகை அருகே வருவார். அங்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களுக்கும் பால் கறந்து கொடுத்துவிட்டு, பிறகு அஸ்மா (ரலி) அவர்களும் அவர்தம் சகோதரரும் குகையிலிருந்து வீட்டுக்குத் திரும்பும்போது பின்னாலேயே அந்த ஆடுகளை ஒட்டிக்கொண்டு வருவார்! அதன்மூலம் அவ்விருவரின் காலடிச் சுவடுகளை அழத்து விடுவார். எதிரிகளில் எவனாவது ஒருவன் அவ்விருவரின் காலடிச் சுவடுகளைப் பின்பற்றிச் சென்றுவிட்டால்..! இரகசியம் வெளிப்படுவதற்கான அந்த வழியும் இந்த ஏற்பாட்டினால் அடைக்கப்பட்டது!

இளம் வயதுடைய அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் இத்தகைய நுட்பமான ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செவ்வனே நிறைவேற்றினார்களெனில் அவர்களின் அறிவுத் திறனை என்னவென்றுரைப்பது!

குகையில் மூன்று நாட்கள் தங்கியிருந்த பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் அஸ்மா (ரலி) அவர்களிடம் கூறினார்கள், ‘அலீ (ரலி) அவர்களிடம் சென்று நாளை இரவு இரு ஒட்டகங்களையும் வழிகாட்டியாக நியமிக்கப் பட்டவரையும் அழைத்துக் கொண்டு இங்கு வரவேண்டும் என்று அறிவித்து விடுவீராக!

..அலீ (ரலி) அவர்கள் இரு ஒட்டகங்களையும் வழிகாட்டியையும் அழைத்துக் கொண்டு உரிய நேரத்தில் கட்டளைப்படி வந்து சேர்ந்தார்கள்!

மறுபுறத்தில்.. அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் பல நாட்களுக்குப் போதுமான உணவையும் தண்ணீரையும் தயார் செய்து கொண்டு வந்தார்கள்! அங்கே உணவு மற்றும் தண்ணீர் நிரம்பிய தோல் பைகளை முறையாகக் கட்டுவதற்கு கயிறு எதுவும் கிடைக்கவில்லை! என்ன செய்வது? சித்தீகின் மகளுக்கு பளிச்சென்று ஒரு யோசனை பட்டது!

உடனே தனது இடுப்பில் கட்டியிருந்த வார்த் துணியை அவிழ்த்து இரண்டாகக் கிழித்து இரு பைகளையும் கட்டினார்கள்.

இந்த புத்திசாலித்தனத்தைக் கண்ட நபி (ஸல்) அவர்கள் ஷதாதுந் நிதாகைன்' (இரு வாருடையவரே!) என்று அழைத்தார்கள்! அன்றிலிருந்து இன்று வரை அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் இதே பெயரில் புகழடைந்துள்ளார்கள்!

பணமும் பாட்டனாரும்

அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் அறிவு அவர்களின் ஈமானைப் போன்று உயர்வானதாய் இருந்தது. அவர்களின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் அறிவுப்பூர்வமாய் அமைந்திருந்தன. இதோ! மற்றொரு நிகழ்ச்சி!

அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் ஹிஜ்ரத்தின்போது வீட்டிலிருந்த பணம் முழுவதையும் எடுத்துச் சென்றிருந்தார்கள்! எதற்காக? தம் குடும்பத்தினருக்கு எதுவும் கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்காக அல்ல! மாறாக, முஹம்மர் (ஸல்) அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும், அவர்கள் மேற்கொண்ட அழைப்புப் பணி உலகமெங்கும் பரவிட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்! தம்மை விடவும் தம் குடும்பத்தை விடவும் உயர்வாய்க் கருதிக் கொண்டிருந்த ஏகத்துவப் பரச்சாரத்தை வெற்றியடையச் செய்ய வேண்டும் எனும் உன்னதக் குறிக்கோளுக்காகத்தான் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் இவ்வாறு செய்தார்கள்.

இந்த விஷயம் அவர்களின் தந்தை அபூகுஹாஃபாவுக்குத் தெரிய வருகிறது. அவர் முதியவராகவும் கண்பார்வை இழந்தவராகவும் இருந்தார். அதுவரை அவர் இஸ்லாமிய நெறியை ஏற்றிருக்கவில்லை! மிகுந்த மனவேதனையுடனும் கோபத்துடனும் வந்து தம்முடைய பேத்தியான அஸ்மா (ரலி) அவர்களை நோக்கிக் கேட்டார்.

அபூபக்கர் உங்களை மற்றொரு துன்பத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளார். உங்களைத் தன்னந்தனியே விட்டு விட்டுச் சென்றது மட்டுமல்லாமல் தன்னுடைய பணம் முழுவதையும் - உங்களுக்குத் தராமல் கொண்டு சென்று விட்டாரே?"

என் அன்புப் பாட்டனாரே! அப்படியல்ல என்று பதிலளித்த அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் முதியவராகவும் கண்பார்வை இழந்தும் உள்ள தம் பாட்டனாரை இந்நேரத்தில் மனம் நோகவைப்பது நல்லதல்ல எனக் கருதி, சிறுசிறு கற்களைக் கொஞ்சம் பொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டுவந்து அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் பணம் வைத்துக் கொண்டிந்த பையில் அவற்றைப் போட்டு அதனைப் பணப் பெட்டியில் வைத்துவிட்டார்கள்!

இங்கு வந்து பாருங்களேன்!” என்று கூறி பாட்டனாரின் கையைப் பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு சென்று அந்தப் பையில் வைத்து “இது என்னவென்று சொல்லுங்கள்” என்றார்கள்!

அப்போது அபூகுஹாஃபா (ரலி) அவர்கள் மனம் நிம்மதி அடைந்து, ‘இதனை உங்களுக்காக விட்டுச் சென்றுள்ளாரெனில் நல்லதைத்தான் செய்துள்ளார்’ என்று கூறினார்கள்.

அசத்தியவாதிகளின் நரித்தனமான பிரச்சாரம்.

ஹிஜ்ரத் மேற்கொள்ளுமாறு இறைவன் பிறப்பித்த கட்டளையை ஏற்று முஸ்லிம்கள் மக்காவை விட்டு மதீனாவில் குடியேறிய தொடக்கத்தில் - மதீனாவின் தட்பவெப்ப சூழ்நிலை முதலில் அவர்களின் உடல்நிலைக்கு ஒத்துவரவில்லை. இறைவனின் நாட்டப்படி, சிறிது காலம் முஹாஜிர்களின் எந்தக் குடும்பத்திலும் குழந்தைகளே பிறக்கவில்லை.

இஸ்லாத்தின் எதிரிகளான யூதர்கள் இந்த இயற்கையான நிலையைக்கூட எதிர்ப்பு ஆயுதமாகக் பயன்படுத்தத் தவறவில்லை. உடனே வதந்திகளைக் கிளப்பினார்கள். அதாவது, முஸ்லிம்களுக்கு சூனியம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால்தான் அவர்களில் ஒருவருக்குக்கூட குழந்தை பிறக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் பிறகு அவர்களின் பெயரைக் கூற சந்ததிகளே இருக்கமாட்டார்கள் என்று அறிவுக்குப் புறம்பான - அநாகரீகமான பொய்யைப் பரப்பிவிட்டு, அதன்மூலம் முஸ்லிம்களின் இறைநம்பிக்கையைப் பலவீனப்படுத்த முயன்றார்கள்.

அசத்தியவாதிகளின் எல்லா வழிகளிலும் தங்களின் நரித்தனத்தைக் காண்பித்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பது இன்று வரைக்கும் நாம் கண்டுவரும் உண்மைதானே!

அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் இதுவரை ஹிஜ்ரத் செய்து மதீனாவுக்கு வரவில்லை. அவர்களின் மாமி மகன் ஜுபைர் இப்னு அவ்வாம் (ரலி) அவர்களுடன் மக்காவிலேயே அவர்களுக்குத் திருமணம் நடைபெற்றிருந்தது!

ஓரிரு மாதங்களுக்குப் பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் மனைவியரையும் ஏனைய நெருங்கிய உறவினர்களையும் அழைத்து வருவதற்காக ஜைத்

இப்பினு ஹாரிஸா (ரலி) மற்றும் அபூ ராஃபிஉ (ரலி) இருவரையும் மக்காவுக்கு அனுப்பினார்கள். இதுபோன்று அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் தம் பணியாளின் மூலம் தம் மகன் அப்துல்லாஹ்வுக்குக் கடிதம் கொடுத்து விட்டார்கள். அதில் அப்துல்லாஹ்வின் தாயார் உம்மு ருமாயையும் (அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களின் இரண்டாவது மனைவி) அவரது சகோதரிகளையும் மதீனாவுக்கு அழைத்து வருமாறு ஏவப்பட்டிருந்தார்.

அதற்கு ஏற்ப அப்துல்லாஹ் தம் தாயாரையும் சகோதரிகள் அஸ்மா, ஆயிஷா (ரலி) இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு மதீனா நோக்கிப் புறப்பட்டார்!

அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் மதீனாவுக்கு வந்ததும் கொஞ்ச நாட்களில் அவர்களுக்கு ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்தது! ஹிஜ்ரத்திற்குப் பிறகு முஹாஜிர்களில் முதன் முதலில் பிறந்த குழந்தை இதுவே! இதனை அறிந்த முஸ்லிம்கள் அளவிலா மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். ஆனந்த மிகுதியால் ஷஅல்லாஹு அக்பர்' என்று முழங்கினார்கள்.

அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் தம் குழந்தைக்கு அப்துல்லாஹ் எனப் பெயர் சூட்டி, அதனைத் தூக்கிக் கொண்டு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் திருச்சமூகம் வந்தார்கள். மாநபி (ஸல்) அவர்கள் மகிழ்வோடு குழந்தையை வாங்கி, மடியில் வைத்துக் கொண்டு ஒரு போர்ச்சம் பழத்தைத் தம் திருவாயில் இட்டு மென்று அதனைக் குழந்தைக்கு ஊட்டினார்கள். பிறகு குழந்தைக்காக நற்பாக்கியம் வேண்டி இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்!

இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட யூதர்கள் பொறாமைத் தீயில் வெந்தார்கள்.

ஏழை மணாளரின் மனைவி!

அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்த குடும்பமும் வாழ்க்கைப்பட்ட குடும்பமும் மக்கா நகரில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்ற, வளம் கொண்ட குடும்பங்களாய் இருந்தன. ஆம்! அவர்கள் மக்கா நகரின் பெருந்தலைவரின் (அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களின்) மகள், மாபெரும் தலைமைக் கோத்திரத்தின் செல்வச் செழிப்புள்ள இளைஞரின் (ஜுபைர் (ரலி) அவர்களின்) மனைவி! குறைஷிகளிடையே மதிப்பு மரியாதை கொண்ட தலைவரான அப்துல் உஸ்ஸா என்பவரின் மகளார் கதீலா என்பவர்தான் அவர்களின் தாயார்!

ஆயினும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட ஷகுற்றத்திற்காக' மக்கத்து குறைஷிகளின் தயவினால்' எவ்வாறு பெரிய பெரிய மனிதர்களின் பொருளாதார நிலை பாழாக்கப்பட்டதோ - அவ்வாறே அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் கணவர் ஜுபைர் (ரலி) அவர்களும் எல்லாவற்றையும் இழக்க

வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. வறுமையின் கோரப் பிடிக்குள் தள்ளப்பட்டார்கள்!

ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் அப்போது 17 வயது இளைஞர். இஸ்லாத்தை தழுவினதற்காக முதலில் அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் அவர்களை அடித்து உதைத்தார்கள். வீட்டில் அடைத்த வைத்தார்கள். அப்படியும் அவர்களின் பிடிவாதம் தெளியவில்லை என்றானபோது அவர்களை வீட்டிலிருந்து விரட்டினார்கள். இறுதியில் ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் அபிசீனியா நோக்கி ஹிஜ்ரத் மேற்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று!

செல்வம் கொழித்த குடும்பத்தின் இந்த ஏழை மணாளருக்குத்தான் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் மணம் முடிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் மணம் சோர்ந்திடவில்லை. ஏழை என்றாலும் பரவாயில்லை. அவர் ஓர் இறைநம்பிக்கையாளர் எனும் வகையில் மகிழ்வோடு அந்தத் திருமணத்தை அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பிறகு இருவரும் ஒருவர் பின் ஒருவராக ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டு மதீனாவுக்கு வந்தபோது கொஞ்சநஞ்சம் இருந்த பொருள்களும் மக்காவில் மாட்டிக் கொண்டன! இப்போது மதீனாவில் அவ்விருவருக்கும் அல்லாஹ்வின் பெயரைத் தவிர வேறு எந்தச் சொத்தும் இல்லை! ஒருசில நாட்களுக்குப் பிறகு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சிறிய பேரிச்சந் தோட்டத்தை வழங்கினார்கள்!

மதீனாவில் ஆரம்ப காலத்தில் தாம் பட்ட கஷ்டங்களைப் பற்றிய ஒரு சித்திரத்தை அஸ்மா (ரலி) அவர்களே விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்கள். அதனை அவர்களின் வாய்மொழியாகவே கேட்டால் நல்லது என்கின்றீர்களா? இதோ கூறுகின்றார்கள், கேளுங்கள்!

ஜுபைர் (ரலி) அவர்களுடன் எனக்குத் திருமணம் நடைபெற்ற நேரத்தில் அவரிடம் பணம் இல்லை, எந்தப் பணியாளும் இல்லை! வறுமை வயப்படும் அளவு கடந்த துன்பத்திற்குள்ளானவராகவும் இருந்தார்கள். அவருக்கென உரியவை ஒரு குதிரையும் ஓர் ஒட்டகமும் தான்! மேலும் நானே அவற்றைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று!

மதீனாவுக்கு வந்தபோது நபி (ஸல்) அவர்கள் பேரிச்சந் தோட்டமாக கொஞ்சம் நிலத்தை ஜுபைர் (ரலி) அவர்களுக்கு வழங்கினார்கள். அது மதீனாவிலிருந்து சுமார் ஒன்பது மைல் தொலைவில் இருந்தது! நான் தினமும் அங்கு சென்று பேரிச்சந் கொட்டைகளை பொறுக்கி, ஒன்று சேர்த்து முட்டையாகக் கட்டி தலையில் சுமந்து கொண்டு வருவேன். வீட்டிற்கு வந்து அவற்றை எனது கையாலேயே உடைத்து ஒட்டகத்திற்கு தீனியாகப் போடுவேன். வாளியினால் தண்ணீர் இறைத்து நிரப்புவேன். மேலும் வீட்டின் எல்லா வேலைகளையும் நானே செய்து கொண்டிருந்தேன். எனக்கு நல்லவிதமாக ரொட்டி சமைக்கத் தெரியாது. ஆகையால் மாவைப் பிசைந்து மட்டும் வைத்துவிடுவேன். எனது வீட்டுக்கு அருகில் அன்ஸாரிப்

பெண்கள் சிலர் வசித்தார்கள். அவர்கள் வந்து அன்புடனும் பாசத்துடனும் ரொட்டிகள் சமைத்துத் தந்து கொண்டிருந்தார்கள்!”

தினமும் இத்தகைய சரமங்கள் எனக்கு நேர்ந்து கொண்டிருந்தன. ஒருநாள் தோட்டத்திலிருந்து பேரிச்சங் கொட்டைகளை மூட்டை கட்டி சுமந்து வந்து கொண்டிருந்தேன். வழியில் நபி (ஸல்) அவர்கள் சந்தித்தார்கள். அவர்கள் ஓட்டகத்தின் மீது இருந்தார்கள். அவர்களின் தோழர்கள் சிலரும் அவர்களுடன் வந்தார்கள்.

இவ்வாறு சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் என்னை நபியவர்கள் கண்டபோது என் மீது இரக்கப்பட்டு - ஓட்டகத்தைப் படுக்கச் செய்தார்கள். நானும் அதில் ஏறி அவர்களுக்குப் பின்னே அமர்ந்து செல்வதற்காக! ஆனால் நான் வெட்கத்தின் காரணத்தால் அதில் பயணமாகவில்லை!

இந்த நிகழ்ச்சிக்கு சில நாட்களுக்குப் பிறகு என் தந்தையார் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் எனக்கு ஒரு பணியாளைக் கொடுத்து உதவினார்கள். அதனால் குதிரைக்குப் பணிவிடை செய்து கிடப்பதிலிருந்து எனக்கு விடுதலை கிடைத்தது. மேலும் எனது சிரமம் பெருமளவு குறைந்து விட்டது.”

ஆம்! குதிரையை கவனித்துக் கொள்வதற்காக அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் ஒரு பணியாளை நியமித்தபோது அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் தமக்கு அரியாசனமே கிடைத்துவிட்டது போன்றுதான் உணர்ந்தார்கள்! அப்படியெனில் அவர்கள் அன்றாடம் எந்த அளவுக்கு சிரமப்பட்டு உழைத்து வாழ்நாளைக் கழித்துக் கொண்டிருந்திருப்பார்கள் என்பதைப் பாருங்கள்!

இத்தகைய ஏழ்மையின் காரணத்தால்தான் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் வீட்டின் தேவைகளுக்காக மிகவும் இறுக்கிப் பிடித்துச் சிக்கனமாகச் செலவு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். மிதமிஞ்சிய கடும் சிக்கனப் போக்கினை ஒருநாள் நபி (ஸல்) அவர்கள் கண்டித்தார்கள். ‘இவ்வாறு ஒவ்வொன்றையும் அளந்து நிறுத்திப் பார்த்து - கஞ்சத்தனம் செய்து கொண்டு இருக்காதீர்கள். அப்படிச் செய்தால் அல்லாஹ்வும் அந்த அளவுக்கே வழங்குவான்’ என்று அறிவுரை பகர்ந்தார்கள்.

வறுமைப்பட்ட கணவருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டோமே, இப்போது ஏழ்மையோடு எதிர்நீச்சல் போடவேண்டியதுள்ளதே’ என்று மனம் வெதும்பி விதியை நொந்து கொண்டிருக்கும் பெண்மணிகளே, கண்மணி அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் மீதி வரலாற்றையும் கேளுங்கள்!

அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் துன்பங்கள் எதிர்ப்பட்ட அத்தனை சந்தர்ப்பங்களிலும் கொஞ்சமும் பொறுமையை கைவிட்டார்களில்லை! பதறிப் பரிதவிக்கவில்லை! நிராசை அடைந்து விதியை நொந்து கொள்ளவில்லை! விளைவு? அத்தகைய பொறுமைக்கான பலன் கைமேல்

கிடைத்தது! ஆம்! அஸ்மா (ரலி) அவர்களை வளமான வாழ்வு தேடி வந்தது! அவர்கள் தனவந்தர் ஆனார்கள்! அவர் மீதும் அவரின் கணவர் மீதும் அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகள் கொட்டின. ஜுபைர் (ரலி) அவர்களுக்கு வியாபாரத்தில் நிறைய இலாபம் கிடைத்தது. இறைவன் அவர்களின் வாழ்கையை வளப்படுத்தினான்!

அவர்களுடைய வாழ்கையின் இலக்கணம் இதுதான்!

அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் குடும்பம் எண்ணற்ற கஷ்ட - நஷ்டங்களையும் துன்ப துயரங்களையும் பொறுமையோடு தாங்கி வந்த பிறகு இப்போது பொருளாதாரத் துறையில் பிரமிக்கத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளதெனில் அது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று? தவறான வழி சம்பாத்தியமா? இல்லை! அவர்களின் கணவர் ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள், ‘நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் உயிர்த் தோழர் மட்டுமல்ல, அவர்களின் நெருங்கிய இரத்த பந்தமுடைய - புனிதமான உறவு முறையுடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவனும் ஆவேன்’ என்று மக்களிடம் பிரபலப்படுத்திக் கொண்டு, பணம் வசூலித்துப் பணக்காரர் ஆனாரா? இல்லவே இல்லை! நீதி நேர்மையையும் கடினமான உழைப்பையும் அஸ்திவாரமாகக் கொண்ட வாணிபத்தின் வாயிலாக செல்வம் ஈட்டினார்கள்! நபித் தோழர்களில் அப்துல் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரலி) அவர்களைப் போன்றவர்கள் எப்படி வியாபாரம் செய்து இலட்சாதிபதி ஆனார்களோ அப்படித்தான் ஜுபைர் (ரலி) அவர்களும் சம்பாதித்தார்கள்!

முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த வாழ்கையின் இலக்கணம் இதுதான். அவர்களின் வாழ்கையை கடின உழைப்பும் முயற்சியும் அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கும் அதே நேரத்தில் இறையச்சமும் நீதி தவறாத் நெஞ்சுரமும் அதற்குத் தூய்மையையும் புனிதத் தன்மையையும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

இதன் காரணமாகத்தான் ஜுபைர் (ரலி) - அஸ்மா (ரலி) தம்பதிகளிடத்தில் ஆணவமோ அகங்காரமோ பிறரை இழிவாய் கருதும் மனநிலையோ எள்ளவும் காணப்படவில்லை! மரியாதைக்குரிய அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் ஏழ்மையின்போது கடைப்பிடித்த பொறுமையையும் எழிமையையும் இப்போதும் கடைப்பிடித்தார்கள்! முரட்டு ஆடைகளை அணிபவராகவும் காய்ந்த ரொட்டிகளை உண்பவராகவும்தான் இருந்தார்கள்!

ஒருபோது அவர்களின் மகன் முன்தீர் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் ஈராக்கின் போரிலிருந்து திரும்பி வரும்போது தம் தாயாருக்காக மிகவும் விலை உயர்ந்த மெல்லய - மென்மையான சேலைகளை வாங்கி வந்தார். அவற்றைத் தம் தாயாரிடம் அவர் கொடுத்தபோது, அச்சேலைகளின் பளபளப்பையும் மென்மையையும் பார்த்த அஸ்மா (ரலி) அவர்கள், ‘நான்

இதுபோன்ற மெல்லிய சேலைகளை அணிவதில்லை” என்று சொல்லி திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்கள்!

ஆம்! அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் வறுமையின் காரணத்தால் பல மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து பேரிச்சங் கொட்டைகளைச் சுமந்து... அன்று பட்ட கஷ்டங்களின் ஷபாடங்களை மனத்தில் பசுமையாக்கிக் கொண்டிருந்ததால் இன்று பெருமைக்கு ஆளாகவில்லை! பகட்டையும் பளபளப்பையும் விரும்பவில்லை!

ஆனால் ஒரு கேள்வி எழலாம். செல்வ நிலை ஏற்பட்ட பிறகும் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் முரட்டு ஆடைகளை உபயோகித்துக் கொண்டு ஏழ்மைக் கோலத்தில் வாழ்ந்தார்களெனில், பழைய ஷகருமித்தனத்தை இன்னும் கைவிட்டார்களில்லை என்றுதானே பொருள்?

இல்லை! அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் தயாள குணமும் தாராள மனப்பான்மையும் பெற்றிருந்தார்கள். அல்லாஹ் வழங்கிய செல்வத்திலிருந்து ஏழை எழியவருக்கு ஈந்து மகிழும் நிலையை அடைந்தார்கள். அவர்கள் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு வழங்கிய அறிவுரையைப் பாருங்கள்.

பிறருக்கு உதவி செய்வதற்காகவும் அவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காகவும்தான் இறைவன் செல்வத்தை வழங்குகிறானே தவிர, சேமித்து வைப்பதற்காக அல்ல! ஆகையால் அல்லாஹ்வின் அடிமைகளுக்கு உதவுங்கள்! உங்கள் செல்வத்திலிருந்து அல்லாஹ்வின் அடிமைகளுக்கு நீங்கள் உதவிடவில்லை யானால் அது கஞ்சத்தனம் ஆகும்! அப்போது அல்லாஹ்வும் தனது அருளையும் கருணையையும் உங்களுக்கு வழங்காது போய்விடுவான். நீங்கள் தான தர்மங்கள் செய்வீர்களாயின் உண்மையில் அதுவே உங்களுக்கான சிறந்ததொரு பொக்கிஷமாகும். அது என்றைக்கும் குறைந்து விடாது. மேலும் அது வீணாகிப் போய்விடும் என்று அச்சப்பட வேண்டியதில்லை.”

இது போன்ற அறிவுரைகளை வழங்கிய அதே நேரத்தில் செயல் ரீதியில் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தியும் காட்டினார்கள் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள்! அவர்களின் மகனார் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள். ‘என் தாயார் மற்றும் சிறிய தாயார் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் இருவரை விடவும் அதிகமாக கொடை வழங்குபவர் எவரையும் நான் கண்டதில்லை. கொடை வழங்கும் முறை அவ்விருவரிடமும் மாறுபட்டிருந்தது. ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் முறை என்னவெனில், அவர்கள் தமது வருவாயைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சேர்த்து வைப்பார்கள். கடைசியில் கணிசமான அளவு சேர்ந்ததும் தேவைப்பட்டோருக்கு பங்கிட்டு அளித்து விடுவார்கள். ஆனால் அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் முறை இதற்கு மாற்றமாக இருந்தது. அவர்கள் நாளொன்றுக்கு எதையும் சேமித்து வைப்பதில்லை. எது மிஞ்சினாலும் அதே நேரத்தில் பங்கிட்டு கொடுத்து விடுவார்கள்.”

பிற்காலத்தில் - அவர்களின் சகோதரி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் மரணம் அடைந்தபோது ஒரு நிலத்தைத் தமது சொத்தாக விட்டுச் சென்றார்கள். அதற்கு அஸ்மா (ரலி) அவர்களைத் தவிர வேறு வாரிசுகள் யாரும் இல்லை. ஆகையால் அந்த பூமி அவர்களுக்கே கிடைத்தது! அதனை விற்றுக் கிடைத்த சுமார் ஒரு இலட்சம் திர்ஹம் முழுவதையும் தம்முடைய உறவினர்களில் தேவைப்பட்டோருக்குப் பங்கிட்டு கொடுத்து விட்டார்கள்!

இப்படிக் கணக்கின்றி வழங்கும் கரமுடையவர்களாய் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள். ஆனால் அவர்களின் கணவர் ஜுபைர் (ரலி) அவர்களின் இயல்பில் கொஞ்சம் கடுமை இருந்தது. ஆகையால், அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒருமுறை கேட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் கணவரின் சொத்திலிருந்து அவரின் அனுமதி இன்றி - அநாதைகளுக்கும் ஏழைகளுக்கும் கொடுத்து உதவலாமா?"

நபியவர்கள், 'ஆம்! கொடுக்கலாம்' என்றார்கள்.

சுவரின் நிழலும் சிறு வியாபாரியும்

அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் இத்தகைய தாராளத்துடன் நடந்து கொண்டாலும் - வீடு வாசல்களைப் பேணுவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார்கள். எவ்வளவு சிறிய பிரச்சனையானாலும் அவருடைய அனுமதி பெற்றே செய்யவேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்வு கொண்டிருந்தார்கள்!

ஒரு தடவை வீட்டில் ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் இல்லாதபோது ஏழை வியாபாரி ஒருவர் வந்து அஸ்மா (ரலி) அவர்களிடம் உதவி வேண்டி நிற்கின்றார். 'உங்கள் வீட்டுச் சுவரின் நிழலில் பொருட்களை வைத்து விற்பதற்கு அனுமதி தாருங்கள்' என்று கோரினார்.

அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்.

நான் அனுமதி வழங்கிவிடுவேன் ஆனால் ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் வந்து மறுத்து விடுவார்களாயின் பெரிய சிக்கலாய் போய்விடும். ஆகையால் வீட்டில் அவர்கள் இருக்கும்போது வந்து கேளுங்கள்!"

ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் வீடு திரும்பியபோது மீண்டும் அந்த வியாபாரி வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றுகொண்டு தனது கோரிக்கையை வத்தார்.

அப்துல்லாஹ்வின் தாயார் அவர்களே! நான் ஓர் ஏழை. அன்றாடம் சில பொருட்களை விற்பதுதான் பிழைக்கின்றேன். உங்கள் வீட்டுச் சுவரின்

நிழலில் அமர்ந்து வியாபாரம் செய்ய விரும்புகிறேன். தயை கூர்ந்து அனுமதி தாருங்கள்.”

அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் ‘எனது வீட்டை விட்டால் மதீனாவில் உமக்கு வேறு வீடு கிடைக்கவில்லையா?’ என்று அதட்டுவது போன்று கேட்டார்கள்.

இந்தப் பதிலைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள், ‘உனக்கு என்ன நேர்ந்துவிட்டது? ஓர் ஏழை வியாபாரம் செய்வதைத் தடுக்கின்றாயே?’ என்று தம் மனைவியைக் கண்டித்தார்கள்!

உடனே அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் அனுமதி வழங்கிவிட்டார்கள். அதைத்தானே அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள்!

தாயின் பாசமும் இறைவசனமும்.

ஓரிறைக் கொள்கையிலும் அதன் கோட்பாடுகளிலும் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் உறுதியுடன் இருந்தார்கள். இறைவனை நிராகரிக்கும் போக்கும், கண்ட கண்ட பொருள்களையெல்லாம் கடவுளாகக் கருதி அவற்றை வணங்கி வழிபடுவதும் அவர்களுக்கு அறவே பிடிக்காது! எந்த அளவுக்கெனில். அப்படி வாழும் இணைவைப்பவர்களை அவர்கள் மிக நெருங்கிய உறவினர்களாயினும் சரியே, மிகக் கடுமையாக வெறுப்பவர்களாய் இருந்தார்கள்!

அன்றைய சமூகத்தில் பெரும்பாலான முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு தர்மசங்கடமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. அவர்களுடைய நெருங்கிய உறவினர்களில் அல்லது தூரத்து உறவுமுறையுடையவர்களில் சிலர் அல்லது பலர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதிருந்தார்கள். அப்படி ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களில் சிலர் கடும் பகைவர்களாகி இஸ்லாத்தை அழிக்கும் கொடூர்ச் செயல்களிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர்! இத்தகைய கடும் பகைவர்களுடன் எவ்விதத் தொடர்பும் நட்பும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று முஸ்லிம்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது.

ஒருவர், இறைவன் மீதும் இஸ்லாத்தின் எதிரிகளிடமும் ஒரே நேரத்தில் நேசம் கொள்வது என்பது எப்படி சாத்தியமாகும்? நம்முடைய நெருங்கிய உறவினர்களாயிற்றே என்று அந்த எதிரிகள் மீதான அன்புக்கும் தன் உள்ளத்தில் இடம் அளித்து, அவர்களிடம் நேசம் பாராட்டி நெருங்கிப் பழகும் மனிதரை உண்மையான இறைநம்பிக்கையாளராக எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்?

இந்நிலையில்தான் ஒருமுறை அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் தாயார் கதீலா பின்த் அப்துல் உஸ்ஸா என்பவர் தம் மகளைப் பார்ப்பதற்காக மதீனா

வருகின்றார். அவர் இணைவைப்புக் கொள்கையிலேயே இருந்தார். இஸ்லாத்தை பிடிவாதமாய் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார்.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு தம் தாயாரைச் சந்திப்பதில் அஸ்மா (ரலி) அவர்களுக்கு அளவிலா மகிழ்ச்சிதான்! ஆர்வமிகுதியால் அவருடைய உள்ளம் துடிக்கின்றது. விழிகளில் பிரகாசம் மின்னிட இதழ்களில் புன்னகை மலர்ந்திட கரங்கள் கட்டித் தழுவத் துடிக்கின்றன.

பிறகு எண்ணிப் பார்க்கின்றார்கள்! அவருடைய தாயார் இணைவைப்புக் கொள்கையில் இருக்கின்றார். தீனுடைய - இறைநெறியுடைய பிணைப்பு குடும்பப் பிணைப்பை விட சக்திவாய்ந்ததாகும். திருக்குர்ஆன் இப்படி அறிவுறுத்தியுள்ளது.

(நபியே) அல்லாஹ்வின் மீதும் மறுமைநாளின் மீதும் நம்பிக்கை கொண்ட மக்கள், அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் எவர்கள் விரோதித்துக் கொண்டார்களோ அவர்களை நேசிக்கக் கூடியவர்களாய் இருக்கக் காணமாட்டீர், அப்படிப்பட்டவர்கள் அவர்களின் தந்தையராகவோ மகன்களாகவோ சகோதரர்களாகவோ அவர்களுடைய குடும்பத்தினராகவோ இருந்தாலும் சரியே! (அல்குர்ஆன் 58:22)

அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் உள்ளத்தில் இந்தக் கருத்துக்களெல்லாம் நிழலாடுகின்றன. உடனே கட்டித் தழுவத் துடித்த அவர்களின் கரங்கள் சோர்ந்து விடுகின்றன. கண்கள் பார்வையை தாழ்த்தி விடுகின்றன. அன்புடன் வரவேற்பதற்காக எழுந்த நாவு.. ஷவாருங்கள்' என்று கூற மறுத்துவிட்டது!

என்னுடைய தாயார் நீண்ட நாட்களுக்கப் பிறகு என்னைக் காண வந்திருக்கின்றார். இறைவனை நிராகரித்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றார். அவரை நான் வரவேற்று உபசரிக்கலாமா? என்பதை இறைத்தூதரிடம் கேட்டுச்சொல்” என்று தன் சகோதரி ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் தூது அனுப்பினார்கள்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் விளக்கம் அளித்தார்கள். ‘ஆம்! உம்முடைய தாயாருடன் உறவு கொண்டு வாழுங்கள். அவரை வரவேற்று உபசரியுங்கள்” என்று கூறிவிட்டு பின் வரும் இறைவசனத்தை ஒதிக் காட்டினார்கள். ‘எவர்கள் உங்களுடன் தீனின் - இறைநெறியின் விஷயத்தில் போரிடவில்லையோ மேலும் உங்களை உங்களின் இல்லங்களிலிருந்து வெளியேற்றவில்லையோ அவர்களுடன் நீங்கள் நல்ல முறையிலும் நீதத்துடனும் நடப்பதை விட்டும் அல்லாஹ் உங்களைத் தடுக்கவில்லை. திண்ணமாக அல்லாஹ் நீதி செலுத்துகின்றவர்களை நேசிக்கின்றான். ஆனால் எவர்கள் தீனின் விஷயத்தில் உங்களுடன் போரிட்டார்களோ - மேலும், உங்களை உங்களின் இல்லங்களிலிருந்து வெளியேற்றினார்களோ, அப்படி வெளியேற்றுவதில் பரஸ்பரம் உதவி செய்தார்களோ அவர்களுடன் நீங்கள் நட்புக் கொள்வதைத்தான்

அல்லாஹ் தடுக்கின்றான். அத்தகையவர்களிடம் எவர்கள் நட்புக் கொள்கின்றார்களோ அவர்கள் அநீதியாளர்கள்தான். (அல்குர்ஆன் 60:8)

இத்தகைய நீண்ட வசனத் தொடரை ஒதிக்காட்டி மனிதர்களுக்கிடையிலான நல்ல உணர்வுகளில் இஸ்லாம் என்றைக்கும் குறுக்கீடு செய்யாது. மனத்தில் எழும் உயர்ந்த எண்ணங்களைக் கொண்டு விடாது எனும் உண்மையை அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அஸ்மா (ரலி) அவர்களுக்கு உணர்த்திய பிறகு, அவர்கள் தம்முடைய தாயாரை நல்ல முறையில் வரவேற்று அன்பளிப்புகளை ஏற்று உபசரித்தார்கள்!

அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்ச்சியில் நம் அனைவருக்கும் நல்லதொரு படிப்பினை இருக்கின்றது. கொள்கையில் மாறுபட்டிருக்கும் நம்முடைய உறவினர்களை விட்டு, கொள்கை மாறுபாட்டிற்காக மட்டும் நம்முடைய தொடர்பை துண்டித்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படிச் செய்வது தவறாகும். அதுவும் இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைப்பு விடுக்க வேண்டிய பொறுப்புடைய முஸ்லிம்கள் அப்படிச் செய்வது அறவே கூடாது. இரத்த பந்தமுடைய அனைத்து உறவினர்க்கும் அவர்களுக்குரிய உரிமைகளையும் கடமைகளையும் வழங்கத்தான் வேண்டும்.

ஆனால் நம்முடைய கொள்கைக்கு யார் கேடு விளைவிக்க முற்படுகின்றார்களோ, நம்முடைய உயிருக்கும் உடமைக்கும் இழப்பை ஏற்படுத்த முயல்கின்றார்களோ அத்தகையவர்களுடன் மட்டும் அவர்கள் எவ்வளவுதான் நெருக்கமானவர்களாய் இருப்பினும் நட்பு ரீதியிலான தொடர்பை நீடிக்கச் செய்ய நமக்கு உரிமை இல்லை! இந்தத் தெளிவான கோட்பாட்டை அஸ்மா (ரலி)யின் வரலாறு நமக்க வமங்குகின்றது!

வீரம்

அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் இவ்வாறு கொள்கையில் எஃகு போன்ற உறுதியும் பொறுமையும் பெற்றிருந்த அதே நேரத்தில் வீரத்திலும் சிறந்து விளங்கினார்கள். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் தம்முடைய மரணமடைந்த பிறகு ஒருமுறை அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் தம்முடைய கணவர் மற்றும் மகனுடன் ஷாம் தேசத்தின் போர்க்களத்தில் பங்கு பெற்றார்கள் என்று ஓர் அறிவிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலும் மிகப் பயங்கரமாக நடைபெற்ற யர்முக யுத்தத்தில் பிற பெண்களுடன் சேர்ந்து தங்களுக்கே உரிய முக்கியமான போர்ப்பணிகளை ஆற்றியுள்ளார்கள்.

மதீனாவில் ஸயீத் இப்னு ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் ஆளுநராக இருந்தபோது இரவு நேரங்களில் திருட்டும், கொள்ளையும் வழிப்பறியும் பரவலாக நடைபெற்று வந்தன. மக்களை பெரும் பீதியும் அச்சமும்

ஆட்கொண்டிருந்தன. அப்போது அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் தம்முடைய தலைக்கருகில் பட்டாக்கத்தியை வைத்துக் கொண்டுதான் இரவில் தூங்குவார்களாம். ‘ஏன் இவ்வாறு செய்கின்றீர்கள்?’ என்று மக்கள் கேட்டபோது, ‘திருடனோ, கொள்ளைக்காரனோ என்னுடைய வீட்டுக்கு வந்தால் இந்தக் கத்தியினால் அவனுடைய வயிற்றைக் கிழித்து விடுவேன்’ என்று பதிலளித்தார்கள்.

தாய், மகனுக்கு ஆற்றிய உரை

அன்னை அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் வீர வரலாறு இத்துணை உறுதியான மனநிலையையும் வீர உணர்வையும் ஒரு பெண்மணி பெற்றிட முடியுமா என்ற சிந்தனையிலும் திகைப்பிலும் நம்மை ஆழ்த்திவிடுகின்றது! அவர்களுடைய மகனார் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்களின் வீர மரணத்தின்போது சில நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அவற்றைக் கேள்விப்படும் ஒவ்வொருவரின் இதயத்திலும் அன்னை அஸ்மா (ரலி) அவர்களைப் பற்றிய மிக உயர்ந்த மரியாதையும் மதிப்பீச்சமும் நிறைந்துவிடும் என்பது திண்ணம்! வரலாற்றுத் தொகுப்புகளில் பொன்னெழுத்துக்களால் பாதுகாக்கப்பட்டுவரும் அந்நிகழ்ச்சிகளைச் சுருக்கமாகக் காண்போம்.

வரலாறு சான்று வழங்குகிறது :- ஜுபைர் (ரலி) அவர்களின் குடும்பம் துணிவிலும் வீரத்திலும் தன்னிகரற்றுச் சிறந்து விளங்கும் குடும்பமாகும். புகழுக்குரிய இந்த வீரதீரப் பண்பு அக்குடும்பத்தின் முன்னோர்கள் - உறவினர்களிடமிருந்து பரம்பரை பரம்பரையாக தொடர்ந்து வரும் சிறப்பம்சமாகும்.

ஜுபைர் (ரலி) அவர்களுடைய ஆண் மக்களில் மிகச் சிறந்த வீரராகவும் துணிவுமிக்கவராகவும் விளங்கியவர் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்களாவார். அன்று ஹிஜ்ரத் சகாப்தத்தின் தொடக்கத்தில் முஹாஜிர்களுடைய எந்தக் குடும்பத்திலும் குழந்தை பிறக்காதிருந்த நிலையில் ஷமுதல் குழந்தையாக அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் வீட்டில் பிறந்து, அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் சிறப்புக்குரிய பிரார்த்தனையைப் பெற்றவர் இவர்தான். எவருடைய பெயரைக் கேட்டதும் பனுஉமையாக்களின் கலீஃபாக்கள் அச்ச மேலீட்டால் இரவு முழுவதும் தூக்கம் வராமல் தவித்தார்களோ அவர் - ஜுபைரின் மகனாராகிய இந்த அப்துல்லாஹ்தான்!

இவருடைய தியாக வரலாறு என்ன?

அமீர் முஆவியா (ரலி) அவர்களுக்குப் பிறகு அவருடைய மகன் யஜீத் ஆட்சிக்கு வந்தார். கிலாஃபத் எனும் இறையாட்சித் தத்துவத்திற்கு எதிராக அவர் கலீஃபாவாக நியமிக்கப்பட்டதை முஸ்லிம் சமுதாயத்தினரில்

எந்தத் தலைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. யஜீதுக்கு எதிராக எவ்வித நடவடிக்கைகளையும் அவர்களில் எவரும் மேற்கொள்ளத் துணிந்தார்களில்லை. ஆனால் இரு தலைவர்கள் மட்டுமே யஜீதுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பினார்கள். செயல் ரீதியில் அவனுடன் மோதவும் செய்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் - கலீஃபா அலீ (ரலி) - ஃபாத்திமா (ரலி) தம்பதியினரின் மகனார் ஹுசைன் (ரலி) அவர்கள். மற்றொருவர்தான் ஜுபைர் (ரலி) - அஸ்மா (ரலி) தம்பதியினரின் வீரத்திருமகனாகிய அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள்!

யஜீதின் படையினர் ஹுசைன் (ரலி) அவர்களின் எதிர்ப்பை சிலமணி நேரங்களில் முறியடித்து விட்டார்கள். ஆனால் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்களை எளிதில் முறியடிக்க முடியவில்லை! உண்மையான யாதெனில் பனா உமையாக்கள், அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்களின் எதிர்ப்பைச் சமாளித்து - தங்களுடைய ஆட்சியதிகாரத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ளப் பெரும் சிரத்தை எடுக்க வேண்டியதாயிருந்தது! ஆகையால் யுத்தங்களின் ஒரு நீண்ட தொடர் ஆரம்பமாகி, அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்களின் வீரமரணத்துடன் முடிவுற்றது.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்களின் வீரமரண நிகழ்ச்சி, பல உன்னதமான படிப்பினைகளை தன்னுள் கொண்டுள்ளதாகும். ஆனால் இங்கே அஸ்மா (ரலி) அவர்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் விவரிக்கின்றோம். ஏனெனில் அவர்களுடைய வீரக்காவியத்தின் சில முன்மாதிரிகளை விளக்குவதுதானே நமது நோக்கம்!

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் தொடர்ந்து யஜீதை எதிர்த்துப் போராடி வந்தார்கள். யஜீதுக்குப் பிறகு மர்வான் என்பவர் ஷகலீஃபா ஆனார். இவரையும் மிகத்துணிவுடன் வெற்றிகரமாக எதிர்த்து வந்தார்கள். மர்வானுக்குப் பிறகு அப்துல் மலிக் ஆட்சிக்கு வந்தார். இவருக்கு மிகவும் அறிவுத்திறன் கொண்ட, திட்டமிட்டு செயல்படுத்த சூட்சுமம் தெரிந்த ஓர் ஆளுநர் கிடைத்தார். ஹஜ்ஜாஜ் இப்னு யசீப் என்று வரலாற்றில் பிரபலமாக அறியப்படும் ஆளுநர்தான். அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் பெற்று வந்து செல்வாக்கையும் ஈட்டிவந்த ஆதரவுகளையும் குலைத்தார்!

அவரால் எவ்வாறு வெற்றியடைய முடிந்தது என்பது நமது தலைப்பை விட்டு தூரமான விஷயமாகும். உண்மையான யாதெனில், ஹஜ்ஜாஜ் தமது திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகளின் மூலம் வெற்றிகளைப் பெற்றார். அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்களை அவர் எந்த அளவுக்கு அடக்கி ஒடுக்கினாரெனில் இறுதியில் அவர்கள் கஅபா ஆலயத்தினுள் அடைக்கலம் புகுந்து ஒளிந்திட நேரிட்டது!

ஹஜ்ஜாஜ் அதுமட்டுமா செய்தார்? அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்களை விட்டு அவர்களின் ஆதரவாளர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலகுவதற்கும் பிறகு தன்னிடம் வந்து சேருவதற்கும் உரிய அனைத்து

சூழ்ச்சிகளையும் மேற்கொண்டார். இறுதியில் உயிர்த்தியாகிகளாய் விளங்கிய, வாய்மையான வீரர்கள் ஒருசிலரே அவர்களுடன் இருந்தார்கள்.

இந்நிலையில் ஹஜ்ஜாஜை எதிர்த்து மேற்கொள்ளும் போர் எப்படி வந்து முடியும் என்பது அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்களுக்குப் புலப்படாது! அவர்கள் போர்க்கவசம் அணிந்து ஆயுதம் ஏந்திய வண்ணம் தம் தாயாரின் சமூகத்திற்கு வந்தார்கள். அவர்களைச் சந்தித்து விடைபெற்றுச் செல்வதற்காக! அது அவர்களது இறுதிச் சந்திப்பாகவும் இருந்தது.

அஸ்மா (ரலி) அவர்களுக்கு அப்போது 100வது வயது நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் பார்வை மங்கிப்போய் விட்டிருந்தது. அவர்களின் பெருமைக்குரிய மகனார் எதிரே வந்து நின்றார். போரின் போக்கு எவ்வாறு உள்ளது என்பதையும் எதிர்ப்பட்டுள்ள நிலைமைகளையும் விவரித்துவிட்டு, இப்போது என்ன செய்யவேண்டும் என்று ஆலோசனை கோரினார் தாயாரிடம்!

மகனாரின் இந்தக் கேள்விக்கு சித்தீகுல் அக்பரின் மூத்த புதல்வி அளித்த பதில் வார்த்தைகளை வரலாறு பொன் எழுத்துக்களால் பதிவு செய்து வைத்துள்ளது. அவை இதோ :-

அன்பு மகனே! எது உனக்கு நன்மை அளிக்கக் கூடியது என்பதை நீயே நன்கு அறிவாய். நீ சத்தியத்தின் பக்கம்தான் இருக்கின்றாய் என்பதில் உனக்கு உறுதி இருந்தால், நீ நிலைகுலையாதிருக்க வேண்டும். நீ ஆண்மகனைப் போன்று போரிடு! உயிருக்கு அஞ்சி எவ்வித இழிவையும் சமந்து கொள்ளாதே! வாளேந்திப் போரிட்டு கண்ணியமாக மரணிப்பது, இழிவுடன் இன்பமாய் வாழ்வதை விடச் சிறந்ததாகும். நீ வீரனாக மரணம் அடைந்தால் அப்போது நான் மகிழ்வேன். ஆனால் அழிந்து போகும் இந்த ஷஉலகை' வணங்கி வழிபடுவாயானால் உன்னை விடவும் கெட்டவன் வேறு யார் இருக்கமுடியும்? அதாவது, தானும் அழிந்து அல்லாஹ்வின் அடியார்களையும் அழிவில் சேர்க்கக் கூடிய அளவுக்கு கேடுகெட்டவன் அப்போது நீயாகத்தான் இருக்கமுடியும்! எனவே, நாம் மட்டும்தானே தன்னந்தனியாக எதிர்க்கின்றோம், ஆகவே இப்பொழுது கீழ்ப்படிந்து செல்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்று நீ கருதுவாயானால் - இவ்வாறு கருதுவது உன் சான்றோரின் போக்கு அல்ல! நீ எது வரையில் உயிர் வாழ்ந்திடுவாய்? என்றாவது ஒருநாள் மரணம் அடையத்தானே போகிறோம்! எனவே நற்பெயருடன் மரணமாகு, அப்பொழுதான் பெருமைப்படுவேன்!”

அன்னை அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் இந்த வார்த்தைகளை மீண்டும் ஒரு முறை கவனமாய் படித்துப் பாருங்கள். இப்பொழுது போரில் இறங்குவதெனில், அது மரணத்தை வலிந்து அழைப்பதற்கு சமமாகும் என்பதையும் - தம்முடைய அன்பு மகனார் கண்ணெதிரிலேயே

மரணப்படுகுழியில் விழப் போகின்றார் என்பதையும் அறிந்த ஒரு தாயார் அளித்த அறிவுரையாகும் இது!

அவருடைய மகனார் எப்படிப்பட்ட புகழுக்குச் சொந்தக்காரர்? அவருடைய கல்வி ஞானத்தையும் சிறப்பையும் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) மற்றும் இப்னு உமர் (ரலி) போன்றோர்களே புகழ்ந்துள்ளார்கள்! அன்று வீரத்திற்கும் விவேகத்திற்கும் அவருக்கு நிகர் அவராகவே திகழ்ந்தார்! அப்படிப்பட்ட உயர் சிறப்புக்குரிய மகனார்...! ஆகா! தாயார் என்றால் இப்படி அன்றோ திகழ்ந்திட வேண்டும்!

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் தாயாரின் இத்தகைய துணிவான சொற்களைக் கேட்டதும் மனம் நெகிழ்ந்து பணிவுடன் வேண்டினார்கள்.

என் அன்புத் தாயே, 'ாம் தேசத்து மக்கள் என்னைக் கொன்று எனது உடலைப் பலவிதமாகக் கோரப்படுத்தி விடுவார்களோ எனும் அச்சம் எனக்கு உள்ளதே!"

மகனே, உன்னுடைய எண்ணம் சரிதான்! ஆனால் ஆட்டை அறுத்த பிறகு அதனுடைய தோலை உரிப்பதனாலோ அதன் சதைகளைக் கைமாவாகக் கொத்துவதனாலோ அதற்கு எந்த வேதனையும் ஏற்படாதே!"

உண்மையில் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் எதற்காக இவ்வாறு கேட்டார்களெனில் தம்மைக் கொன்று உடலைச் சிதைத்து விடுவார்களோ எனும் அச்சத்தினால் அல்ல, வயது முதிர்ந்த தமது தாய் எவ்வாறு இந்தத் துக்கத்தை தாங்கிக் கொள்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்காகத்தான்!

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் தம் தாயார் திருப்தியுடன் இருப்பதை அறிந்ததும் உடனே அவரின் கரங்களைப் பிடித்து முத்தமிட்டவாறு –

என் அன்புத் தாயே! நானும் இவ்வாறுதான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அதாவது சத்தியத்திற்கு எதிரில் இந்த உலகம் சாதாரணமானதுதான். மேலும் இஸ்லாத்திற்கும் அதன் கொள்கை கோட்பாடுகளுக்கும் உறுதியும் வலிமையும் சேர்ப்பதற்காகத்தான் இப்பணிகளையெல்லாம் நான் ஆற்றியுள்ளேன்!

இதன் பிறகு அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் தம் தாயாருக்கு அந்தப் போரின் காரணங்களை விவரித்தார். மேலும் யஜீதுக்கு எதிராக தாம் மேற்கொண்ட போர் சத்தியத்தின் அடிப்படையிலானது என்பதை விளக்கினார். இறுதியில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்குமாறு தம் அன்னையை வேண்டிக் கொண்டபோது அந்த வீரத்தாய் கூறினார் :-

மகனே, இன்ரா அல்லாஹ் எனது பொறுமை மக்களுக்கு ஒரு முன் மாதிரியாக அமையும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். நீ என் முன்னிலையில் சத்தியத்திற்காக உயிரை விடுகின்றாய் எனில் உனது தியாகம் எனக்கு நன்மை கிடைப்பதற்குக் காரணமாகவும் அமையும்! மேலும் நீ வெற்றி வெற்றி அடைந்தாலோ நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைவேன். இப்போது அல்லாஹ்வின் பெயரை மொழிந்தவாறு புறப்படு, என்ன நடக்கிறது என்று பார்!”

இதனைக் கேட்டதும் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் தம் தாயை கட்டித் தழுவினார்கள். அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் பார்வை இழந்திருந்திருந்தார்கள். தம் அன்பு மகனை ஆரத் தழுவிப்போது அவருடைய உடலின் மீது உருக்குக் கவசம் இருப்பதை கரங்கள் உணர்த்தின.

மகனே, யார் சத்தியத்திற்காக உயிரை தியாகம் செய்ய விரும்புகின்றார்களோ அவர்கள் கவசம் அணிந்து கொள்வதில்லை. எனவே அதனைக் கழற்றிவிடு. உடுப்பை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு எதிரிகள் மீது தாக்குதல் தொடு!” என்று அறிவுறுத்தினார்கள்!

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (ரலி) அவர்கள் அவ்விதமே செய்தார்கள். வீரத்துடன் போரில் குதித்து தியாக மரணத்தை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்!

பிறகு ஹஜ்ஜாஜ் என்ன செய்தார் தெரியுமா? அண்ணல் நபிகளாரின் அன்புத் தோழர் ஒருவரின் உடலை அவருடைய தாயாரிடம் ஒப்படைக்காமலும் முறையாக அடக்கம் செய்ய விடாமலும் கழுமரத்தில் கட்டித் தொங்கவிட உத்தரவிட்டு தான் புரிந்து வந்த கொடுமைகளின் பட்டியலில் இந்தக் கொடுரச் செயலையும் சேர்த்துக் கொண்டார்!

ஒரு கொடுங்கோலன் இனங்காட்டப்பட்டான்!

மறுநாள் அன்னை அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் வேலைக்காரப் பெண்மணி ஒருவரின் துணையுடன் தம்முடைய அருமை மகனாரின் உடலைத் தேடி வந்தார்கள். உடல் கழுமரத்தில் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது. அபூபக்கர் சித்தீகின் மூத்த மகள் எ.கு போன்ற – ஏன் - அதனையும் விஞ்சும் அளவுக்கு மனத்திண்மை பெற்றிருந்தார். அப்பொழுது அவருடைய நாவு உச்சரித்த வார்த்தைகள் என்ன தெரியுமா?

இஸ்லாத்தின் இந்த மாவீரன் - தியாக மறவன் - இன்னும் குதிரையை விட்டு இறங்கவில்லையே!”

ஹஜ்ஜாஜ் இப்னு யசு.ஃப் நல்ல பேச்சாற்றல் கொண்டவர். சொல் நயமும் கருத்து வளமும் செறிந்த அவருடைய சொற்பொழிவு மக்களிடம் நல்ல மதிப்பையும் புகழையும் பெற்றிருந்தது! அத்தகைய ஹஜ்ஜாஜிடம்

அன்னை அஸ்மா (ரலி) அவர்களுடைய மனவேதனையையும் சோகத்தையும் உள்ளடக்கிய, ஆனால் வீரம் நிறைந்த இந்த வார்த்தைகள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டபோது அவர் கோபத்தால் தன் உதடுகளைக் கடிக்கலானார். நேராக அஸ்மா (ரலி) அவர்களிடம் வந்து ஒரு சொற்போரையே தொடங்கினார்.

உம்முடைய மகன் அப்துல்லாஹ் கஅபா ஆலயத்தினுள் உட்கார்ந்து கொண்டு இறைச் சட்டங்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் இறங்கினாறெனில் அவருக்கு எவ்வளவு துணிச்சல்! ஆகையால்தான் அல்லாஹ் அவர் மீது இந்த வேதனையை இறக்கியுள்ளான்.”

நீ பொய் சொல்கின்றாய்! என்னுடைய மகன் இறைச் சட்டங்களுக்கு எதிராக செயல்படுபவன் அல்லன். அவன் நோன்பாளியாகவும், தஹஜ்ஜுத்-இரவுத் தொழுகை- தொழுபவனாகவும், பரிசுத்தவானாகவும், பக்திமானாகவும் திகழ்ந்தான்! தாய் தந்தையரின் சொல்லை மதித்து நடந்தான். ஆனால் கேள்! அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒருபோது இவ்வாறு கூறியதை நான் கேட்டுள்ளேன். அதாவது ஷஷஸகீ:பீ கோத்திரத்திலிருந்து இரண்டு மடையர்கள் தோன்றுவார்கள். முதலாமவன் பொய்யனாகவும், இரண்டாமவன் கொடுங்கோலனாகவும் இருப்பார்கள்” - அதன்படி ஷகீ:பீ குலத்தைச் சார்ந்த ஷமுக்தார்’ எனும் பொய்யனை நான் பார்த்துவிட்டேன். மற்றொருவனாகிய கொடுங்கோலன் இப்பொழுது என் முன்னிலையில் நின்று கொண்டிருக்கிறான்.”

பளீரென சாட்டை கொண்டு தாக்கவது போன்று இந்தப் பதிலைக் கேட்டதும் ஹஜ்ஜாஜின் மனம் துடிதுடித்துப் போய்விட்டது. அவருடைய முகத்தில் இழிவும், கேவலமும் கூத்தாட தலையைத் தாழ்த்தியவாறு கொஞ்ச நேரம் மௌனமானார். நிலவிய நிசப்தத்தை சீக்கரமாகக் கலைத்துக் கொண்டு, ஷஷஉம்முடைய மகனுக்கு நான் நல்ல பாடம் புகட்டியிருக்கிறேன்,” என்று பிதற்றினார்!

நீ என்னுடைய மகனின் உலக வாழ்க்கையைத்தான் பாழ்படுத்தினாய், பரவாயில்லை! ஆனால் என் மகனோ உனது மறுமை வாழ்வை பாழ்படுத்திவிட்டானே!”

இந்த அழுத்தமான பதிலைக் கேட்டதும் ஹஜ்ஜாஜ் நிதானம் இழந்தார். உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் அவருடைய நா உளறிக்கொட்டியது.

இரண்டு வர்களுடைய இந்தக் கிழவி மதியிழந்து போய்விட்டாள்.”

இந்தக் குத்தல் பேச்சைக் கேட்டதும் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் ஹஜ்ஜாஜை அதட்டியவாறு கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் நபியவர்கள் உண்மையைத்தான் உரைத்தார்கள். உண்மையில் எந்தக் கொடுங்கோலனைப் பற்றி நபியவர்கள்

முன்னறிவிப்புச் செய்தார்களோ அந்தக் கொடுங்கோலன் நீதான். கொடுங்கோலனே, உனது ஆணவப் பேச்சுக்கு இதோ எனது பதில். ஆம், நான் இரண்டு வர்களை உடையவள்தான்! அல்லாஹ்வின் நபிதான் அவ்வாறு பெருமையாகக் கூறி என்னை அழைத்தார்கள். ஆனால் நீயோ நபியவர்கள் சூட்டிய அதே வார்த்தையைக் கூறி என்னை இழிவுபடுத்துகின்றாய்!”

ஹஜ்ஜாஜ் இதற்குப் பதில் ஏதும் கூறாமல் முகத்தைத் திருப்பிடுக் கொண்டு போய்விட்டார்!

பிறகு கலீஃபா அப்துல் மலிகிடமிருந்து, ஷஅப்துல்லாஹ்வின் உடலை அவருடைய தாயாரிடம் ஒப்படைத்து விடவும்’ எனும் கட்டளை வந்தது. அன்னாரது உடலின் ஒவ்வொரு பகுதியும் சிதைத்துக் கோரப்படுத்தப்பட்டிருந்தது!

வாழ்க்கையின் இறுதி நிலையை அடைந்து விட்டிருந்து அஸ்மா (ரலி) அவர்கள், ஷநான் என்னுடைய வீரத்திருமகனின் உடலைப் பெற்று முறையாகக் குளிப்பாட்டி துணிபொதிந்து அடக்கம் செய்யாதவரை எனக்கு மரணம் வரக்கூடாது’ என்று பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தார்கள்!

அவ்வாறே அவர்களின் பிரார்த்தனை இறைவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது! சிதைக்கப்பட்டும் சிதைந்த நிலையிலும் இருந்த மகனாரின் உடலை – அதன் துயரமான காட்சியைக் கண்டபோதும் அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் நாவு அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்ததெனில்.. அவர்களின் நெஞ்சுரத்தையும் நிதானமிழக்காத பொறுமையையும் வார்த்தைகளால் எப்படி வர்ணிக்க முடியும்!

உடல் மிகவும் கெட்டுப்போய் இருந்தபடியால் மிகவும் பேணுதலுடன் குளிப்பாட்டப்பட்டு நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது!

மகனார் அடக்கப்பட்டு ஒரு வாரத்திற்குள் தாயாரும் ஏறக்குறைய 100வது வயதில் மக்கத்து திருநகரில் மரணமடைந்தார்கள்!

இதுதான் அஸ்மா (ரலி) அவர்களின் வீர வரலாறு! நபித் தோழியர்களுள் மிக நீண்டதோர் ஆயுள் காலத்தைப் பெற்றவர்கள் மிகச் சிலரே. அவர்களில் அன்னை அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள். வரலாற்றில் நிகழ்ந்த எத்தனையோ ஏற்றத்தாழ்வுகளை அவர்கள் கண்டுள்ளார்கள். இஸ்லாத்திற்கு முரணான முந்திய அறியாமைக்கால வாழ்கை அமைப்பையும் கண்டார்கள். பிறகு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் நபித்துவ வாழ்வு முழுவதையும் - அடுத்து நேர்வழி பெற்ற கலீஃபாக்களின் பொற்கால ஆட்சியையும் காணும் நல்வாய்ப்பைப் பெற்றார்கள்.

மகத்தான சிறப்புடன் திகழ்ந்த தம்முடைய மகனார் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் புகழின் சிகரத்தில் இருந்த காலகட்டத்தையும் பார்த்தார்கள். போரில் கொல்லப்பட்டு கொடுமையான நடத்தப்பட்ட கோரக்காட்சியையும் பார்த்தார்கள். எண்ணற்ற துன்பங்கள் தொடர்ந்து வந்த ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் இணையிலா உறுதியையும் இறைநம்பிக்கையையும் நிறைந்த பொறுமையையும் துணியையும் தான் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

உயர் பண்புகளையும் உன்னதப் படிப்பினைகளையும் கொண்டு முழு நிலவாய் ஒளிரும் அவர்களின் வாழ்க்கை முஸ்லிம்களுக்கும் பிற மக்களுக்கும் குறிப்பாக தீன் குலப் பெண்மணிகள் அனைவர்க்கும் என்றென்றும் வழிகாட்டும் ஒளி விளக்காய்த் திகழும்!

∴பாத்திமா(ரலி) பின்த் முஹம்மது(ஸல்)

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது மகள் ∴பாத்திமா (ரலி) அவர்களிடம் கூறினார்கள் :

“சுவனத்துப் பெண்களின் தலைவியாக நீங்கள் விரும்புகின்றீர்களா?”

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் :

“ஒருநாள் வானவர் தலைவர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள், ∴பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் சுவனத்துப் பெண்களின் தலைவியாக இருப்பார்கள்” என்ற நன்மாராயத்தைக் கூறினார்கள்.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் :

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் போலவே (குணாதிசயங்களைப் பெற்று) இருந்தார்கள். அவர்களது பேச்சு, உட்காரும் முறை, எழுந்திருக்கும் முறை மற்றும் நடக்கும் முறை - இன்னும் வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதாக இருந்தால் அவர்களது அனைத்து குணநலன்களும் மற்றும் பாவனைகளும் (இறைத்தூதர் (ஸல்)) அவர்களைப் போலவே இருந்தது.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இளைய மகள் மற்றும் பிரியத்திற்குரிய மகளாக ∴பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள். ∴பாத்திமா (ரலி) அவர்கள், தனது அபீதாலிப் அவர்களது மகனாரான அலீ (ரலி) அவர்களை மணம் புரிந்து கொண்டார்கள். அதன் மூலம் வீரத்தியாகிகளான ஹஸன் (ரலி) மற்றும் ஹுஸைன் (ரலி) ஆகியோரின் தாயார் என்ற சிறப்பையும் பெற்றுக் கொண்டவரானார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு தூதுத்துவம் கிடைத்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தான் ∴பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் பிறந்தார்கள். இன்னும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மற்றும் கதீஜா (ரலி) ஆகிய தம்பதிகளுக்கு பாசமிகு

மகளாக .:பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் பிறப்பதற்கு முன்பே, இந்தத் தம்பதிகளுக்கு மூன்று பெண் மக்கள் இருந்தார்கள். அன்றைய கால வழக்கப்படி, பிறந்த குழந்தையை பால் குடிப்பதற்காக பக்கத்துக் கிராமத்திற்கு அனுப்பி வைக்கின்ற வழக்கத்திற்கு மாற்றமாக, அன்னை கதீஜா (ரலி) அவர்கள் தனது இளைய மகளை தன்னுடனேயே வைத்துக் கொண்டு, பாலூட்டி வளர்த்து வந்தார்கள். கடைசி மகளை பாசத்தோடு வளர்ப்பதில் மிகவும் அக்கறை காட்டிய அன்னைவர்கள், பிறரிடம் தனது மகளை வளர்ப்பதற்காக விடுவதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சில ஆண்டுகளிலேயே, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு நபித்துவப் பட்டமும் இறைவனால் வழங்கப்பட்டது.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைத் தனது தூதராக அல்லாஹ் பிரகடனப்படுத்தியவுடன், தனது தந்தையார் அவர்களின் மார்க்கத்தை தனது தாயார் ஏற்றுக் கொண்ட ஆரம்ப காலப் பொழுதிலேயே, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மற்றும் கதீஜா (ரலி) அவர்களின் அருந்தவப் புதல்விகளான ஸைனப், ருக்கையா, உம்மு குல்தாம் (ரலி) ஆகியோர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டது போலவே, .:பாத்திமா (ரலி) அவர்களும் இஸ்லாத்தை அதன் ஆரம்ப காலத்திலேயே ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

.:பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் தனது தாய் மற்றும் தந்தையின் அரவணைப்பிலேயே வளர்ந்தார்கள். எனவே சத்தியத்திற்காகப் போராடும் குணம் அவருக்கு இயல்பாகவே வளர்ந்து வந்தது. இன்னும் தன்னால் இயன்ற நேரத்திலெல்லாம் தனது தந்தையாருக்கு வந்த எதிர்ப்புகளை எதிர்த்து நடை போட்டு வந்த வீரத்திற்குச் சொந்தக்காரராகவும் அவர் திகழ்ந்தார். இன்னும் தனது வசந்த கால இளமைப் பருவத்தை சொல்லொண்ணா துயரங்கள் நிறைந்த அபீதாலிப் பள்ளத்தாக்கினிலும் அவர் கழித்திருக்கின்றார். இந்த அபீதாலிப் பள்ளத்தாக்கில் தான், முஸ்லிம்கள் சமூக பகிஷ்காரம் செய்யப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள் கடுந்துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இதில் தனது தந்தை மற்றும் தாய், சகோதரிகள் மற்றுமுள்ள முஸ்லிம்களுடன் முஸ்லிம்களாக துயரங்களை .:பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் உறுதியான மனநிலை கொண்டவராக அனுபவித்த சரித்திரத்திற்குச் சொந்தக்காரராகவும் அவர் இருந்தார். இந்த சோதனைகளும், வேதனைகளும் அந்த அபீதாலிப் கணவாயோடு மட்டும் முடியவில்லை. அங்கு அவரது உடல் நிலையில் ஏற்பட்ட தாக்கமானது, அவரது மரணம் வரைக்கும் அவரைத் துரத்திக் கொண்டே வந்தது. அன்றாட அலுவல்களான மாவரைத்தல், தண்ணீர் இரைத்தல், சமையல் வேலைகள் போன்றவைகள் கூட அவரை எளிதில் களைப்படைய வைத்தன. எனவே, அன்றாட வீட்டு வேலைகளில் தனக்கு உதவிகரமாக இருக்கட்டும் என நினைத்து, தனது தந்தையாரிடம் ஒரு அடிமைப் பெண்ணைப் பெற்றுக் கொள்ள விண்ணப்பித்த பொழுது, பொறுப்பான தந்தையாக இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு பதிலளித்தார்கள். மகளே..! உங்களது வீட்டு வேலைகள் உங்களைச் சோர்வடையச் செய்யும் பொழுதெல்லாம் வல்ல இறைவனை நீங்கள்

துதித்து, அதன் மூலம் உங்களது களைப்பைப் போக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று அறிவுரை கூறினார்கள்.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள் :

சத்தியத்திற்காக தன்னை அற்பணித்துக் கொண்ட பெண்மணிகளுள் :.பாத்திமா (ரலி) அவர்களைப் போல நாம் வேறு பார்த்ததில்லை” . உஹதுப் போர்க்களத்தில் படுகாயம் அடைந்த நபித்தோழர்களுக்கு உதவுவதில் மற்ற அன்ஸாரி மற்றும் முஹாஜிர்ப் பெண்களோடு பெண்களாக உதவி, சிகிச்சை அளித்தார்கள். தனது தந்தையும் இறைத்தூதருமான முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் உஹதுப் போர்க்களத்தில் கடுமையான காயங்களைப் பெற்ற பொழுது, அதனை வெகு எளிதான ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. தனது தந்தைக்கு ஏற்பட்ட காயங்களுக்கு விரைந்து மருந்திட்டு, அதில் கட்டுப் போட்டு சிகிச்சை அளித்தார்கள்.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தன்னை இறுதித்தூதர் என்று பிரகடனப்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்பதாக, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குறைஷிக் குலத்தில் மிகவும் போற்றுதற்குரியவராக போற்றப்பட்டார்கள். கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். வரலாற்றில் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட அந்த கறுப்புக் கல்லான ஹஜ்ரூல் அஸ்வத் கல்லை க.பாவில் பதிப்பதற்கு நீதி வழங்கிய அவரது தீர்ப்பு, இன்றும் வரலாற்றில் வைர வரிகளாகப் பதியப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் தங்களது விலை மதிப்பற்ற பொக்கிஷங்களை பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கு அந்தக் குறைஷிகள் அண்ணலார் (ஸல்) அவர்களைத் தான் நாடினார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது இளமைக் காலத்திலேயே தான் ஒரு தொலைநோக்குச் சிந்தனை உள்ள திறமை கொண்ட வெற்றிகரமானதொரு வியாபாரியாகவும் திகழ்ந்தார்கள். அண்ணாரின் இளமைக்காலமானது மிகவும் செல்வாக்கு வாய்ந்த, பார்ப்பவர்கள் பிரமிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய அளவில் அவர் ஒரு போற்றத் தக்க மனிதராக மக்காவில் வலம் வந்தார்கள். ஆனால், என்றைக்கு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தன்னை ஒரு இறைத்தூதர் என்று அறிவித்துக் கொண்டார்களோ, அன்றிலிருந்து அவரது வாழ்க்கை தலைகீழாக முற்றிலும் மாறிப் போனது. முழு மக்கா நகரமும் பூமி அதிர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட நகரமாக காட்சியளிக்க ஆரம்பித்தது. எதிர்ப்புகளும், குற்றச்சாட்டுகளும் அவர் மீது இடி கொண்ட மழையாக வீசப்பட்டதோடு, சமூகத்தின் கடைக் கோடி மனிதனைப் போல அண்ணலார் (ஸல்) அவர்களை மக்கத்துக் குறைஷிகள் நடத்தத் துவங்கினர். இன்னும் அவர் கொண்டு வந்த தூதை தடம் தெரியாமல் ஆக்குவதற்காக, அந்தத் தூதை ஏற்றுக் கொண்ட மக்களுக்கு எதிராக கடுமையான துன்பங்களையும், துயரங்களையும், சித்ரவதைகளையும் மக்கத்துக் குறைஷிகள் கட்டவிழ்த்து விட ஆரம்பித்தார்கள். முன்பு மலர்களாலும், புகழ் மாலைகளாலும் தொடுக்கப்பட்ட வீதி வரவேற்புகள் இப்பொழுது கற்களும், முற்களாலும், கொடு மதியாளர்களின்

சூழ்ச்சியினாலும் பின்னப்பட்ட வஞ்சக வளையமாகக் காட்சியளிக்க ஆரம்பித்தது. ஏன், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைக் கொலை செய்யக் கூட அந்தக் கூட்டம் தயாராகவே இருந்தது. இந்த கடுமையான சோதனையான நாட்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது வீட்டில் எந்த தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்த இயலவில்லை. இந்த சோதனையான கால கட்டத்தில் தான் ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் தனது இளமைப் பருவத்தை கடந்து வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களது இளமை வாழ்க்கை முதிர்ச்சியான தேர்ந்த பொறுமைசாலிகளுக்கே உரிய பொறுமையோடும், தன்னம்பிக்கையோடும், உறுதியோடும் கழிந்து கொண்டிருந்தன.

இன்னும், தனது இளமைப் பருவத்தை தனது தந்தையைக் காப்பாற்றும் புலியாகவும் அவர்கள் வீரத்தோடு செயல்பட்டார்கள். அபூ ஜஹ்ல் மற்றும் உத்பா, ஷைபா போன்றோர்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீது தங்களது பலப் பிரயோகங்களைப் பிரயோகித்த பொழுது, ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் தனது தந்தைக்கு முன்பாக பாதுகாப்பு அரண் போல நின்றார்கள்.

ஒரு சமயம், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது தோழர்களுடன் கஃபா ஆலயத்திற்குள் தொழுது இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது, அந்த நேரத்தில் தான் மக்கத்து இறைநிராகரிப்பாளர்கள் ஒரு ஒட்டகத்தை பலி கொடுத்திருந்தனர். அறுக்கப்பட்ட அந்த ஒட்டகத்தின் மலம் மற்றும் குடலைப் பார்த்த அபூ ஜஹ்ல் என்பவனுக்கு ஒரு வித்தியாசமான திட்டம் உருவானது. தனது திட்டத்தை தனது நெருங்கிய சகாவான மனித குலம் அருவருக்கத்தக்க இழி பிறவியான உக்பா பின் முஈத் என்பவனிடம் அபூ ஜஹ்ல் தெரிவித்தான். அபூ ஜஹ்ல் ன் திட்டத்தை நிறைவேற்ற துள்ளிக் குதித்து எழுந்த உக்பா பின் முஈத், அறுக்கப்பட்ட அந்த ஒட்டகத்தின் இரத்தம் தோய்ந்த மலத்துடன் கூடிய அந்த குடலை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சிரம் தாழ்த்தி தனது இறைவனைத் தொழுது கொண்டிருந்த பொழுது, கழுத்திலேயே அந்தக் குடலை தூக்கி வந்து போட்டான். உக்பா வின் இந்தச் செய்கை அங்கிருந்த ஏனைய நிராகரிப்பாளர்களுக்கு சிரிப்பையும் ஏளனத்தையும் ஊட்டியது. அந்த நேரத்தில் தனது வீட்டிலிருந்து ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது தான் தாமதம், கஃபாவை நோக்கி விரைந்து வந்தார்கள். தனது தந்தையின் மீது போடப்பட்டிருந்த அந்த மலம் தோய்ந்த ஒட்டகக் குடலை, தனது பிஞ்சு விரல்களால் அப்புறப்படுத்தினார்கள். தனது தந்தையின் முதுகையும் சுத்தம் செய்து விட்டார்கள். இந்த ஈனச் செயலைச் செய்த அந்தக் குறைஷிகளைப் பார்த்து, கோபமான வார்த்தைகளால் வீசினார்கள். பின், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது தொழுகையை நிறைவேற்றி முடிந்தவுடன், தன்னைப் படைத்த வல்லோனிடம் இரு கரம் ஏந்திப் பிரார்த்திக்க ஆரம்பித்தார்கள். யா அல்லாஹ்..! இந்த ஈனச் செயலுக்குக் காரணமாக அமைந்த அபூ ஜஹ்ல் பின் ஹிஷாம், ஷைபா பின் ரபீஈ உக்பா பின் முஈத் மற்றும் உமைய்யா பின் கலஃப் ஆகியோரை விட்டு விடாதே,

உனது இறுக்கமான பிடியாக அவர்களைப் பிடித்துக் கொள் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்திப்பதைக் கண்ட அச்சமடைந்த அவர்கள், கஃபாவின் முன்பாக நின்று கொண்டு பிரார்த்திக்கப்படும் பிரார்த்தனையை நிச்சயம் அல்லாஹ் ஏற்றுக் கொள்வான், தங்களுக்கு மிகப் பெரிய தண்டனை வரக் காத்திருக்கின்றது என்று கலவரமடைந்தார்கள். ஆம்..! அந்த ஷைத்தானிய சக்திகள் அச்சமடைந்தவாறே நடந்தது. இவர்களில் உக்பா பின் அபீ முஈத் என்பவனைத் தவிர மற்ற அனைவரும் பத்ருப் போர்க்களத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்டு, வேரறுந்த மரமாக வீழ்ந்தார்கள். உக்பா பின் அபீ முஈத் என்பவன் மட்டும் சிறை பிடிக்கப்பட்டு, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முன் நிறுத்தப்பட்டான்.

உக்பா பின் அபீ முஈத் திற்கு மரண தண்டனை வழங்குமாறு தனது தோழர்களுக்கு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உத்தரவிட்டதும், அவன் அச்சத்தால் துடிக்க ஆரம்பித்தான். “எனக்கு அதிகமான குழந்தைகள் இருக்கின்றனர், அவர்களின் நிலை என்னாவது” என்று கெஞ்சினான். அதற்கு, அவர்கள் நரகத்திற்குச் செல்ல வேண்டியவர்களே..! என்றார்கள். நான் குறைஷி குலத்தின் ஒரு தலைவன் என்பதற்காகத் தானே, நீங்கள் என் மீது மரண தண்டனை விதித்திருக்கின்றீர்கள் என்றும் கேட்டான். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஆம்..! என்னும் பாவனையோடு அவனைப் பார்த்தார்கள்.

பின்பு, தனது தோழர்களின் பக்கம் திரும்பிய இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், என்னருமைத் தோழர்களே..! இவன் செய்த காரியம் என்னவென்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? என்று கேட்டு விட்டு, ஒருமுறை நான் இறைவனைத் தொழுது எனது நெற்றியை நிலத்தில் வைத்து கஃபாவின் முன் வணங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது, எனது கழுத்தின் மீது தனது பாதங்களை வைத்து அழுத்தினான். அவன் என் கழுத்தின் மீது மிதித்து அழுத்தியதன் காரணமாக, எனது கண்கள் இரண்டு பிதுங்கி வெளியில் வந்து விடுமோ என்று அச்சப்படும் அளவுக்கு அவன் என்னைக் கொடுமைப்படுத்தினான். இன்னுமொரு முறை நான் தொழுது கொண்டிருந்த பொழுது, எனது தலை நிலத்தில் பதிந்திருந்த பொழுது, அவர்களது இணை தெய்வங்களான லாத்திற்கும், உஸ்ஸாவிற்கும் அறுத்துப் பலியிட்ட ஒட்டகத்தின் மலக் குடலை எனது பின்புறமாக என்மீது போட்டு விட்டு சிரித்து விளையாடி வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது, என்மீது வீழ்ந்து கிடந்த அந்த அழுக்குகளை தனது பிஞ்சு விரல்களின் மூலமாக சுத்தம் செய்து விட்டார்கள் எனது அருமை மகளார் பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் என்று கூறினார்கள்.

ஒருமுறை அபூஜஹ்ல் தனது தோழர்களுடன் கஃபாவின் முன்பதாக உட்கார்ந்து கொண்டு, ஏகத்துவப் பிராச்சாரத்தை மக்காவின் வீதிகளில் பரப்பிக் கொண்டும், தன்னை இறுதித்தூதராக அறிவித்துக் கொண்டும்

இருக்கின்ற, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களை எவ்வாறு தீர்த்துக் கட்டுவது என்ற ஆலோசனையில் இருந்தனர். நமது தெய்வங்களை மறுக்கக் கூடிய குற்றத்தைப் புரிந்த இவருக்கு சரியான பாடம் புகட்ட வேண்டும் என்று அவர்கள் சூளுரைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது, அந்த வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்த பாத்திமா (ரலி) அவர்களுக்கு இவர்களது திட்டம் காதில் விழுந்து விடுகின்றது. இதனால் கலவரப்பட்ட பாத்திமா (ரலி) அவர்கள், விரைந்து தன்னுடைய தந்தையாராகிய இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, இந்த அரக்கத்தனமாக மூடர்களின் சதித்திட்டத்தினை விவரிக்கின்றார்கள். இன்னும் அவர்கள் அழுது கொண்டே, தந்தையே..! அவர்கள் அவர்களது தெய்வங்களாக லாத், உஸ்ஸா, மனாத் மற்றும் நாயிலா ஆகியவற்றின் மீது சத்தியம் செய்துள்ளனர். நீங்கள் வீட்டினை விட்டு வெளியே வரும் பொழுது, அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து உங்களைத் தாக்கிக் கொலை செய்ய முடிவு செய்துள்ளனர் என்று கூறினார்கள்.

மகளே..! நீங்கள் அச்சப்பட வேண்டாம், உமது தந்தையின் பாதுகாவலனாக அல்லாஹ் இருக்கின்றான் என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது மகளுக்கு ஆறுதல் கூறினார்கள். அதன் பின் எழுந்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அமைதியாக தொழுகைக்காக ஒளுச் செய்து விட்டு, கஃபாவை நோக்கி நடக்கலானார்கள். அப்பொழுது அபூஜஹ்ல் மற்றும் அவனது தோழர்களை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கடந்து சென்ற பொழுது, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வானத்தை அன்னாந்து பார்த்தார்கள், பின்பு அவர்களது பார்வை நிலத்தை நோக்கித் திரும்பியது. அப்பொழுது அவர்கள், அல்லாஹ் அவர்களது முகங்களை புழுதி படியச் செய்யட்டும் என்று கூறினார்கள், அவ்வாறு கூறிக் கொண்டே குனிந்து கைநிறைய மண்ணை அள்ளி, அவர்கள் இருந்த திசையின் பக்கம் வீசி எறிந்தார்கள். இதனால் கலவரமடைந்த அபூஜஹ்ல் மற்றும் அவனது தோழர்கள், அவர்களில் எவரும் அந்த இடத்தை விட்டும் நகரச் சக்தி அற்றவர்களாக அல்லது பேச இயலாதவர்களாக உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் வல்லமை அவர்களை எதுவும் செய்யச் சக்தி அற்றவர்களாக ஆக்கி வைத்திருந்தது.

ஒருமுறை ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் அபூஜஹ்லைக் கடந்து சென்ற பொழுது, எந்தக் காரணமுமின்றி அந்த பிஞ்சுக் குழந்தையின் கன்னத்தில் ஓங்கி ஒரு அறை விட்டான். அப்பொழுது குறைஷிகளின் தலைவராக இருந்த அபூசுப்பான் அவர்களிடம் சென்று, நாகரீகமற்ற முறையில் தனது கன்னத்தில் அபூஜஹ்ல் அறைந்து விட்டது பற்றி புகார் கூறினார்கள். அபூஜஹ்ல் இருக்கும் இடத்திற்கு ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களை அழைத்துச் சென்ற அபூசுப்பான் அவர்கள், இந்த கேடு கெட்ட அரக்க குணம் படைத்த அபூஜஹ்ல் உங்கள் கன்னத்தில் எவ்வாறு அறைந்தானோ, அதனைப் போலவே நீங்களும் அவனது கன்னத்தில் அறையுங்கள் என்று கூறினார். ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பி தனது தந்தையாரிடம் நிகழ்ந்தவற்றை விவரித்த பொழுது, அபூசுப்பான் அவர்களின் நீதமான நடவடிக்கையினால் கரவப்பட்ட

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அபூசுப்யான் அவர்கள் சத்திய மார்க்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இறைவனிடம் அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது பிரார்த்தனை அங்கீகரிக்கப்பட்டது, பின்னாளில் அபூசுப்யான் (ரலி) அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

அல்லாஹ்வினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தூதர் என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு, ஏழு ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன. குறைஷிகள் தங்களது முழுப் பலத்தைப் பிரயோகித்தும், இஸ்லாத்தையும், அதன் தூதையும், அதற்குச் செவிமடுத்து இஸ்லாத்தினை ஏற்றுக் கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கையையும் எந்தவிதத்திலும் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. கொடுமைகளுக்கு மேல் கொடுமைகளைக் கட்டவிழ்த்தும், பாலைவனச் சுடுமணலில் வெற்றுடம்புடன் தெருத் தெருவகாச் சிறுவர்களை விட்டு இழுத்துத் துன்புறுத்திய பொழுதும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள், “வணங்கத்தக்க இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை, முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் இறைவனின் தூதராக இருக்கின்றார்கள்” என்றே முழங்கினார்கள். இந்தளவு கொடுமைகளைக் கண் முன்னால் கண்ட பொழுதிலும், முன்னைக்காட்டிலும் இஸ்லாத்தை தங்களது வாழ்வியல் நெறியாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வந்தது.

இதனை விட, ஹம்ஸா பன் அப்துல் முத்தலிப் (ரலி) அவர்களும், உமர் பின் கத்தாப் (ரலி) அவர்களும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டபின், மக்காவில் புகம்பமே வெடித்து விட்ட பிரளயமே ஏற்பட்டது. இஸ்லாத்தின் மீதும், அதன் கொள்கைகள் மீதும், அதனைப் பின்பற்றுபவர்கள் மீதும் காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்ட கூட்டம், குறைஷித் தலைவர்கள் மீது நெருக்கதல்களைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தது. முஹம்மதையும், அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களையும் நாம் ஏதாவது செய்தாக வேண்டும், அவர்களையும், அவர்களது பிரச்சாரத்தையும் முடக்கிப் போட வேண்டும் என்று குரல் கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். இதன் பின்னணியில், மக்காவின் மிகப் பிரதான முக்கியஸ்தர்கள், செல்வந்தர்கள், செல்வாக்கு மிக்க பெருந்தலைகள் ஆகியோர்கள் கொண்டதொரு ஆலோசனைக் கூட்டத்தைக் கூட்டினான். அந்தக் கூட்டத்தில், நமது முன்னோர்கள் வழிவழியாகப் பின்பற்றி வருகின்ற கொள்கை செல்வாக்கிழந்து வருகின்றது, அதே நேரத்தில் முஹம்மதும் அவரது ஆதரவாளர்களின் கூட்டமோ பெருகிக் கொண்டே வந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதே நிலை தொடருமானால், நாளை நம்முடைய நிலைமைகள் என்ன? இதனை தடுத்து நிறுத்துவது எவ்வாறு? என்ற கருப் பொருளில் விவாதம் தொடங்கியது.

அப்பொழுது நடைபெற்ற கூட்டத்தில், ஷைத்தானின் தோழனான நதர் பின் ஹாரித் என்பவனும் கலந்து கொண்டான். இவன் சிறுமதி படைத்த மற்றும் கேடு கெட்ட எண்ணங்களுக்குச் சொந்தக் காரணாகத் திகழ்ந்தான். அவனது எண்ணங்களும், கருத்துக்களும் கீழ்த்தரமானவைகளாகவே

இருந்து வந்தன. அவன், முஸ்லிம்களை முழுமையான சமூக மற்றும் பொருளாதார பகிஷ்கரிப்பிற்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தான். இவர்களுக்கு பேருதவி புரிந்து வருகின்ற பனா ஹாஷிம் மற்றும் பனா அப்துல் முத்தலிப் கோத்திரத்தார்களையும் பகிஷ்கரிப்பிற்குள் உட்படுத்த வேண்டும். உணவோ அல்லது தண்ணீரோ கூட அவர்களுக்கு வழங்கக் கூடாது. மேலும், அவர்களுக்கு உணவு மற்றும் தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்படுகின்றதா என்பதைக் கண்காணிக்கக் குழு ஒன்றையும் அமைக்க வேண்டும். அதன் மூலம் இந்த புதிய மார்க்கத்தை அதன் முளையிலேயே கிள்ளி எறிய வேண்டும் என்று கொக்கரித்தான். யாரும் எதிர்ப்பார்க்காத இந்தத் திட்டத்தை, அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது சதித்திட்டம் நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதன் விளைவாக, முஸ்லிம்கள் சமூக மற்றும் பொருளாதார பகிஷ்கரிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு, முஸ்லிம்களிடம் எந்தவித கொடுக்கல் வாங்கல்கள், திருமண உறவுகள், வியாபாரத் தொடர்புகள் என எதுவித உறவுகளும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற முடிவின் அடிப்படையில், சிஐப் அபீதாலிப் என்ற அபீதாலிப் பள்ளத்தாக்கில் ஒதுக்கப்பட்டனர்.

இவ்வாறாக சமூக பகிஷ்கரிப்பினால் ஒதுக்கப்பட்ட முஸ்லிம்கள் மூன்று வருடங்கள் துன்பத்தை அனுபவித்தார்கள். இருப்பினும், முஸ்லிம்களில் எவருடைய இதயமும் சத்தியத்தை நிராகரித்து விட்டு, அசத்தியத்திற்கு இணங்கிப் போகவில்லை. பசியினால் துடித்தன குழந்தைகள், சோபை இழந்து தவித்தனர் தாய்மார்கள், சகோதரிகள், உதவியற்ற முதியோர்கள் ஆகிய இத்தனை துன்ப துயரங்களுக்கிடையேயும், முஸ்லிம்களின் எவருடைய இதயமும் இளகி விடவில்லை. இதனை வரலாறு இவ்வாறு குறித்து வைத்துள்ளது. “இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீதும், அவர்களது தோழர்கள் மீதும் முழுமையான சமூக பகிஷ்கரிப்பு அமுல்படுத்தப்பட்ட பொழுதும், அவர்களில் குழந்தைகள், முதியவர்கள், பெண்கள் என பன்முகம் கொண்டவர்கள் இருந்த போதிலும், இவர்களில் எவரும் அந்த புதிய மார்க்கத்தைத் துறந்து விடவில்லை, அவர்களின் எவருடைய இதயத்தையும், அதன் வலிமையையும் அசைத்தும் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை, என்ன அதிசயம்..!, ஆச்சரியம்..!” என்று வியந்து போற்றுகின்றது.

சத்தியமும் அந்த சத்தியத்திற்காகவே நாம் இத்தகைய கொடுமைகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்ற அவர்களது மனவலிமையும், இன்னும் நம்முடன் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களும் உடனிருக்கின்றார்கள் என்ற உள வலிமையும், அந்தத் தோழர்கள் மற்றும் தோழியர்களை எந்தவிதக் கஷ்டத்தையும் நாங்கள் தாங்க வல்லவர்கள் என்று பறைசாட்ட வைத்தது. இன்னும் இந்த சிஐப் பள்ளத்தாக்கில் சமூக பகிஷ்காரத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டமையால், அவர்களிடமிருந்த சில தீய குணங்கள் அவர்களிடமிருந்து அகன்றன, இறைநம்பிக்கையில் புடம் போடப்பட்ட தங்கங்களாக அவர்கள் மாறினார்கள். நாட்கள் செல்லச் செல்ல அவர்களது இறைநம்பிக்கையும், அதில் உறுதியும் சேர்ந்தே

வளர்ந்ததே ஒழிய, அணுவளவு கூட குறையவில்லை. மக்காவின் செல்வச் சீமாட்டியான கதீஜா (ரலி) அவர்களின் ஆருயிர் மகளான பாத்திமா அவர்களுக்கு அப்பொழுது பத்து வயதே ஆகியிருந்த பொழுதும், அவர்களும் சிறிதும் இறைநம்பிக்கையில் அசைந்து கொடுக்காமல், மலை போல உறுதியாக இருந்தார்கள். சத்தியத்திற்காகவும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்காகவும் தங்களது உயிர்களையும் கூட அவர்கள் தத்தம் செய்ய சித்தமாகவே இருந்தார்கள். அவர்கள் இந்த சமூக பகிஷ்கரிப்பின் காரணமாக பட்ட துன்பங்கள், பின்னாளில் அவர்களது வாழ்நாளின் எஞ்சிய நாட்களை உடல் ரீதியாகப் பாதிக்கவும் செய்தது.

சத்தியத்திற்குச் சான்று பகர்ந்த மக்களை இறைவன் ஏன் தான் இவ்வாறு சோதனை செய்கின்றானோ? இதற்குப் பின்னால் உள்ள இறைக் கட்டளை தான் என்ன? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கான விடைகளை மனித மனங்களால் மிகச் சிறிதளவே கணக்கிட இயலும். அதற்குப் பின்னால் உள்ள இறைநியதிகள் என்னவென்பதை மனிதனால் கணக்கிட இயலாததொன்றாகும்.

இந்த அற்பமான உலகத்தின் இன்ப துன்பங்களை அற்பமெனக் கருதி அதனைப் பற்றிய ஆசை எதுவும் கொள்ளாமல் வாழ்கின்ற ஆத்மாக்களைப் பற்றி, இந்த உலக வாழ்க்கையின் அற்ப சுகங்களே கதி என்று கிடப்பவர்கள் அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் படுகின்ற கஷ்டங்களும், துன்பங்களும் அவர்களது இறைவேட்கையை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன, அதில் கிடைக்கின்ற அலாதிமான இன்பத்தைப் பற்றி இந்த உலக வாழ்வே கதியென்று கிடப்பவர்கள் அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள், அதனைக் கணக்கிடவும் இவர்களால் இயலாது. அந்த சத்தியத்திற்குச் சான்று பகர்பவர்கள் வடிக்கின்ற கண்ணீர் அவர்களது பாவக் கறைகளைப் போக்குகின்றன, இன்னும் இதயங்களையும் மனங்களையும் சூழ்ந்து கிடக்கின்ற அழுக்குகளை அவை சுத்தம் செய்கின்றன. இறைவனையும் அவனது தண்டனையையும் பற்றி அஞ்சுகின்ற அந்த இதயங்கள், தனது இறைவனின் முன்னால் சிரம் பணிந்து விடுகின்றன, அவ்வாறு அவர்கள் தங்களது நெற்றிகளை இறைவன் முன் சரணடைந்து விட்டபின் அவர்களது கண்கள் கண்ணீரை வடிக்கின்றன, அவ்வாறு அவர்கள் தங்களை வருத்திக் கொள்வதன் மூலம் இறைவனுக்கு மிக நெருக்கமான அடியானாக அவன் மாறி விடுகின்றான், அதனைத் தானே ஒவ்வொரு நம்பிக்கை கொண்ட ஆத்மாவும் விரும்புகின்றது.

நிச்சயமாக, ஏக இறைவன் மீது யார் யாரெல்லாம் நம்பிக்கை கொண்டார்களோ அவர்கள் மீண்டும் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படுகின்ற அந்த நாளிலே, நிச்சயமாக அவனது பேரருட் கொடைகளைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள், இன்னும் யார் யாரெல்லாம் அவனது சத்திய வேதத்தையும், அவனது கட்டளைகளையும் மீறினார்களோ அவர்கள் அந்த நாளிலே கெட்டதையே பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

சமூக பகிஷ்காரத்தைக் குறைவுகள் நீக்கிக் கொண்டு விட்டதன் பின்னாள், இறைவனுடைய தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களும், அவர்களது மகள் ஃபாத்திமா அவர்களும், அன்னை கதீஜா (ரலி) அவர்களை இழந்த சோகத்திற்கு ஆளானார்கள். சமூக பகிஷ்காரத்தினுடைய முற்றுக்கையில் இருந்த பொழுது ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் நோய்ப்பட்டவர்களானார்கள். இப்பொழுது இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தன்னை இறைவனுடைய திருத்தூதர் என்று தன்னைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டதன் பத்து வருடம் பூர்த்தியாகி இருந்தது. இன்னும் இந்த கால கட்டத்தில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு எதிராக குறைவுகள் சொல்லொண்ணா கொடுமைகளை அவிழ்த்து விட்ட பொழுது, அதற்கெல்லாம் மருந்து தட்புபவராக, குறைவுகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற கேடயமாகத் திகழ்ந்த அபூதாலிப் அவர்களும் மரணமடைந்து விட்டார்கள். இதன் காரணமாக, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உதவி செய்வதற்கு யாரும்ற்ற அநாதையாகி விட்டார் என்று கருதி, அண்ணலார் (ஸல்) அவர்கள் மீது சொல்லொண்ணா கொடுமைகளைக் கட்டவிழ்த்து விடத் துணிவு கொண்டார்கள் இந்தக் குறைவுகள்.

அப்பொழுது ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்கள் மிகவும் இளமையாக இருந்த கால கட்டமாக இருந்தாலும் கூட இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அனுபவித்து வந்த சொல்லொண்ணா துன்பங்களையும், இவர்களும் அனுபவித்து மிகவும் பொறுமையுடன் இருந்து வந்தார்கள். இந்த கால கட்டத்தில் தான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்காவிடமிருந்து அருகில் உள்ள தாயிஃப் நகரத்து மக்களுக்கு சத்தியத்தை எடுத்து வைப்பதற்காகச் சென்றார்கள். மக்காவில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த குறைவுகளைப் போலவே இந்த தாயிஃப் நகரத்து மக்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களை மலர் கொடுத்து வரவேற்பதற்குப் பதிலாக கல்லால் துவம்சம் செய்தார்கள், அதனால் ஏற்பட்ட காயத்துடன் இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட அந்த தாயிஃப் நகரத்தை விட்டும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெளியேறினார்கள். தனக்குச் சொல்லொண்ணா துன்பத்தைக் கொடுத்து விட்ட தாயிஃப் மக்களை சாபமிடாத இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவர்களது அறியாமையை எண்ணி, அவர்கள் நேர் வழியை விரைவில் கண்டு கொள்ள வேண்டும் என்று இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தாயிஃப் நகரத்திலிருந்து திரும்பி வந்த கோலத்தைக் கண்ட, ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களும் அவர்களது தமக்கை உம்மு குல்தாம் (ரலி) அவர்களும் வேதனை தாளாமல் கண்ணீர் விட்டு அழலானார்கள். அவர்களது கண்ணீரைத் துடைத்து விட்ட இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவர்களைப் பொறுமையுடன் இருக்குமாறு ஆறுதலும், தேறுதலும் கூறினார்கள். சத்தியப் பாதையில் இவையெல்லாம் தவிர்க்க முடியாதவைகள், விரைவில் அல்லாஹ் இந்த மார்க்கத்தை மேலோங்கச் செய்வான், தனது சத்திய மார்க்கத்தை மற்ற மார்க்கங்களை எல்லாம் மிகைக்கும் படிச் செய்வான் என்றும் கூறினார்கள். கஷ்டத்திற்குப் பின்

தான் இலேசு இருக்கின்றது, கஷ்டத்திற்குப் பின் தான் இலேசு இருக்கின்றது என்றும் கூறினார்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள்.

இப்பொழுது மதீனாவிற்கு சத்தியத்தை பரப்புவதற்காக இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட முஸ்அப் இப்னு உமைர் (ரலி) அவர்கள், மதீனத்து மக்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள் என்ற சுபச் செய்தியை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு எத்தி வைத்தார்கள். இன்னும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களை தங்களது மதீனத்து நகரத்தில் வந்து குடியேறி விடும் படியும், இன்னும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் விரும்புகின்ற எத்தகையை உதவியையும் தாங்கள் செய்வதற்கு சித்தமாக இருக்கின்றோம் என்றும் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் கட்டளைப் படி இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனத்து மக்களின் அந்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டதுடன், மதீனாவை நோக்கி ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டார்கள். அதற்கு முன்பாக, தனது தோழர்களை மதினாவை நோக்கிப் பயணப்படுமாறு கட்டளையிட்ட இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவர்களை அடுத்து தனது ஆருயிர்த் தோழரான அபுபக்கர் சித்தீக் (ரலி) அவர்களுடன் பயணப்பட்டார்கள். கதீஜா (ரலி) அவர்களது மறைவுக்குப் பின் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மணந்து கொண்ட சௌதா பின்த் ஸமஆ (ரலி) அவர்களுடன், தனது இரண்டு பெண் மக்களையும் மக்காவில் உள்ள தனது இல்லத்தில் விட்டு விட்டு மதீனா சென்றார்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள்.

அதன் பிறகு சில காலங்கள் கழித்து, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இந்த மூன்று பெண்களையும் மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செய்து வரும்படி கட்டளையிட்டதற்கு இணங்க, ஹிஜ்ரத் செய்தவர்களின் பட்டியலில் இந்த மூன்று பெண்களும் தங்களது பெயர்களை வரலாற்றுப் பக்கங்களிலே பதித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால், ஒருவர் பின் ஒருவராக மக்காவை விட்டும் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து மதீனாவிற்குச் சென்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த மக்கத்துக் குறைஷிகளுக்குப் பொறுக்கவில்லை. இதனை எப்பாடு பட்டாகிலும் தடுத்து நிறுத்தி விட வேண்டும் என்று, மக்காவின் புறநகர்ப் பகுதியில் கண்காணிப்பை அதிகப்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்வாறு கண்காணிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த மக்காவின் சில கொடூர மதி படைத்த குறைஷிகளில் சிலர், இந்த மூன்று பெண்கள் சென்ற ஓட்டகத்தை வழி மறுத்து நின்றனர். இவ்வாறு வழி மறித்து நின்றவர்களில் முக்கியமானவன், குறைஷி குலத்தைச் சேர்ந்த, ஹவைரத் பின் நகீத் என்பவனாவான். இவன் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மகள்கள் பயணித்த ஓட்டகத்தை அதட்டி அடிக்கத் துவங்கவும், அவர்கள் பயணம் செய்த அந்த ஓட்டகம் எகிறிக் குதிக்க ஆரம்பித்தது, இதன் காரணமாக இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இரண்டு பெண்மக்களும் ஓட்டகத்திலிருந்து தவறிக் கீழே விழுந்தனர். இதனைப் பார்த்த அவன் ஓட்டமெடுக்க ஆரம்பித்தான். இவ்வளவு நடந்ததன் பின்பும், அவர்களது இறைநம்பிக்கையும் அந்த இறைநம்பிக்கை தந்த தைரியமும், உள வலிமையும் பயணத்தை நிறுத்த

இடம் கொடுக்கவில்லை, மாறாக அவர்கள் தங்களது பயணத்தைத் தொடர ஆரம்பித்தார்கள் மதீனத்து மாநகரை நோக்கியவர்களாக..!

மதீனாவின் எல்லையை அடைந்ததும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களே முன்வந்து தங்களது இளவல்களை வரவேற்றார்கள். அவர்கள் உயிருடன் மீண்டு வந்தது குறித்து மிகவும் சந்தோஷமடைந்தார்கள். இறைநம்பிக்கையுடன் தங்களது பயணத்தைத் தொடர்பவர்களுக்கு இறைவனே மிகச் சிறந்த பாதுகாவலனாக இருக்கும் பொழுது, யார் தான் அவர்களுக்கு தீங்கிழைத்து விட முடியும்..!

ஹிஜ்ரி 2 ம் ஆண்டில் சத்தியத்தையும் அசத்தியத்தையும் பிறித்தறிவிக்கக் கூடிய பத்ரு யுத்தம் நிகழ்ந்தது. இந்த யுத்தத்தில் அலி (ரலி) அவர்கள் மிகத் தீரமாக போரிட்டுத் தனது வீரத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டினார்கள். இந்தப் போரில் இறைநம்பிக்கையாளர்கள் பெரு வெற்றி பெற்றதோடு, இறைநிராகரிப்பாளர்களும் அவர்களின் மிக முக்கிய தலைவர்களாக அபூஜஹல் போன்றோர்கள் இந்த யுத்தத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டு, படுகொலையும் செய்யப்பட்டார்கள். எதிரிகளில் பலர் உயிருடன் பிடிக்கப்பட்டு, யுத்தக் கைதிகளாக மதீனா நகருக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். முன்பைக் காட்டிலும் இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு, இந்த யுத்தத்தின் மூலமாக இறைநம்பிக்கையாளர்கள் மிகச் சிறந்த ஆன்மீக பலத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

இப்பொழுது ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களுக்கு பதினெட்டு வயது பூர்த்தியாகியிருந்தது, மேலும் முக்கிய நபர்களாகக் கருதப்பட்ட பலர், ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களை மணந்து கொள்வதற்காக இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அணுக ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களோ, இறைவன் தரப்பிலிருந்து அதற்கான சம்மதத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

ஒருநாள் அலி(ரலி) அவர்கள் மிகவும் வெட்கப்பட்டவராக, தனது முதுகுப் பின்னால் எதையோ மறைத்து கொண்டவராக முன்னெப்பொழுதும் இல்லாத பாங்காக இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முன்பதாக வந்து நின்றார்கள். அலி (ரலி) அவர்களின் வித்தியாசமான அந்த கோலத்தைப் பார்த்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அலி (ரலி) அவர்களது உள்ளத்தில் ஓடுகின்ற வரிகளை வாசித்துக் காட்டுபவர்கள் போல, அலியே..! நீங்கள் எனது மகளை மணந்து கொள்வதற்குச் சம்மதம் கேட்டுத் தான் இங்கே வந்திருக்கின்றீர்கள் என்றார்கள். அதற்கு அலி (ரலி) அவர்கள், நீங்கள் நினைத்தபடியே தான்.., அதற்குத் தான் இங்கே உங்கள் முன்னால் வந்து நிற்கின்றேன் என்று கூறினார்.

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது அருமை மகளார் பாத்திமா (ரலி) அவர்களிடம் சென்று, தங்களுக்கு அலி அவர்களை மணமுடித்து வைக்க நான் நாடுகின்றேன், நீங்கள் என்ன சொல்கின்றீர்கள்? என்று கேட்டார்கள்.

இதனைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே மிகவும் அமைதியாக :பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் விம்மி அழ ஆரம்பித்தார்கள்.

:பாத்திமாவே..! அலி மிகவும் கற்ற ஞானமுள்ள மனிதர், இன்னும் இரக்க சுபாவமுள்ளவரும், வீரமுள்ள ஆண்மகனுமாவார்கள் என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தேர்வை :பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, திருமணத்திற்குச் சம்மதம் தெரிவித்தார்கள்.

இப்பொழுது அலி (ரலி) அவர்களிடம் வந்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அலியே..! எனது மகளுக்கு மஹர்ப் பணமாக நீங்கள் என்ன வைத்திருக்கின்றீர்கள், வைத்திருந்தால் அதனைக் கொண்டு வாருங்கள் என்றார்கள். அலி (ரலி) அவர்களின் இளமைப் பருவம் முதலே அவர்களையும், அவர்களது பொருளாதார நிலைமையையும் நன்கு அறிந்தவர்களான இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், சரி..! உங்களிடம் எதுவுமே இல்லையென்றால், உங்களது பாதுகாப்புக் கவச உடை இருக்கின்றதல்லவா, அதனையே எனது மகளுக்கு மஹராகக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். தனது கவச உடையை தனது அடிமையிடம் கடைத்தெருவுக்குக் கொடுத்து விட்ட அலீ (ரலி) அவர்கள், அதன் மூலம் நானூறு திர்ஹம்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். கவச உடையை விற்ற பணத்தைக் கொண்டு வந்து இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொடுத்த பொழுது, அதனைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல், இதனை நீங்களே வைத்துக் கொண்டு திருணமத்திற்கு தேவையான பொருட்களையும், இன்னும் வாசனைத்திரவியங்களையும் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறி விட்டார்கள்.

இந்த ஆரம்ப கட்ட வேலைகள் முடிந்ததன் பின், தனது உதவியாளரான அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களை அழைத்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அபுபக்கர் (ரலி), உதுமான் (ரலி), உமர் (ரலி), தல்ஹா (ரலி), சுபைர் (ரலி) போன்றவர்களையும், அன்ஸார்கள் மற்றும் முஹாஜிர் தோழர்களையும் இந்தத் திருமண வைபவத்தில் கலந்து கொள்ள அழைத்து வருமாறு அனுப்பி வைத்தார்கள். அனைத்துத் தோழர்களும் அங்கே குழுமியதன் பின்னால், அலீ (ரலி) அவர்களை அழைத்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், நீங்களே உங்களது திருமண உரையை வாசியுங்கள் என்றார்கள். பின் எழுந்து நின்ற அலி (ரலி) அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வாசகத்தை வாசிக்க ஆரம்பித்தார்கள் :

எல்லாப் புகழும் ஏக இறையானாகிய வல்ல அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தாகட்டும். அவன் நம் மீது சொறிந்திருக்கக் கூடிய பூரணமான அருட்கொடைகளுக்காகவும், அவனால் ஆசிர்வதிக்கப்பட்ட மக்களாகவும் நாம் இருந்து கொண்டிருப்பதற்காகவும் அவனுக்கு நன்றிக் கடன் செலுத்தக் கூடியவர்களாக நாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றோம். அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாரும்

இல்லை என்று நான் சாட்சி கூறுகின்றேன், இன்னும் அவனை நான் கண்ணியப்படுகின்றேன், அது அவனது கருணையின் மீது நான் ஆதரவு வைக்கின்றேன். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது மகள் :.பாத்திமா (ரலி) அவர்களை எனக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்கின்றார்கள், மணக்கொடையாக 400 திர்ஹும்கள் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பொழுது இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொல்ல வருகின்றவற்றைக் கவனமாகச் செவிமடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அதற்கான சாட்சியங்களாகவும் இருந்து கொள்ளுங்கள்.

இதன் பின்னர் :.பாத்திமா (ரலி) அவர்களின் சம்மதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதன் பின்னர், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்தவர்களாக திருமண வாசகத்தை மொழிய ஆரம்பித்தார்கள். மஹர் தொகையை அறிவித்தவுடன், அங்கு கூடியிருந்த தனது தோழர்களை நோக்கி இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அலீ (ரலி) அவர்களுக்கு :.பாத்திமா (ரலி) அவர்களை மணமுடித்துக் கொடுக்குமாறு இறைவன் தான் எனக்கு கட்டளையிட்டான். இதன் பின்னர், தம்பதிகளின் சந்தோஷமான வாழ்க்கைக்காகவும், நல்ல எதிர்காலத்திற்காகவும் பிரார்த்தித்தார்கள். பின்னர் விருந்தினர்களுக்கு பேரித்தம் பழம் வழங்கப்பட்டது. இறைவன் புதுமணத்தம்பதிகளுக்கு சந்தோஷமான வாழ்க்கை அமைவதற்காக அங்கு கூடியிருந்த அனைவரும் பிரார்த்தனை செய்து தங்களது சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்கள். தனது சகோதரனின் மகனாகிய அலீ (ரலி) அவர்களின் திருமணம் நடந்ததன் மறுநாள் ஹம்ஸா பின் அப்துல் முத்தலிப் (ரலி) அவர்கள் ஒரு ஓட்டகத்தை அறுத்து தோழர்கள் அனைவருக்கும் விருந்தளித்தார்கள்.

புதுமணத்தம்பதிகளாக புது வீட்டுக்கு குடிபோகவிருக்கின்ற தம்பதிகளுக்கு சில அடிப்படையான பொருள்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டன. ஒரு படுக்கை, காய்ந்த பேரித்தம் மர மட்டைகளால் ஆன தலையணை, ஒரு தட்டு, ஒரு தம்ளர், தோலால் செய்யப்பட்ட தண்ணீர்ப் பை ஒன்று மற்றும் மாவு அரைக்கக் கூடிய திருகை ஒன்று - இவை தான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அன்புக்கினிய மகள் :.பாத்திமா (ரலி) அவர்களின் திருமணத்திற்காக வாங்கப்பட்ட பொருட்களின் பட்டியலாகும். இந்த புதுமணத்தம்பதிகளின் இல்லம் இறைத்தூதர்(ஸல்) அவர்களின் பள்ளிக்குச் சற்றுத் தொலைவில் இருந்தது. தனது பிரியத்திற்குரிய மகள் இன்னும் தனக்கு மிகவும் நெருக்கமான இடத்தில் இருந்தால் தன்னால் அடிக்கடி பார்த்துக்கொள்ள முடியுமே என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் விரும்பினார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் விருப்பத்தை அறிந்துகொண்ட ஹாரிதா இப்னு நு.:மான் (ரலி) என்ற அன்ஸாரித் தோழர் மிகவும் மரியாதையாக இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களை அணுகி, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களே..! உங்களது பள்ளிக்கு அருகில் எனக்குச் சொந்தமான வீடுகள் பல உள்ளன. இவற்றில் ஏதாவதொன்றை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன்..! என்று கூறினார்கள். மிகவும் அருகில் அமைந்த வீடு ஒன்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களை மிகவும் கவர்ந்திருந்தது. தனது தோழரின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்ட

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அந்த வீட்டைத் தனது பிரிய மகளுக்காகத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டார்கள். இன்னும் தனது மகளுக்காகத் தனது வீட்டை விட்டுக் கொடுத்த அந்தத் தோழரின் செல்வம் பெருகுவதற்கும், அவருக்காகவும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறைவனிடம் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள். இந்த இல்லத்தில் அலீ (ரலி) அவர்களும் .:பாத்திமா (ரலி) அவர்களும் தங்களது புது வாழ்க்கையைத் துவங்க ஆரம்பித்தார்கள். மாபெரும் சாம்ராஜ்யத்தின் தலைவரது மகளாக இருப்பினும், மாவு அரைத்தல், கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து வருதல் இன்னும் சமைத்தல் ஆகிய அனைத்து வீட்டு வேலைகளையும் .:பாத்திமா (ரலி) அவர்களே செய்தார்கள்.

அபீதாலிப் கணவாயில் சமூக பகிஷ்காரம் செய்யப்பட்ட பொழுது அவர்களது உடலில் ஏற்படுத்தியிருந்த பலவீனங்கள் இதனூடே தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தன. இதன் காரணமாக வீட்டு வேலைகளுடன் மிகவும் களைப்படைய ஆரம்பித்தார்கள். ஒரு போரின் பொழுது அதிகமான செல்வங்களும், போர்ப் பொருட்களும், கைதிகளாக ஆண்களும், பெண்களும் முஸ்லிம்கள் வசமாகின. அப்பொழுது தனது துணைவியாரான .:பாத்திமா (ரலி) அவர்களை அழைத்த அலீ (ரலி) அவர்கள், .:பாத்திமா அவர்களே..! வீட்டு வேலைகளின் நிமித்தம் நீங்கள் அதிகக் களைப்படைந்து விடுகின்ற காரணத்தால், உங்கள் தந்தையிடம் சென்று, கைதிகளாகப் பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளவர்களில் உங்களுக்கென ஒரு வேலைக்காரியைத் தருமாறு கேளுங்களேன் என்றார்கள்.

அலீ (ரலி) அவர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்ட பின், நேராகத் தனது தந்தையைத் தேடி வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். இவர்கள் தேடிச் சென்ற நேரத்தில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வீட்டில் இல்லாத காரணத்தால், தான் வந்த நோக்கத்தை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தெரிவித்துவிடுமாறு ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் தெரிவித்து விட்டு வந்து விடுகின்றார்கள். அன்றைய இரவு, தூங்கச் செல்வதற்கு சற்று முன்னால் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது மகளாரைத் தேடி மகளின் வீட்டிற்கு வருகின்றார்கள். அப்பொழுது, மகளே..! ஒரு அடிமைப் பெண்ணை விடச் சிறந்த ஒன்றை நான் உங்களுக்கு தரட்டுமா..! என்று கேட்டு விட்டு, அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து கூறக் கூடிய சில வசனங்களை தனது மகளாருக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றார்கள். மகளே..! நான் சொல்லித்தரக் கூடிய இந்த வசனங்கள் ஒரு வேலைக்காரியை விடச் சிறந்தது. நீங்கள் 33 தடவை சுப்ஹானல்லாஹ் என்றும், 33 தடவை அல்லஹ்ம்துலில்லாஹ் என்றும், இன்னும் 34 முறை அல்லாஹ் அக்பர் என்று கூறுங்கள் என்று கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

.:பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் தனது வாழ்நாளை இறையச்சத்துடன், இறைவனுக்கு உகந்த நல்லடியார்களின் வாழ்வினை வாழ்ந்தார்கள். எப்பொழுதும் அவர்கள் பொறுமையுடையவராகவும், படைத்தவனுக்கு நன்றியுடைய நல்லடியாராகவும் வாழ்ந்து காட்டினார்கள். எத்தகைய கஷ்டமான சூழ்நிலையிலும் கூட எந்த முனுமுனுப்பும் காட்டாதவர்களாக

இருந்தார்கள். இந்த உலகமும், அதன் அலங்காரங்களும் எந்த வகையிலும் அவரது வாழ்வை திசை மாற்றிடவில்லை. அவரது முழு வாழ்க்கையும் இஸ்லாத்திற்கு சேவை செய்வதற்காகவும், இறைவழியில் போராடக் கூடிய முஜாஹிதிகளுக்குப் பணிவிடை செய்வதற்காகவுமே அற்பணிக்கப்பட்டதாக இருந்தது. போர் முனைகளில், காயம்பட்டவர்களுக்குச் சேவை செய்யக் கூடிய தாதியாக முன்னணியில் நின்றார்கள். உஹதுப் போர்க்களத்தில் :பாத்திமா (ரலி) அவர்களது தந்தையாரான இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் காயம்பட்ட பொழுது, தனது படுக்கை விரிப்பை தீயில் கரிக்கி, அந்த சாம்பலைக் கொண்டு மடை திறந்த வெள்ளம் போல் பாய்ந்து கொண்டிருந்த இரத்த ஒழுக்கை நிறுத்த உதவினார்கள். ஸஹீஹ் புகாரியில் காணக்கிடக்கின்றதொரு நபிமொழியில், “இந்த உலக வாழ்வில் உங்களது அதிகமான விருப்பத்திற்குரியவர் யார் என இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வினவப்பட்ட பொழுது, தனது இளைய மகளாரான :பாத்திமா (ரலி) அவர்களது பெயரையே மொழிந்தார்கள்.

அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் : “:பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் தனது தந்தையைப் போன்ற குணநல அம்சங்களைப் பெற்றவர்களாக இருந்தார்கள்” என்றார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் போன்ற உருவ அமைப்பில் அல்ல, மாறாக அவர்களது பேச்சு, நடை, பாவனை, உட்காருவது, நிற்பது, மற்றும் நடப்பது ஆகிய அனைத்தும் - சுருங்கச் சொன்னால் அவர்களது மொத்த பண்புநலன்களும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் போன்றே இருந்தது. தனது மகளாரைச் சந்திக்கச் செல்லும் நேரமெல்லாம், தனது தந்தையார் அவர்களை மனதார வரவேற்று அவர்களை அனைத்து உச்சி முகர்ந்து முத்திமிட்டு வரவேற்கக் கூடியவர்களாகவும் மரியாதை செய்யக் கூடியவர்களாகவும் :பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள். இருவரும் மிக நெருக்கமான பாசப்பிணைப்புடன் இருந்தார்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களை :பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் சந்திக்கச் செல்லும் பொழுதெல்லாம், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எழுந்திருந்து தனது மகளை ஆசையோடு வரவேற்கக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். :பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் செல்லுமிடமெல்லாம், தனது பண்பு முத்திரைகளை பிறரது மனங்களில் பதிக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். :பாத்திமா (ரலி) அவர்களை பாதிக்கக் கூடிய அத்தனை அம்சங்களும் இறைத்தூதர்(ஸல்) அவர்களை பாதித்தது, கவலையடையச் செய்தது. இன்னும் செல்ல மகளை சந்தோஷப்படுத்தக் கூடிய அனைத்தும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களையும் சந்தோஷமடையச் செய்தது.

ஒருமுறை :பாத்திமா (ரலி) அவர்களுக்கும், அவரது கணவர்அலி (ரலி) அவர்களுக்குமிடையே ஏதோ கருத்துவேறுபாடு எழுந்து விட்டதாக இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அறிய வந்தவுடன், தனது மகளைச் சந்திக்கக் கிளம்பினார்கள். அவர்கள் செல்லும் வழி நெடுகிலும் கலங்கிய மனதுடனும், கவலை தோய்ந்த முகத்துடனும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சென்றார்கள், தனது மகளாரின் வீட்டை விட்டு வெளியேறிய

பின்பு தான் அவர்களது முகத்தில் அமைதி தவழ்ந்தது. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இந்த மாற்றத்தைக் கண்ணுற்ற அவரது தோழர்கள், “இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது மகளாரின் வீட்டிற்குச் செல்லும் பொழுது ஒரு மனிதராகவும், அங்கிருந்து திரும்பி வரும் பொழுது இன்னொரு மனிதராகவுமே வந்தார்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள். இதைப் பற்றி இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அவரது தோழர்கள் வினவிய பொழுது, எனது பிரியத்திற்குரிய எனது இரண்டு இளவல்களிடம் காணப்பட்ட கருத்துவேறுபாட்டைத் தீர்த்து விட்டு வருகின்றேன் என்று கூறினார்கள். கருத்துவேறுபாடுகள் களையப்பட்டவுடன், அதன் நிம்மதிப் பெருமூச்சால் அண்ணலார் (ஸல்) அவர்களின் வதனங்களில் மகிழ்ச்சிப் பூக்கள் பூத்திருந்தன. இன்னொரு முறை அலி (ரலி) அவர்கள் அபூஜஹ்ல் ன் மகளை மணக்க விருப்பம் கொண்டார்கள். இதனை அறிந்து கொண்ட .:பாத்திமா (ரலி) அவர்கள், தனது தந்தையாரிடம் வந்து அலி (ரலி) அவர்கள் அபூஜஹ்ல் ன் மகளை அலி (ரலி) அவர்கள் மணந்து கொள்ளத் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கின்றார்கள். இதனைக் கேட்ட இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிகவும் கலவரமடைந்தார்கள். நேரே பள்ளிவாசலுக்கு விரைந்து சென்ற இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், எனது மகள் .:பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் எனது இதயத்தின் ஒரு பகுதியாவார், அவருக்கு யார் துன்பம் கொடுக்கின்றார்களோ அந்தத் துன்பம் என்னையும் பாதிக்கும். அல்லாஹ்வின் விருப்பத்திற்குரிய அடியாரின் மகளும், அல்லாஹ்வின் எதிரியின் மகளும் ஒரே மனிதனை எவ்வாறு மணந்து கொள்ள இயலும். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் உரையைக் கேட்ட அலி (ரலி) அவர்கள் தனது எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டவராக, தன்னால் விளைந்த துன்பத்திற்கு .:பாத்திமா (ரலி) அவர்களிடம் மன்னிப்புக் கோரினார்கள். அதன் பின் அவர்களது வாழ்வு மீண்டும் இயல்புநிலைக்குத் திரும்பியது.

ஒரு முறை, “உங்களது நெருக்கத்திற்கு மிகவும் உரித்தானவர் நானா? அல்லது .:பாத்திமாவா? என்று அலி (ரலி) அவர்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வினவினார்கள். அதற்கு, நான் .:பாத்திமா (ரலி)அவர்களிடம் அதிகமான அன்பு வைத்திருக்கின்றேன், ஆனால் அலியே..! நீங்கள் எனது மகளைக் காட்டிலும் எனக்கு நெருக்கமானவராக நேசத்திற்குரியவராக இருக்கின்றீர்கள் என்று கூறினார்கள். இதுவே இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மிகச் சிறந்த பண்புநலனுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இதுவே உண்மையுமாகும். ஏனெனில், இருவரையும் மிகவும் ஆழமான முறையில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நேசித்தார்கள்.

அலி (ரலி) மற்றும் .:பாத்திமா (ரலி) தம்பதிகளுக்கு ஹிஜ்ரி 3 ம் ஆண்டு ரமளான் மாதத்தில் முதல் குழந்தை பிறந்தது. தனக்குப் பேரக் குழந்தை பிறந்திருப்பதை அறிந்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது மகளையும், பேரனையும் காண விரைந்து சென்றார்கள். பேரனுக்கு ஹஸன் என்ற பெயரைச் சூட்டி, அதானும் கூறினார்கள். (குயவாஅயா டைவெ ஆராயஅஅயன டீரா) டீபந 157இ ஆயமவயடிய னுயசரளளயடயஅ) பிறந்ததிலிருந்து ஏழாவது நாளில் தலை முடியைச் சிரைத்து சுத்தமாக்கி,

அந்த முடியின் எடையின் அளவுக்கு வெள்ளியை நிறுத்து, அதனை ஏழைகளுக்குத் தானமாக வழங்கினார்கள்.

ஹிஜ்ரி 4 ம் வருடம் ஷஃபான் மாதம் ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களுக்கு இரண்டாவது குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தைக்கு ஹுஸைன் என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பெயரிட்டார்கள். அந்தக் குழந்தையின் காதிலும் பாங்கு சொன்னார்கள். மூன்றாவது குழந்தையாக முஃஸின் என்பவர் பிறந்தார், அவர் குழந்தையாக இருந்த பொழுதே இறந்து விட்டார் என்று கூறப்படுகின்றது. தனது இரண்டு பேரக் குழந்தைகளையும் மிகவும் நேசித்தார்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள். மேலும், அவர்களைக் குறித்து, “இவர்கள் எனது வாச மலர்கள், இன்னும் சுவனத்தின் இளைஞர்களது தலைவர்கள்” என்று பெருமை படக் கூறக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

ஒருமுறை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது கைகளில் ஏதோ ஒன்றைச் சுற்றி எடுத்துக் கொண்டு செல்வதைக் கண்டார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களே..! தங்களது கைகளில் என்ன இருக்கின்றது என்று கேட்டார்கள் உஸாமா (ரலி) அவர்கள். தனது கைகளில் சுற்றப்பட்டிருந்த துணியை விலக்கி உஸாமா (ரலி) அவர்களுக்கு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் காண்பித்த பொழுது, அதில் அவர்களது இரண்டு பேரக் குழந்தைகளைத்தான் அவ்வாறு சுற்றி எடுத்துச் செல்கின்றார்கள் என்பதைக் கண்டு கொண்டார்கள். அப்பொழுது, இவர்கள் என்னுடைய மகள் வயிற்றுப் பிள்ளைகள், இவர்களை யார்யாரெல்லாம் நேசிக்கின்றார்களோ, அவர்கள் அனைவரையும் நான் நேசிக்கின்றேன் என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உஸாமா (ரலி) அவர்களிடம் கூறினார்கள்.

ஹிஜ்ரி 5 ம் ஆண்டு, ஃபாத்திமா (ரலி) அலி (ரலி) தம்பதிகளுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அதற்கு ஸைனப் என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பெயரிட்டார்கள். மீண்டும் ஹிஜ்ரி 7 ம் ஆண்டு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அதற்கு உம்மு குல்தாம் என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பெயரிட்டார்கள். ஸைனப் பின்த் அலி (ரலி) அவர்கள் பருவமடைந்ததன் பின்னர், அப்துல்லா பின் ஜாஃபர் பின் அபீதாலிப் (ரலி) அவர்களுக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்கப்பட்டார்கள். உம்மு குல்தாம் (ரலி) அவர்களை உமர் பின் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் மணந்து கொண்டார்கள். இவர்களுக்கு ஸைத் மற்றும் ருக்கைய்யா என்ற இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தன. உம்மு குல்தாம் (ரலி) அவர்களை உமர் (ரலி) அவர்கள் மணந்து கொண்டதன் பின்னர், தனது தோழர்களாக அன்ஸார்களையும், முஹாஜிர்களையும் அழைத்து, தனக்கு வாழ்த்துக் கூறுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள். இதற்கான காரணத்தை அந்தத் தோழர்கள் வினவிய பொழுது, அலி (ரலி) அவர்களது மகளாரான உம்மு குல்தாம் (ரலி) அவர்களை நான் மணந்து கொண்டதன் மூலம், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தாருடன் நான் சம்பந்தம் என்ற தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு விட்டேன் அல்லவா..! அத்தகைய சந்தோஷமான,

சிறப்பு மிக்க கௌரவத்தை நான் அடைந்து கொண்டதற்காக, என்னை வாழ்த்துங்கள் என்று உமர் (ரலி) அவர்கள் சந்தோஷமாகக் கூறினார்கள்.

இமாம் அஹ்மத் அவர்களிடம் அலி (ரலி) மற்றும் அவர்களது குடும்பத்தவர்கள் பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகின்றீர்கள் என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், அவர்களது வரலாறு ஈடுஇணையற்றது. அல்லாஹ் தனது திருமறையில் கூறியவாறு, அனைத்துவிதமான பாவங்களிலிருந்தும் இறைவனால் தூய்மைப்படுத்தப்பட்டவர்களாக, இறைநம்பிக்கையில் கலப்படமற்றவர்களாக, இறைவனது விதிக்கு மாறு செய்யாதவர்களாக, மற்றும் சமூகப் பாவங்களிலிருந்தும் விலகியவர்களாக அவர்கள் தங்களது வாழ்க்கையை வாழ்ந்து காட்டிச் சென்றவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பயணத்திலிருந்தோ அல்லது போரிலிருந்தோ எப்பொழுதெல்லாம் அவர்கள் திரும்பி வருகின்றார்களோ அப்பொழுதெல்லாம் முதலில் தனது பள்ளிக்குச்சென்று இரண்டு ரக்அத் தொழுது விட்டு, முதலில் தனது மகள் .பாத்திமா (ரலி) அவர்களது வீட்டிற்குச் சென்று அவர்களைச் சந்தித்து விட்டுத்தான், தனது மனைவிமார்களைக் காணச் செல்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

.பாத்திமா (ரலி) அவர்களது வாழ்வில் நிகழ்ந்ததொரு அற்புத நிகழ்ச்சி ஒன்றை பிதாயா வந் நிறாயா என்ற நூல் இவ்வாறு விவரிக்கின்றது. ஒருசமயம் ஒரு பெண் .பாத்திமா (ரலி) அவர்களுக்காக சிறியதொரு தட்டில் சில ரொட்டித் துண்டுகளையும், சில இறைச்சித் துண்டுகளையும் அனுப்பி வைத்தார்கள். அதனை ஒரு பெரிய தட்டில் வைத்து, அதனை ஒரு துணியினால் மூடி வைத்து விட்டு, தனது தந்தையாரான இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு செய்தியனுப்பி, தன்னுடைய வீட்டில் வந்து சாப்பிட வருமாறு அழைத்தார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களும் தனது அன்பு மகளின் அழைப்பை ஏற்று .பாத்திமா (ரலி) அவர்களின் வீட்டிற்கு சாப்பிட வந்ததன் பின்னர், அந்தத் தட்டை மூடியிருந்த துணியினை .பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் விலக்கிய பொழுது, அந்தத் தட்டு முழுவதும் ஏராளமான ரொட்டித் துண்டுகளும், இறைச்சித் துண்டுகளும் நிறைந்திருக்கக் கண்டு, அதிசயத்துப் போனார்கள். இறைவனுக்கு நன்றி தெரிவித்தவர்களாக, இது இறைவன் தனது தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குச் செய்த பேருபகாரம் என்றெண்ணிக் கொண்டவர்களாக, இறைவனின் திருப்பெயரை மொழிந்தவர்களாக தனது தந்தையாருக்கு அந்த உணவைப் பரிமாற ஆரம்பித்தார்கள். தட்டில் காணப்பட்ட ஏராளமான உணவைப் பார்த்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தனது மகளைப் பார்த்து புன்னகை பூத்தவர்களாக, இவ்வளவு உணவை தங்களுக்கு அனுப்பி வைத்தவர் யாரம்மா? என்று கேட்டார்கள். அல்லாஹ் தான் இந்த அருட்கொடைகளை தனக்கு வழங்கினான் என்று கூறியவர்களாக, ““அவன் தான் விரும்பியவர்களுக்கு வாழ்வாதாரங்களை கணக்கின்றி தாராளமாக வாரி வழங்கக் கூடியவனாக இருக்கின்றான்””

என்றும் தனது தந்தையை நோக்கிக் கூறினார்கள். மீண்டும் புன்னகை பூத்தவர்களாக இறைவனுக்கு நன்றி கூறிய இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “மகளே..! நீங்கள் அந்த மரியம் (அலை) அவர்களைப் போலப் பேசுகின்றீர்கள்” என்று கூறினார்கள். பின் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது மகளுடனும், தனது மருமகனார் அலி (ரலி) அவர்களுடனும் இன்னும் தனது பேரக் குழந்தைகளுடனும் ஒன்றாக அமர்ந்து உணவருந்தினார்கள். அவர்கள் உண்டது போக ஏராளமான உணவு இன்னும் எஞ்சியிருந்தது. அதனை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மனைவிமார்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது, அவர்களும் அதனை உண்டதன் பின் எஞ்சியிருந்ததை அக்கம் பக்கத்தவர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது.

அப்துல்லா இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள், திருமறைக்குர்ஆனின் ஒரு அத்தியாயமான சூரா அந்நஸ்ர் இறங்கியதன் பின்னர், தனது மகளை அழைத்த இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், இறைவன் தன்னை மிகவும் நெருக்கமாக்கி வைக்கவிருப்பதாகவும், இன்னும் தனக்கு இந்த உலக வாழ்க்கையின் இறுதி நேரம் மிகவும் அண்மித்து விட்டதாகவும் தெரிவித்தார்கள். இஸ்லாம் இப்பொழுது நாலா பக்கமும் பரவ ஆரம்பித்து, மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக இஸ்லாத்திற்குள் நுழைய ஆரம்பித்திருந்தார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அந்தச் செய்தியைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே தனது பிரியமுள்ள தந்தையின் நெருக்கத்தை விட்டும் தான் பிரிய இருப்பதை எண்ணி, .:பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் அழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதனை அடுத்து, நான் இறந்ததன் பின்னாள் எனது குடும்பத்தவர்களில் எல்லாம் என்னை முதலில் வந்து சந்திக்கக் கூடிய நபர் நீங்களாகத் தான் மகளே இருப்பீர்கள் என்ற நற்செய்தியையும் .:பாத்திமா (ரலி) அவர்களுக்கு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முன்னறிவிப்புச் செய்தார்கள். அதனைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே .:பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் புன்னகை பூக்க ஆரம்பித்தார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது இறுதிக் கட்டத்தை அடைந்த பொழுது, நோய்வாய்ப்பட்டதன் காரணமாக அவர்கள் மிகுந்த அவஸ்தைகளுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த .:பாத்திமா (ரலி) அவர்களது மனது மிகுந்த கவலைக்குள்ளானது. இதனைக் கண்ட இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “மகளே..! இந்த நாளைக்குப் பின்னர் வேறு எப்பொழுதும் உனது தந்தை இதுபோன்ற வேதனைகளை அனுபவிக்க மாட்டார் என்றும், மறுமையின் உன்னதமான சுகந்தங்களை அடைந்து கொள்வதற்காக நான் பயணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன்” என்று கூறினார்கள்.

இப்னு கதீர் அவர்கள் தனது அஸத் அல் கா.:பா என்னும் நூலில், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்த அந்த நாளைக்குப் பின், எந்த நாளிலும் .:பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் புன்னகையே பூத்ததில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் மரணமடையும் வரையிலும், அவர்களது தந்தையின் பிரிவுத் துக்கம் அவர்களது முகத்தில் காணப்படக் கூடியதாகவும் இருந்தது. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள்

மரணமடைந்ததன் பின், ஆறு மாத காலம் கழித்து ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களும் மரணத்தைச் சந்தித்தார்கள்.

“இன்னாலில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிஊன்”

அலி (ரலி) அவர்களும், அவர்களது நான்கு குழந்தைகளான ஹஸன், ஹுஸைன், ஸைனப் மற்றும் உம்மு குல்தூம் (ரலி- அன்ஹுமா) ஆகியோர்கள் தங்களது இளமைக் காலத்திலேயே தனது தாயை இழந்தவர்களானார்கள். ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களது உடலை அலி (ரலி) அவர்களும், இன்னும் அஸ்மா பின்த் உமைஸ் (ரலி) அவர்களும், இன்னும் ஸலமா உம் ராஃப் (ரலி) அவர்களும் குளிப்பாட்டி, கபனிட்டார்கள். அவர்களது உடல் ஜன்னத்துல் பக்கியில் இரவில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. அலி (ரலி) அவர்களும், அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களும் இன்னும் ஃபதல் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களும் ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களை அவர்களது இறுதித் துயில் கொள்ளும் இடத்தில் - மண்ணறையில் வைத்தார்கள். சுவனத்து இளைஞர்களின் தலைவர்களது தாயாரும், இன்னும் சுவனத்துப் பெண்களின் தலைவியுமான ஃபாத்திமா (ரலி) அவர்களின் சுவனத்தை நோக்கிய பயணம் தொடர்ந்தது.

(ஆனால், அந்நாளில் நல்லடியார்களிடம்) சாந்தியடைந்த ஆத்மாவே! நீ உன்னுடைய இறைவன்பால் திருப்தி அடைந்த நிலையிலும், (அவன்) உன்மீது திருப்தியடைந்த நிலையிலும் மீளுவாயாக. நீ என் நல்லடியார்களில் சேர்ந்து கொள்வாயாக. மேலும், நீ என் சுவர்க்கத்தில் பிரவேசிப்பாயாக (என்று இறைவன் கூறுவான்). (89:27-30)

ஸுமைய்யா பின்த் கபாத் (ரலி)

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் தூதுவப்பணி ஏற்று சத்திய நெறியின் பக்கம் மக்களை அழைக்கத் தொடங்கிய போது

அன்று வரைக்கும் “அஸ்ஸாதிக் - உண்மையாளர்” “அல் அமீன் - நம்பிக்கைக்குரியவர்” என்று கூறி அண்ணலாரை அன்போடு போற்றிவந்த மக்கத்துக் குறையினர், அன்று முதல் அவர்களின் உயிரையே குடிக்கத் துடிக்கும் கொடிய பகைவர்களாய் மாறலானார்கள்.

அவர்கள் நபியவர்களை மட்டுமல்ல, இஸ்லாமிய நன்னெறியை ஏற்றுக் கொண்ட நன்மக்கள் அனைவரையும் ஆண், பெண் என எவ்வித பாகுபாடுமின்றிக் கொடுமைப் படுத்தினார்கள்!

இக்காலகட்டத்தில், ஒருமுறை நபி (ஸல்) அவர்கள் பனாமக்ஸும் கூட்டத்தார் வசிக்கும் வழியாகச் சென்றார்கள். அங்கே ஒரு படுபாதகச்

செயல் நிகழ்ந்தது! இறைமறுப்பாளர்களான குறைிகள் முதுமை நிலையிலுள்ள ஒரு பெண்ணை இரும்புக் கவசம் அணிவித்துக் கடும் வெயிலில், தரையில் கிடத்தியிருந்தார்கள். அவளின் அருகே கும்பலாகச் சூழ்ந்து நின்று உரக்கச் சிரித்த வண்ணம், “முஹம்மதின் மார்க்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டாய் அல்லவா? அதன் பலனைச் சுவைத்துப் பார்!” என்று கூறி பரிகாசம் செய்தார்கள்.

கொடியவர்களின் கைகளில் சிக்கிய அப்பெண்மணியின் பரிதாப நிலையைக் கண்டு காருண்ய நபியவர்கள் கண்கலங்கி நின்றார்கள். “பொறுமையுடன் இருங்கள், நீங்கள் செல்லுமிடம் சுவனபதிதான்” என்று அவருக்கு ஆறுதல் கூறினார்கள்! சத்திய வழியில் இத்தகைய கொடுமைக்கு இலக்காகி, நபியவர்களால் சுவனபதியின் நற்செய்தி சொல்லப்பட்ட அப்பெண்மணியின் பெயர்தான் ஸுமைய்யா பின்த் கபாத் (ரலி)!

அன்னை ஸுமைய்யா (ரலி) அவர்கள் பிரபலமான நபித்தோழியருள் ஒருவராவார். அவர்கள் தம்முடைய முதுமைக் காலத்தில் பலவீனமான நிலையிலும்கூட எதிரிகளால் தொடர்ந்து இழைக்கப்பட்ட திகிலூட்டும் கொடுமைகள் அனைத்தையும் சத்தியத்திற்காக சகித்துக் கொண்டார்கள்! ஏன் - அவ்வழியில் தம்முடைய இன்னுயிரையும் தியாகம் செய்து இஸ்லாத்திற்காக முதன் முதலில் உயிர்த்தியாகம் செய்த மகத்தான சிறப்பினை அடைந்தார்கள்!

இஸ்லாத்தைத் தழுவுதல்

அன்னை ஸுமைய்யா (ரலி) அவர்களின் மூதாதையருள் அவர்களின் தந்தை ‘கபாத்’ என்பவரின் பெயர் மட்டுமே தெரிய வருகிறது. அவர்களுடைய ஊர் எது? குலம் எது? எப்போது எப்படி மக்கா வந்தார்கள் என்பன பற்றி வரலாற்று ஏடுகளில் எந்தத் தகவலும் இல்லை!

இவர்களைப் பற்றி அறியக் கிடைத்த ஆதாரப்பூர்வமான தகவர்கள் வருமாறு:

ஸுமைய்யா (ரலி) அவர்கள், அறியாமைக் காலத்தில் மக்கத்துத் தலைவர்களில் ஒருவரான மக்ஸூமி கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அபூஹீதை.பா இப்னுல் முகீரா என்பவரின் அடிமையாய் இருந்தார்கள். இவர் அபூ ஜஹ்லின் பெரிய தந்தையாவார். இது நபித்துவத்திற்கு ஏறத்தாழ 45 ஆண்டுகளுக்கு முன்புள்ள செய்தி! இதே காலகட்டத்தில் கஹ்தான் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த யாஸீர் இப்னு அமீர் என்பவர் காணாமல் போய்விட்ட தன்னுடைய நான்காவது சகோதரரைத் தேடியவாறு ஹாரிஸ் மற்றும் மாலிக் எனும் இரு சகோதரர்களுடன் யமன் தேசத்திலிருந்து மக்கா நகர் வந்தார். பிறகு ஹாரிஸும் மாலிக்கும் யமனுக்கு திரும்பிச் சென்று விட்டனர். ஆனால் யாசீர் மட்டும் மக்காவில்

தங்குவதற்கு தீர்மானித்து அபூஹுதை:பா இப்னு முகீரா என்பவரின் நேசராகின்றார். இப்னு முகீரா ஸுமையாவை யாஸிருக்கு மணமுடித்து வைத்தார். இருவருக்கும் அப்துல்லாஹ், அம்மார் (ரலி-அன்ஹும்) என்று இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தார்கள். கொஞ்ச நாட்களில் அபூஹுதை:பா காலமானார். அன்னை ஸுமைய (ரலி) அவர்கள் அவரின் வாரிசுதாரர்களுக்கு அடிமையாய் இருந்து வந்தார்கள்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் இளமைப் பருவம் கடந்து வாலிபத்தை அடைந்திருந்தார்கள்.

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் நபித்துவத்திற்கு முன்புள்ள காலத்தில் யாஸிர், சுமைய்யா, அப்துல்லாஹ் மற்றும் அம்மார் (ரலி-அன்ஹும்) ஆகியோர் பழகும் இடத்தில் வாழ்ந்து வந்திருக்க வேண்டும். நபியவர்களைப் பற்றி இக்குடும்பத்தினர் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். மேலும் அவர்களின் மகத்தான ஆளுமையும் உயர்குணமும் சிறந்த பண்பும் அக்குடும்பத்தினரின் உள்ளங்களில் ஆழமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

ஆகையால்தான் நபித்துவம் அருளப்பட்டு, நபியவர்கள் சத்திய அழைப்பு விடுக்கத் தொடங்கியவுடன் இக்குடும்பத்தினர் அனைவரும் எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

கொள்கைப் பிடிப்பு

அன்றைய காலகட்டம், இஸ்லாத்தைத் தழுவிய அனைவருக்கும் மிகவும் சோதனை நிறைந்த கால கட்டமாக இருந்தது. மக்காவில் எந்த ஒரு மனிதர் ஏகத்துவக் கலிமாவை ஏற்றுக் கொண்டாலும் அவர், இணைவைப்பாளர்களான குறையினரின் கடுஞ்சினத்திற்கு உரியவரானார். அவர்கள் இழைத்த கொடுமைக்கும் அக்கிரமத்திற்கும் அவர் இலக்காக வேண்டியதிருந்தது! செல்வமும் செல்வாக்கும் பெற்ற உயர் குடும்பத்தினரையும் ஏன், மிக நெருங்கிய தங்களின் உறவினர்களையும் கூட அக்கொடுமைக்காரர்கள் விட்டு வைக்கவில்லை!

ஆனால் யாஸிரும் அவருடைய இரு புதல்வர்களும் மிகவும் ஏழைகள் மட்டுமல்ல, வெளியூர்க்காரர்கள்! ஸுமைய்யா (ரலி) அவர்களோ இப்போதும் மக்ஸூம் கிளையார்களின் அடிமையாகத்தான் இருந்தார்கள். இந்நிலையில் இந்த அப்பாவி மக்கள் மீது கொடுமைகளைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதில் குறையினருக்கு எவ்விதத் தடையும் இருக்கவில்லை. பலவீனமான அக்குடும்பத்தினர்க்கு அவர்கள் என்னென்ன துன்பங்களெல்லாம் கொடுத்தார்கள் தெரியுமா! அவற்றைக் கேள்வியுறும்போது மேனி நடுங்குகிறது. மனித உணர்வே உறைந்து போய் விடுகிறது!

சிலபோது அவர்களுக்கு இரும்புக்கவசம் அணவித்து சுடுமணலில் கிடத்துவார்கள். சிலபோது இரும்பைப் பழுக்கக் காய்ச்சி அவர்களின் முதுகுகளில் சூடு போடுவார்கள். சில வேளைகளில் அவர்களைத் தண்ணீரில் அமிழ்த்துவார்கள்! இப்படி அந்த ஏழை மக்களை விதவிதமாகத் துன்புறுத்துவது அந்த இறைமறுப்பாளர்களின் அன்றாடத் ‘தொழிலாகி’ விட்டிருந்தது!

பெரியவர் யாஸிரும் அன்னை ஸுமைய்யாவும் வயது முதிர்ந்த நிலையில் மிகவும் பலவீனமாய் இருந்தார்கள். ஆயினும் அவர்களின் ஈமானிய உணர்வும் கொள்கைப்பிடிப்பும் இளமையோடு உறுதியாய் இருந்தன.

குறையர் அவர்களுக்கு எத்தனையோ விதமான துன்பங்களைக் கொடுத்து ஏகத்துவத்தை விட்டுவிட்டு இணைவைப்புக் கொள்கையை ஏற்றிடும்படி எவ்வளவோ நிர்பந்தித்தார்கள். எனினும் அவ்விருவரும் சத்தியப் பாதையிலிருந்து இம்மியளவும் அடிசறுக்கவில்லை. அவர்களின் இரு புதல்வர்களும் இவ்வாறே ஏகத்துவக் கொள்கையில் எ.கு போல் விளங்கினார்கள்!

ஒரு சமயம் அக்குடும்பத்தினர் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டபோது அவ்வழியாக நபி (ஸல்) அவர்கள் நடந்து செல்ல நேர்ந்தது. இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டதும் நபியவர்கள் கடும் துக்கம் அடைந்தார்கள். அன்றைய சூழ்நிலையில், “யாஸிரின் குடும்பத்தினரே, பொறுமையுடன் இருங்கள்! உங்களுக்கு சுவர்க்கம் வாக்கழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது” என்று ஆறுதல் மட்டும் கூறிடும் நிலையில் நபியவர்கள் இருந்தார்கள்!

மற்றோர் அறிவிப்பில் யாஸிர், ஸுமைய்யா மற்றும் அவர்களின் இரு புதல்வர்கள் அனைவரையும் குறையிகள் கொடுமைப்படுத்திக் கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சியை நபியவர்கள் பார்த்தபோது, “பொறுமையுடன் இருங்கள்!” என்று ஆறுதல் கூறிவிட்டு “இறைவா, யாஸிரின் குடும்பத்தினர்க்கு மன்னிப்பு வழங்குவாயாக!” என்று பிரார்த்தனை செய்தார்கள்!

உயிர்த் தியாகம்

முதியவரான யாஸிர் இக்கொடுமைகளையெல்லாம் சகித்துச் சகித்து ஒருநாள் சத்திய வழியில் உயிர் துறந்தார். அதன் பிறகாவது அக்கொடுமைக்காரர்களுக்கு அக் குடும்பத்தினர் மீது இரக்கம் வரவேண்டுமே! ஊஹும்! கல்லாய் இறுகிவிட்ட அவர்களின் இதயங்களில் அறவே இரக்கம் வரவில்லை! ஸுமைய்யா அவர்களையும், அவருடைய இரு புதல்வர்களையும் கொடுமைப்படுத்துவதைத் தொடர்கதையாக் கினார்கள் அக்கல்நெஞ்சக்காரர்கள்!

ஒருநாள், அன்னை ஸுமைய்யா (ரலி) அவர்கள் பகல் முழுவதும் துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்துவிட்டு மாலையில் வீட்டிற்கு வந்தார்கள். அங்கே ஆபுஜஹில் நின்று கொண்டு அவர்களைக் கடுமையாகத் தூற்றலானான். அப்படி ஏசிப் பேசிக் கொண்டே பெரிதும் கோபாவேசம் கொண்ட அவன் தன்னுடைய கூர்மையான ஈட்டியினால் அன்னை ஸுமைய்யா (ரலி) அவர்களைக் கண்முடித்தனமாகத் தாக்கினான். அந்தோ! ஸுமைய்யா (ரலி) அவர்கள் கீழே சாய்ந்து அதே இடத்தில் தமது இன்னுயிரைத் துறந்தார்கள்! இரவிலாவது அமைதியும் நிம்மதியும் கிடைக்கும் என்று இல்லம் திரும்பிய அவர்கள் இறைவனிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

மற்றோர் அறிவிப்பில் இப்படி உள்ளது: கொடியோன் அபூஜஹில் ஸுமைய்யா (ரலி) அவர்களின் புதல்வர் அப்துல்லாஹ்வையும் தன்னுடைய அம்பினால் தாக்கி ‘ஹீதாக்கினான். இப்போது அக்குடும்பத்தில் அம்மார் (ரலி) அவர்கள் கடும் துயரத்தில் மூழ்கினார்கள். அழுதுகொண்டே அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் சமூகம் வந்து நடந்த நிகழ்ச்சியை எடுத்துரைத்து “அல்லாஹ்வின் தூதரே, இப்போது கொடுமை இந்த அளவுக்கு வந்துவிட்டதே! என்று முறையிட்டார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் பொறுமையைக் கைக்கொள்ளும்படி அவரை வேண்டிக் கொண்டு, ‘அல்லாஹ்வே யாஸிரின் குடும்பத்தினரை நரகத்திலிருந்து காப்பாற்று’ என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

அம்மார் (ரலி) அவர்களின் உள்ளத்தில் அவரின் தாயார் கொடுமையாகக் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சி எப்போதும் பசுமையாய் இருந்தது. ஏன், அநியாயமாக நிகழ்ந்த அந்தக் கொலையும் அதனைச் செய்யத் துணிந்த அபூஜஹ்லின் துர்பாக்கியமும் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும் நினைவில் இருந்தது!

ஹிஜ்ரி இரண்டாம் ஆண்டு நடந்த பத்ரு யுத்தத்தில் அபூஜஹ்ல் கொலையுண்டபோது நபியவர்கள் அம்மாரை அழைத்து “உம்முடைய தாயாரைக் கொன்றவனிடம் அல்லாஹ் பழிவாங்கி விட்டான் என்று கூறினார்கள்.

அன்னை ஸுமைய்யா ‘ஹீதாக்கப்பட்டது ஹிஜ்ரி சகாப்தத்திற்கு பல ஆண்டுகட்கு முன்பு நடந்ததாகும். ஆகையால் வரலாற்றாசிரியர் அனைவரும் இஸ்லாத்தில் முதன் முதலாக ‘ஹீதாக்கப்பட்டவர்கள் அன்னை ஸுமைய்யா (ரலி) அவர்களே என்று ஏகோபித்துக் கூறியுள்ளார்கள்!